

NUGÆ VENALES.

SIVE

THESAURVS

RIDENDI & IOCANDI.

A D

*Gravissimos Severissimosque
Viros,*

PATRES MELANCHOLICORUM
Conscriptos.

ANNO 1662.

Prostant apud NEMINEM ; sed tamen
VBIQUE.

12314.e.6.

NUGÆ VENALES.

ÆSIVE

THESAURVS

RIDENDI & IOCANDI.

AD

*Gravissimos Severissimosque
Viros,*

PATRES MELANCHOLICORUM
Conscriptos.

ANNO 1662.

Prostant apud NEMINEM ; sed tamen
VBIQUE.

Huic Editioni accessere ;

I. Pugna Porcorum.

II. Crepundia Poëtica.

*Misce stultitiam consiliis
breuem.*

Horat.

PRÆFATIO.

Festive Lector.

Semper *jocari, stultorum, nunquam risui operam dare, non minus fatuorum hominum est: ut pote qui id quod sibi proprium est, faciunt quasi minime proprium. Si enim homo rationalis, etiam risibilis est. Atque hoc est, quod homini proprium, & quidem quarto modo, appellant cum ratione differentes Logici. Ex his autem modum tenere, sapientis est.*

Omne tulit punctum, qui miscuit utile
dulci.

Horatius ait, & omnium calculo approbatur. Quomodo autem illud fieri possit, haud facile explicatus est. Ego, qui tamen unicuique liberum suum iudicium relinquo, non sic severo studio instandum existimo, ut propterea omnis risibilitas, ac proinde humanitas, tollatur: exuaturque; neque sic risui operam dandam puto, ut ea de causa omnis severitas, omnis autoritas exulet, atque ita fieri potest, ut

P R Æ F A T I O.

Sit modus in rebus, sint certi denique fines.

Quos ultra citraque nequit consistere rectum.

Cujus modi tanto major habenda ratio est, quanto major utilitatis. Est enim id, ut iterum hoc dicam, optimum utilissimumque, seris festiva miscere. Quod ut majori cum delectatione facere possis, quisquis es, Lector, visum fuit hæc Ridicularia elegantissima, simul cum aliis festivi opusculis recudere, risuique promovendo iterare, Tu interim.

His utere, Lector amice;
Quæ bona sunt, lauda; falsa refelle; vale.

Quenam in mundo admiranda ?

R E S P.

QVod omnes cornices sint nigre: quod ratti æquè citò currant ac mures: quod canes ossa arrodant & deglutiant: quod rusticus armaturam induat, galeam capiti imponat, hastam arripiat ad defendendum pullos gallinaceos, cum singulis diebus tam diligenter observentur à vulpium orphanis. Mirabile quod feles nequam post cœnam, densis existentibus tenebris: sine lumine, sine gladio, sine pileo, nudis auribus pedibusque, absque crepidis, calopodiisque audeant aggredi ingentem exercitum honestorum murium & glirium, Mirabilius quod hiems nunquam ita caleat sicuti æstas: uti legitur apud Quinquarillam, sine perspicillo in libro per omnia albo, in illis verbis *para, para, pon.* Mirabilissimum omnes fœminas hoc vitio laborare, ut per vnum idemque foramen mingant & cacent, cum (scilicet) latrinæ podicem obverterint.

Quid est scholasticus ?

R. Est filius patris sui, frater sororis, nepos avunculi, doctor omnium, præsertim

A

git

in naturalibus : utpote qui se libenter adiungit puellis , quæ ex simplicitate caseum feli custodiendum commiserunt. Summa summarum studiosus melius loquitur furno , etiamsi os ejus non ita large pateat: profert aurea verba , etiamsi rostrum ipsius non sit flavum.

Noctis commoda quanam ?

R E S P.

1. Nocte conficiuntur homines : 2. Nocte amatores amasias suas adeunt , & cum iis fabulantur: 3. Nocte Cosmographi, Astrologi, Philosophi contemplantur planetas. 4. Nocte ebrii sine scandalo sese inebriant & planetas (hem patinas dicere volui) perscrutantur: 5. Nox arridet Magis , quo liberius suam magiam exercent : placet furibus ut tutius furentur : meretricibus ut delectabilius coeant, Breviter (ut 600. literis dicam) nox confert dulcem quietem , & inducit oblivionem omnium malorum. Certè si nox non esset , multi artifices se perditum irent : qui candelabra , & candelas conficiunt , quanam re compararent sibi victum ? Lenones honesti quomodo sese sustentarent , Magni mercatorum sulphuratorum mendaces : quid enim opus esset sulphuratis , si non essent candelæ : quid candelæ sine nocte? *Object.* Luna est candelæ naturalis , ergo non opus est candelis artificiosis? R. 1. Luna non semper lucet , & tunc homines instar glirium stertere cogerentur ,
2. Est

2. Est quidem Luna candela naturalis lucens noctuis & vespertilionibus, non & hominibus, multo minus furibus.

Mulier quanam pudibunda.

R. Quæ tegit faciem indusio suo.

Quibus sibi Sapiens homo debet cavere?

R E S T.

1. A zelo amantium. 2. A rapina militum. 3. A penna notariorum. 4. A subtili practicâ procuratorum. 5. A mercatoribus non dantibus mutuò. Contrà non renuet prandere cum Abbatibus; cœnare cum Advocatis; jentaculum sumere cum commissariis aliisque magnatibus; celebrabit pascha in ædibus suis, at quadragesimam ubique. Præceptores nostri sic nos instruere solebant. Quinque hominum genera frequentant nundinas, 1. emptores, 2. venditores, 3. Spectatores. 4. ij. qui spectatum veniunt. 5. trium literarum homines, vulgò crumenisecæ, ab hoc quintò hominum genere, discipuli, vobis cavete,

Cur odium Vatiniæ inter Monachos & Canonicos?

R. Quia monachis ova, Canonicis gallinæ in deliciis sunt. Monachi accusant canonicos, quod gallinas devorent, quæ illis ova esculentia parere possunt; contra Canonici accusant Monachos, quod ova comedant, è quibus pulli gallinacei (cibus Canonicorum) excluduntur.

A ij

duntur.

duntur. Iudex & Scabini sic responderant; Monachorum rationibus perpensis illis assentimur: sed perpensis rationibus Canoniorum & illis assentimur, itaque neutra pars causa cecidit. Monachorum una ratio est è millibus petita, quia possunt esse gallinæ absque ovis; nam Deus in prima creatione creavit gallinas cum nullum esset ovum. Contra Canonici asserunt Deum gallinas non ex nihilo creasse, sed ex materiâ quâdam confusa, quam Iudæi *tohu vabohu*, poëtæ *chaos* nominant. 2. arête accurateque tenent, gallinas posse produci etiam non existentibus gallinis: idque probant experienciâ. Nam cives in Alcáir urbe Turcicâ, in furnis suis calidis ex ovis pullos exilire faciunt: itaque *adhuc sub iudice lis est*, quis victor, quis victus, dubitatur.

Femina formidolosa quænam?

R. Quæ caudam intra crura deponit.

Homo cuius partis orationis est?

R. Participii partis: quia partem capit ab omni animalium genere. Sic multis *struthio-cameli* ventriculus est, qui durissima concoquere possunt; aliis adest cor *Leonis*, in quorum numero sunt milites quidam: plures *canis* natura gaudent: quamplurimi *suis*, omnia promiscuè devorantes: infiniti *Afini* complexione delectantur, à Gallis dicti, *Asnes à courtes oreilles*.

Quom-

Quotuplices sunt crepitus ventris?

R. Sunt multiplices. Tormentarii horrendos edunt sonitus, domicellę crepitus suos premunt intra nates, exilesque sonos emittunt; crepitus apothecariorum nihil aliud redolent, quam vinum aromatites, vel anisum conditum; aromatarii nil nisi zingiber in podice habent; procuratores articulant suos crepitus, sicuti causam alicujus processus: advocati (quos auri sacra fames exagitat) nil nisi aurum tonant in suas braccas: experimini, & proculdubio invenietis aliquid merdę.

Femina audax quanam?

R. Quę duos homines per unum foramen exspectat.

Quid est Rusticus?

R. Liberalis est, ut dives avarus; delectabilis, ut stercus saccharatum: syncerus, ut miles tempore belli apud pulchram scēminam; amabilis ut podagricus; albus ut civis ex Æthiopia, civilis ut rusticus Montensis. Breviter, Dominus rusticus (cui Deus largiatur vitam donec moriatur) est pulchrior monacho sine cappa, mendico sine scutella, advocato sine codice & decretalibus, ebrio sine cantharo. Dominus rusticus est insignis & generosus miles, qui uno oculo torvo tremorem incuteret integro exercitui muscarum, imo scarabęorum; in illius honorem sequens carmen pono.

*Rusticagens est optima flens, sed pessima gaudens,
 Ungentem pungit, pungentem rusticus ungit
 Quosnam usus præstat charta?*

R E S P.

1. Ut nates mundemus, alioqui digitis illas tergere oporteret. 2. Memoria optimorum librorum chartâ reservatur: hinc extat Ovidius de amoribus, speculum ululæ, quatuor filii Aymonis, &c. probati authores, qui ex incendio Trojæ reservati sunt. 3. Literæ amatoriae ad amasiam chartâ transmittuntur. Quid historiographi, poëtæ, oratores essent sine charta? sine gramine campus, & sine crine caput.

Femina meticulosa quanam?

R. Quæ non audet dormire sine viris.
*Quis sagittarius collimat ad pedes, & tangit
 nares?*

Crepitus ventris Germani efferunt:
*Der unggewisse Schutz binn ich ghenannt,
 In allen Landen sehr wohl bekannt,
 Ich ziel dir nach d'versch, und tref dir die Nasz,
 Kan stues mir sagen, du bist ein Basz.*

Bona Eunuchorum quanam?

R E S P.

1. Sunt immunes à carnalibus voluptatibus, quibus homines brutorum more agitantur, & quasi in furorem præcipitantur. 2. Moriuntur in suo individuo, sicuti phœnix, avis nobilissima. 3. Habent vocem exilem & musicalem.

sicalem. 4. Præficiuntur gynæceis imperatorum, Regum, Principum, &c.

Quatuor occidunt hominem ante tempus,

Vxor formosa, tristis familia, immoderatus cibus ac potus, aer corruptus.

Vinum à quibus in pretio habitum fuit?

Romani authorem vini tam magni fecerunt, ut eum inter Deos ponerent; Græci in vino veritatem esse dixerunt, ideo Bacchus pingitur nudus & juvenis: quippe qui sine malitia & fraude veritatem aperit. Hippocrates & Galenus asserunt vinum esse medicamentum præstantissimum. confortat enim & calefacit nervos frigidos; purgat melancholiam; provocat urinam; calefacit stomachum: sistit vomitum, & animat homines ad actus heroicos.

Cur asinis sese mutuo fricare licet?

Hoc privilegium omnibus asinis & quadrupedibus & bipedibus concessum, se mutuo scabere, quia genealogiam suam ducunt à tritavo illius asini, cujus maxillâ Cain occidit fratrem suum Abelem.

Quis usus raparum & brassicæ capitatæ?

R. Sunt optima medicamenta pro ægrotis, nam mollificant merdā. Decoctio earum pellit cholicam ventosam, quæ sese exferit per posticum, & sensum odoris vellicat fœtore maligno.

Quid est homo sine barba?

R. Piscis sine squammis, ursus sine crine,
fœmina sine pilis, canis sine cauda.

Mulier nauseabunda quænam?

R. Quæ nihil appetit, nisi jure perfusum.

Avarus cui similis?

R. Est similis porco nam nemini prodest,
nisi post mortem. Sed invidus, neque post
mortem quicquam utilitatis adfert, & in vitâ
suâ valde parum.

Crepitus ventris estne corporale quid?

R. Ita: probatur sic; ratio corporis orga-
nici consistit in subtilitate sensuum; Atqui
nihil æque sensibile est ac crepitus: Ergo cre-
pitus est corpus organicum. 2. Ecce alia ratio
deprompta ex profunditate meæ braccæ: Ea
omnia quæ constant ex quatuor elementis
sunt corporea; Sed crepitus sunt compositi
ex quatuor elementis: Ergo. Minorem probo:
quia crepitus sunt sicci, humidi, frigidi & ca-
lidi: fac periculum victo dabis manus. Quam
pulchrum est philosophiæ operam dedisse!
ubique enim locorum nobis adjumento est.

3. Quæ suas habent dimensiones, longitudi-
nem, latitudinem & profunditatem corporea
sunt. Ergo crepitus sunt corporei. Quia qui-
dam crepitus magni, quidam longi, quidam
breves, quidam curti, quidam obliqui, quidam
largi, secundum magnitudinem forami-
nis.

Ceci quibus rebus minime indigent?

R. Candela & perspicillo, juxta illud:

Was bath Kertz oder Brill.

Wan die Eul nicht sehen wil.

Quid remedii pro odoratus amissione?

R. Recipe medicamentum quod in officinis vocatur *Diamerdis*.

Papirus, unde denominationem habet?

R. A priapo, Deo, inter Gentes & amatores, satis noto: anagrammatizet quis vovulas *Priapus* & *Papirus* inveniet easdem literas. Ideo autem a *Priapo Papirus*, quia ea amatores utuntur, dum ad amasias suas literas transportandas curant.

Quibus in locis publice licet loculos exhaurire?

R. 1. In Ganea. 2. In Caupona. 3. In sphœristerio.

Coitus quid efficit?

R. Efficit largam, parvam, curtam & magnam amicitiam.

Crepitus ventris estne spiritalis?

R. Ita: probatur sic: 1. Quæ invisibilia sunt, spiritalia sunt. Atqui crepitus sunt invisibiles. Ergo spirituales sunt: minorem probo, dum vos oro ut insignem crepitum emittatis, mihiq; indicatis cujus coloris sit, vel metimini mihi ulnam unam, sicuti metiri solet pannus, & vobis, ut in concursu lampada tradam. 2. Quæ habent agilitatem

tem, ut nullus hominum possit eorum ictus evitare sunt spiritualia. Sed tales sunt crepitus. Ergo, &c. His adde, etiam si crepitus proveniunt ex spelunca, & nascantur sine visu, sicuti talpæ, attamen non sunt palpabiles, sicuti tenebræ Ægyptiorum. Ergo, &c. 3. Fides ex auditu est. Crepitus sunt ex auditu & odoratu. Ergo crepitus spirituales sunt.

Femina superba quanam.

R. Quæ tantum magnos intuetur.
Phlegmaticis & pulmoniacis quomodo succurrendum?

R. Clystere auriculari, seu in aures injecto, quo cerebrum eorum purgetur à pituitosis & biliosis humoribus. Hoc medicamentum heri vesperti (nolo enim numerare, menses septimanas & dies) inveni in aliquo libro impresso triginta annis ante mundi creationem. In quo etiam libro inveni medicamentum ex helleboro albo confectum, quo sumpto. Lens abortiit & pediculus sternutavit. O quam pulchrum est, esse medicum! etiam si nasum stercorei admoveat: quid tum postea? ex re qualibet bonus odor lucrit: licet stercoreus & urina sint medicorum fercula prima, non curo; modo mea bursa semper sit gravida Iacobitis, modò meum armamentarium semper probè sit instructum (si non pistolis saltem) pistolettis sit; interim (per me

me licet) medicorum *recipe* , *decipe*.
Quodnam est præsentissimum remedium colicæ ?

R. Occludere os , & aperire nates. Agimus vobis gratias Reverendi Doctores & in gratitudinem osculamur manus vestras , vos in recompensationem osculamini nostras nates.

Quid est honor ?

R. Est nihil apud Latinos , rien apud Galles. Honor est , quod facit fumare culinam ; honor est , quod replet granaria & cellas ; honor est , superbe vestitum esse : honor est , strenuè evacuare cantharum , honor est 1000, homines in prælio occidere & ne unum quidem procreare.

Mulier Hugenota & Papistica quanam ?

Hugenota est . quæ omni tempore desiderat carnem ; Papistica quæ sæpe volvit & tractat aspergillum.

Volatus avis paradisi quam vim habet ?

R. Mare reddit humidum & salsum , ignem efficit calidum , & aromata efficacia cordi corroborando.

Quanam sibi honorifice cedunt ?

R. Dies cedit nocti , tempus serenum pluvioso , dies sabbati , diei solis.

Quid est crepitus ?

R. Crepitus est flatus ventris , quem natura providia sanitatis tuendæ causa per podicem ejicit , materia ejus existens paululum crassa ; Hæc est definitio essentialis & quid-

ditativa, constat enim ex genere, quod est flatus, & differentia, quæ est ventris, nisi velis nos æque per os ac per podicem pedere.

Ære alieno obærato quid jucundissimum?

R. Si terminum dilationis ei detur eoque dum induciæ fiant inter feles & mures.

Mendici quam varia nanciscuntur nomina?

R. Si juxta rivum Rheni comedant, Domini Rheni appellatur, si in plateis pediculos colligant custodēs platearū vocantur, si juxta exercitum sese scabant, generosi milites sunt, si furētur, patibuli incolæ existunt, si panem petāt propter Deum proprie mendici dicuntur.

Quid est fœmina?

R. Est secunda pars necessaria ad propagationem & conservationem generis humani. Græcus quidam dixit, ignem, aquam & fœminam esse tria mala, atque ita fœminam bonam quis inveniet? Philemon testatur, bonam capram bonum mulum, & bonam fœminam, esse tria pessima animalia. Simonides dicit, fœminas natas vel ex simia, vel ex vulpe; vel ex mustela: alter clamat earum pulchritudinem esse instar rosæ spinis circumdatæ, verba earum fraus, ornatus earum cauda pavonis, amor earum veluti serpens, quia in amplexu strangulat marem suum. Fœmina (quod sub rosa dictum velim) est homo levissimus vix ponderans duo grana, fœmina constat ex tenuissima materia cujus ulna emitur teruncio.

Qua-

Quare rex rhumbuli, trifolii, cordis & liginis, quatuor chartarum reges semper sunt pauperes?

R. Quia continuo sunt in lusu: juxta illud: Ludus homini perditio. Miserrima est præterea conditio eorum regum? Nam si uni parti nimium pecuniæ detraxerint, condemnantur ad ignem & sicuti magi in cinerem rediguntur.

Quibus caput facile tumidum fit?

R. Iis quos deficit moneta. Homunculi quidam cum in popina quadam abdomini inserviissent, capita eorum ita intumuerunt, ut inde egredi non potuerint.

Quid est melancholicus?

R. Est stultus inter omnes asinos, qui non intelligit carnem perdicum esse longe delictiorem vaccina.

Femina spiritualis quænam est?

R. Cujus vagina capax est magnarum rerum.

Crepitus ventris estne bonus?

R. Ita: probatur sic: Illud censetur esse bonum, quod utile, jucundum & honestum est. Cicer. 1. officior. Atqui tales sunt crepitus. Ergo, &c. Minorem probo: utiles sunt crepitus: quia qui animose pedit prolongat vitam suam juxta proverbium vulgare; utilitas crepitus inde quoque apparet, quod omnes fere artes ex eo originem suam duxerunt.

runt. *Musica* ex crepitu orta est , quia tota pendet ex varietate sonorum : sicuti non inveniuntur duo nasi per omnia similes , ita vix ac ne vix quidem duo crepitus ejusdem soni , sed quot peditores , tot soni. Antiqui prædicebant pluviosum aut serenum tempus ex tono & sono suorum crepituum , Ecce *Astrologia*, Germani , quia crepitus emittunt , tanquam ex profunda aliqua spelunca , hinc bombardæ & tormenta bellica inventa : Galli , hinc confecere pilam lusoriam , quum follem appellant. Nautæ artem navigandi , inde didicerunt , ut uno vento ad contraria loca navigare possint, hac consideratione moti , quod crepitus collimet ad pedes & feriat nares, Galenus , Hippocrates , Avicenna , Rases , &c. multa secreta quoad medicinam , inde hauserunt. 1. Crepitus est jucundum quid : quia cantat nascendo , & nascitur cantando , Imo quod plus est , unus crepitus clare editus omnes sodales etiam omnino melancholicos , ad risum concitat. Imprimis crepitus canis aulae delectabilis est , quippe qui veniam pedendi largitur Domicelliis omnibus horis , dummodo dicant , abigite canem , quia pepedit. 3. Crepitus est honestum quid : quia utilitatem adfert maximam , & hominem vivificat , unde quidam ex retento crepitu obierunt. Hinc Cæsar quidam Romanus edicto permisit , ut cui libet crepitum clare emittere liceret etiam in ipso convivio.

Filii prodigi quinam?

Quorum abavus est Midas. Nam Midas omnia quæ contingebat, mutabat in aurum, ita prodigi omnia Midæ bona relicta transmutant in merdam, colore eodem, sed odore plane diverso.

Quomodo efferes uno vocabulo latino quinque animalia eaque pilosa?

R. Vultis scire? unico verbo hoc *conculcavimus*. Prima syllaba est *con* Gallicanum, quod Latinis sonat cunnum. Secunda syllaba est *cul* quod etiam Gallicum est, Latinis autem est podex: Tertia syllaba *cat* picardicum est, Latinis cattus, Quarta syllaba est *vi* & est opifex naturæ. Quinta syllaba est *mus* animal satis notum, Gallicè *souris*.

Mulier debilis quanam est?

Quæ statim in dorsum cadit, simulac eam vel digitulo quis tetigerit.

Quanam est differentia inter pediculum formaliter sic dictum, & pediculum planum, seu inguinalem?

R. Pediculus ut sic, totum perreptat corpus, at pediculus planus inhæret mystaci palpebris &c. occupatque, portum posticum: Gallis, *le port soufflé au cul*, dictum. Dicam planissime, ut cæci videant, surdi audiant, leprosi sentiant. Pediculus inguinalis est instar planetæ fixæ, at pediculus vulgaris instar planetæ erraticæ, aliquando tamen boni amici sunt. ita ut

ut eadem mensa imò eadem quadra utantur.

Rapæ quomodo prosunt?

R. Auferunt à filiabus cordis palpitati-
nem, syncopen, anxietatem, pleuritidem, ap-
petitum inordinatum, colorem pallidum, tre-
morem, vomitum oris sed non podicis. Sum-
ma rapæ & brassicæ capitatae prosunt. Nam
brassicæ procreant ventum & rapæ crepitum.
Quidam multas comedendo rapas femoralia
permedarvit. Si quis non vult credere admo-
veat nasum & sensiet proculdubio, nisi pror-
sus careat odoratu.

Quis est autor ventorum?

Follis confector & podex.

Bona domestica quænam est?

R. Quæ omnibus satis pensi exhibet.

Quid sunt Bohemi?

R. Sunt homines rotundi, quorum nasus,
dum viunt, semper intra duos oculos consi-
stit, qui æquè sordide egrediuntur mundo ac
intran, qui habent ventum in podice æque
ac follis: minimum eorum natura donavit 32.
dētibus, atque maxilla instar crepitaculi lepro-
forum. Bohemi plebei equitant super scēmi-
nas, at magnates & nobiles super equos, stul-
ti sunt per naturam, estque iis stultitia pro-
prium quarto modo, frigent præ calore, &
æstuant præ frigore.

Quinam sunt excommunicati?

R. Qui crepitum emittunt & non aperiunt
podicem.

Quam

*Quam quisque novit artem in hac se
exerceat ?*

R. Itaque Philosophus loquatur de Philo-
sophia , medicus de merdis , cerdo (vulgo
aurifex in corio) de veteramentis , barbiton-
sor de barba. Cæcus delectetur baculo suo,
Doctor caputio , monachus cappa , faber se-
curi , nauta navi , &c.

Recita laudes podicis?

R. Dominus *podex* cætera omnia membra
dignitate superat. Nam 1. est *philosophus* , quia
gerit barbam. 2. Est *advocatus* insignis , quia
tam clarè animi sui sensa exprimit , ut nullus
advocatorum audeat nasum suum admove-
re. 3. Est *capitaneus* animosus , nam aut vult vin-
cere , aut vinci sive mori , ita præfractè pu-
gnat. 4. Est *Rusticus* insigni charitate prædi-
tus , sæpe enim vicini sui agrum gratis ster-
corat. 5. Dominus *podex* est excellens *pi-
ctor* , præsertim quoad indusium ; linteamina
enim tam citò non sunt extensa , quin pictu-
ras varias adumbret. 6. Est probatus *pharma-
copola* , quia optime conficit confectionem
Diamerdis. 7. Est optimus *musicus*. Nam
quamvis musica divina & vocalis sit jucunda,
nihil tamen ad podicis musicam. Nam vocalis
musica tantum satisfaciat auribus , at podicis
musica non tantum tangit auditum , sed etiam
odoratum , gustum , visum , tactum. 8. Est
vir honorabilis , quia primus locus ei assigna-
tur.

tur. In conviviis hoc cernere licet, ubi parietes tapetis ornati sunt & pulvinaria composita, nam ibi audiuntur statim hæc & similia: tu pone podicem hic, tu ibi, hem tu nimis humiliasti podicem, tu non satis commode sedes, nimium exaltasti podicem, tu eas allatum vinum cum tuo podice, tu maneat hic cum tuo podice, & ego vobis ago gratias & abeo cum meo podice.

Fæmina curiosa quænam?

R. Quæ appetit scire, quid quivis possit.

Quæ maximè omnium lucrantur?

R. Qui in hoc seculo sunt versipelles, temporis et viæ & instar Chameleontis quemlibet colorem induentes. qui cum affirmantibus affirmant, cum negantibus negant, hic quæstus hodie est uberrimus.

Brassicis capitatis quænam delectantur?

R. Fæminæ: idque propter acrimoniam earum, & cum eas miscuerint cum farina zizaniarum, provocant annos, dies & menses suos, suppositis in modum suppositorii: loquor de *Androgyne*, id est, corpore composito ex duplici podice & quatuor clunibus, quod mirifice facit ad conservationem generis humani. Galenus ait, brassicam capitatam admodum utilem esse iis, qui tremori & convulsionibus sunt obnoxii: quare consulo juvenibus, ut omni mane sumant scrupulum unum ut nates tremant, quando virga eis minatur,

natur, fumant item tandem recens nuptæ, ut possint alacrius perficere opus, quod prima nuptiarum nocte exequendum.

Fæmina gulosa quænam est?

R. Ad hanc quæstionem utpote difficilem, solus respondere nequeo: subvenite viri qui ornati estis more Mosæico secundum vetus Testamentum scilic. Hem devorate manipulum unum cinnamomi, syncope corripiamini, apprehendite trabem ne cadatis: quid jam dicitis: Illa gulosa est, quæ amat rem delicatulam. Rem acu tetigistis.

Quis nasus est optimus?

R. Magnus. Vide catalogum Imperatorum Romanorum omnes fuerunt nasuti. Numasecundus rex Romanorum sesquipedalem nasum habebat, ideoque nominatus fuit Pompilius, quasi dicas, nasus in superlativo gradu. Lycurgus & Solon habebant insignem nasum, si fides sit adhibenda Plutarcho. Summa omnes Reges Italiæ fuerunt nasuti, excepto Tarquinio superbo, qui ideo etiam urbe & regno pulsus fuit. Quisque apprehendat nasum suum, & videat, num possit fieri imperator. Qui habent magnum nasum cæteris sapientiores sunt, & melius exercent animi functiones, quia melius excrementa exeunt. Vnde Homerus quia erat sapiens nasutus dicitur. Et proverbio illi dicuntur prudentes, qui è longinquo odorantur; & de stupido dicitur,
non

non habet nasum : & præsertim nasus est indicium brachæ : juxta illud.

*Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.
Quænam est differentia inter sapientem & stultum ?*

R. Aliqui mensuræ duæ vini discriminant sapientem à stulto. Nam cum doctor mensuram unam atque alteram biberit ; nihil differt à stulto. Alii qui plus vident quam 25. cæci cum suis perspicillis, sic respondent, nullam aliam esse differentiam inter sapientem & stultum, nisi quod hic publice, ille privatim sive clanculum, suam exercet stultitiam. Certe in quibusdam etsi stultitia foris non appareat, semina tamen stultitiæ intus latitant. Sed qui se putat aliis sapientiore esse, is stultorum imperator dicendus est. Est enim primus, stultitiæ gradus sese aliis antepone. Huic quæstioni finem imponens vobis omnibus opto annos Nestoris, divitias Midæ, ipsius autem auriculas iis, qui non habent.

Fœmina frigida quænam est ?

R. Aquæ potatoribus res ista decidenda relinquitur non vinolentis: qui capite & pedice suum negotium defendunt, sicut cornix, quæ nuces frangere & dejicere desiderat : uno verbo : frigida est, quæ desiderat operiri visibus.

Cur data est barba viris ?

R. Ut sit signum dominii in fœminas, iisque

que præpolleant. Fœminæ iratæ Iovem adje-
runt, petentes ab eo barbam, tum Iupiter
subiratus, in medio, inquit, consistit virtus,
barqamque illis affixit in medio. Iuro per am-
bas nates hoc formaliter ita sese habere.

An viri cornigeri sint infames?

R. Nequaquam. Nam cornua portare ho-
nori datur, Sol spargens radios super terram,
nonne videtur dicere, videte cornua mea.
Luna crescendo & decrecendo ostendit cor-
nua sua. Magna pars quadrupedum gerit cor-
nua. Imo ipsi Diaboli si pictoribus sit habenda
fides, habent cornua. Monoceros, Taurus, hir-
cus gloriantur cornibus suis. Moses cornutus
pingitur. Pan Ethnicorum Deus cornua habet,
Pan Græcum est, Latinis omne, si addas cor-
nua, idem est ac si dicas, omnia sunt cornuta.
Cum igitur in cœlo, in terra, in inferno sint
cornua, quare & viris cornua non competerêt.

Expone versus istius Epithapii.

O Deus omnipotens vituli miserere Joannis
Quem mors præveniens non sivit esse bovem.
Corpus in Italia est, habet intestina Brabantus?
Ast animam nemo: cur? quia non habuit.

R. Est epitaphium factum in honorem cu-
jusdam studiosi nobilis Heidelbergæ studen-
tis, qui cum insigniter genio indulgeret, vi-
numque non pitissando, ut decebat, sed ple-
nis buccis hauriret, vitam suam abbreviavit.

Illius

Alius sensus est : O *Deus omnipotens vituli miserere Joannis*. Vocabatur enim Ioannes *Kalf* seu vitulus. *Quem mors præveniens non fuit esse bovem*. Metuendum enim , ne si diutius vixisset , ex vitulo bos factus fuisset. Corpus in Italia est , &c. cum nobilis esset corpus ejus Italiam versus missum , intestina vero ad Brabantos. Ast animam nemo : cur ? quia non habuit. Certe ebriosi neque vitam neque animam habent.

Quid est barba ?

R. Est pilus. Quid est pilus ? R. Est barba.

Quinam sunt omnium maxime gulosi ?

R. Fœminæ : quia non solum de die , sed etiam de nocte carnes comedere volunt , una vice tantum devorantes ut penè suffocentur.

Quæ est differentia inter barbam & crinem ?

R. Barba nascitur in fœminis juxta os pubis , at crinis in pericranio & auribus.

Narra lepidam Thrasonis Irrisionem ?

R. Quidam cum à Thrasone egregie fustibus mulctatus esset , interroganti populo cur se non defendisset : respondit id strenue secissem , nisi metuerem Thrasonem hunc alio tempore me aggressurum , & minaciter in culum meum sufflaturum , quod pati nullo modo possem quin in illius faciem & oculos screarem , quod redoleret merdam.

Fœmina

Femina diligens quænam est?

R. Quæ bis suum opus perfecit , antequam altera semel.

Quomodo pronunciabis uno verbo , radices esculentas , carnem & pisces?

R. Vocula *Pekulharing*. Pe enim Brabantinis sonat radicem ; Colonienf. & Germanis *Murren oder gelbe Ruben* , *Haring* est piscis ; & *kul* seu testes carnem significat.

An pecunia obediunt omnia?

R. Sic? Nam magni mercatores sulphuratorum apud combibones in majori pretio sunt , quam ipse Plato , si maledicto isto metallo destituatur , juxta illud : *Si nihil astuleris , ibis Homere foras.*

Quænam sunt privilegia scabiosorum?

R. Si tres sodales affideant & sint nisi duo vitra , Dominus scabiosus habebit unum pro se , privilegiatus est , ut solus bibat , solus edat , solus merdet. Si octo hospites divertent in diversorium , in quo sit curta supellex , & sint nisi tres Lecti , Dominus scabiosus privilegiatus est ut unam occupet (cæcis omnibus ringentibus) solus dormiat , ita bene meretur de omnibus scabiosus. Innumerable privilegia sunt. Hoc privilegiū etiam in eos competit , quod leprosos nitore sperant , quodque duo scabiosi oculati plus vident , quam duceti cæci cum suis perspicillis.

Cur

*Cur crepitus est generis masculini cum pertineat
potius ad fœminas, & mentula generis
fœminini, cum pertineat ad
masculos?*

R. Missos faciamus Chamæleontes, qui
nisi ventis & fumo vescuntur, cordatos consu-
lamus. Prima quæstio est, cur crepitus sit
generis masculini, &c. agitata fuit in colle-
gio magistri Aliborum. Vos qui estis *Nasuti*
dicite sententiam vestram: accedite hic: Non-
ne veteres Romani condiderunt legem de
crepitu propter fœminas? quæ eum intra
nates suffocabant, & totum sodalitium hu-
mectabant sine humore vini vel cerevisiæ, ita
ut labia non madefierent? R. Verum quidem
est, mentulam proprie pertinere ad mascu-
lum, sed quia fœmina ea die nocteqne exer-
cenda est, dixerunt esse generis fœminini. Per
quam regulam. Esto fœmineum, &c.
*Quenam est supellex mobilis maxime necessaria
de nocte?*

R. Sulphurata. Nam simulac nox ingruit,
candela accendi & focus exstrui debet, hoc
autem fit beneficio sulphuratorum; quod si
desint jam vicinos importune adire oportet. &
precario ab illis ignem petere. Et quam ne-
cessaria sint sulphurata hinc apparet, quod
magna pars pauperum victum inde sibi quæ-
ritat, hinc *Cornucopiæ* pauperum dici pos-
sunt quia ex illis victitant quoad necessaria
ali-

alimenta scilicet & vestes. 2. Si quis tempore nocturno incidat in syncopen, aut apoplexiam statim subsidium petendum à sulphuratis & ignitabulo (Nam hæc duo inseparabilia sunt) statim candela accendenda ad accersendum medicos, pharmacopæos, chirurgos, quod si sulphurata desint, ecce Homo mortuus. Vnde recte belgæ de sulphuratis :

Ein groß gemacht umb ein klein Geld.

Mulier liberalis quænam ?

R. Quæ nihil denegat petentibus aliquid à se.

Est ne mendicus præferendus diviti?

R. Est. Quia Alexander totius orbis monarcha invidebat Diogeni paupertatem suam, dicendo : si non essem Alexander vellem fieri Diogenes. 2. Quia paupertas artes perdocat : necessitas enim artium inventrix & ingenii largitor : & revera dum pauperes student, divites abdomini indulgent : & quia paupertas semper in magno pretio habita fuit, ideo mendici immunes sunt ab omnibus vestigalibus, & ubique locorum jus municipale (quod quibusdam in locis multo constat) gratis obtinent. 3. Omnes reges totius mundi, principes, cives, &c. de jure divino tenentur illis pendere tributum & dare eleemosynam, privilegium hoc illis nunquam deerit quamdiu mundi hæc compages stabit, nam mendicos semper habebimus nobiscum. Ve-

rum quidem est quod multam adhibeant diligentiam, quo sibi acquirant panem quotidianum, at id illis commune est cum advocatis, procuratoribus & totâ tribu furunculorum. 4. Cum per mare per terras currat mercator ad Indos, idque sæpe cum vitæ periculo, soli mendici à latronibus liberi sunt, juxta illud; Cantabit vacuus coram latrone viator. 5. Cum oberati à suis creditoribus vexentur, in solos mendicos neque procurator, neque creditor, neque magistratus ullum jus habent: quia calvum velle re difficile est, tonsi sunt usque ad cutem, estque illis domi curtissima suppellex. Itaque petentes ablegant; contra ab omnibus stipem petunt, cives sunt totius mundi, cum cæteri homines una civitate inclusi sunt veluti Parisiis, Roma, Colonia, &c. 6. Præterea neque fæda usura animam conspurcant, nemo illis fortunam invidet. Videtis ergo paupertatem esse malorum refugium, miseriæ asylum. 7. Donum pauperis rustici invola manus portantis pauxillulum aquæ ad Artaxerxem, nonne superat divitias 100. Dominorum? Pauperibus enim nunquam deest bona voluntas. Et Thebanus Philosophus nisi cognovisset paupertatis prærogativam, nunquam projecisset bona sua in mare, dicens: *mergam vos ô Divitiæ, ne mergar à vobis*. Fabritius id quoque exactè cognovit, cum rapa sua prætulit auro Sannitarum. Magnus Phi-

Philosophus nudus exivit civitate Priena.
 Diogenes nunquam rupisset scutellam suam
 ligneam, nisi scivisset, naturam nobis de
 omni supellectili satis superque providisse. Et
 certè tot homines docti non fuissent amplexi
 paupertatem, nisi gustum aliquem boni in
 ipsa percepissent. Breviter mendici quiete
 dormiunt, non timent crumenifecas neque
 latrones nocturnos. Neque opus habent Hel-
 vetiis ad thesauros suos custodiendos. Et ut
 id quos res est, dicam, Homo qui paucis
 contentus est, perfectè dives est, imò ditior
 quam si possideret opes Cræsi & Alexandri.
 Pauper nihil potest amittere & tamen singu-
 lis diebus lucrum facit.

Qualis futurus est Antichristus?

R. Erit prægnans & pariet 18. Elephan-
 tos scarlotos & cæruleos, & hac de causâ
 anseres tam alte vociferabuntur, sicuti sole-
 bant ante 100. annos, neque dignabuntur
 calefacere pedes, quando volent ire cubitum.

*Mulieres cur potius nubunt Iuris-perito, quam
 Medicis & Theologis.*

R. Poëta neoëtericus.

Vt iuris mystes ius fas rectumque ministrat,

Fæmina sic rectum semper amare solet.

Meretrix quid & unde?

R. Meretrix rectè à quibusdam dicitur
 Ephippium *Reipublicæ*: ejus avus fuit eques
 rusticus, & ne ipsa degeneraret à stirpe sua,

vocatur eques aurei velleris , five mavis ,
 equus. Meretrix unam manum ori admovet
 alteram crumenæ, nisi quando allidet men-
 sæ: meretricis unus oculus in patinis est, alter
 in quadra vicini sui , uno oculo ridet altero
 flet, aurem unam aperit culinæ odori, alte-
 ram claudit precibus amicorum, curæ cordi-
 que illi est sodalium sanitas, nam eos non si-
 nit stertere nec die nec nocte , & præsertim
 tempore pomeridiano , quod est admodum
 insalubre: habet aures patulas similes auribus
 (salva reverentia) asinorum, os illi est instar
 fornacis , quamvis ad tantam capacitatem
 non accedat. Vno verbo meretricum virtutes
 tot sunt , quot sunt muscæ in autumno, pe-
 diculi in pallio mendici , farcimina Parisiis .
 & ne videar eis adulari, est *tanquam equus &*
mulus in quibus non est intellectus.

Mendacia adferuntne quid utilitatis ?

R. Quod sic. Nam Chaldæi , Ægyptii,
 Græci & Romani, cum animadverterent ve-
 ritatem non sufficere populi ferociæ doman-
 dæ, formarunt religiones mendaciis scatentes.
 finxerunt Neptunum cum tridenti, Cu-
 pidinem cum sagittis , Vulcanum cum face
 ardente aliaque mille figmenta, & mendacia
 quæ excogitarunt ut subditos in perpetua o-
 bedientia & concordia continerent. Idem fe-
 cit Minos in Creta, Lycurgus Lacedæmoniis,
 Mahomet suis mendaciis , totum imperium
 sta-

stabilivit. Bellorum præfecti, & quæstores
 ærarii mendacio admodum opus habent, si-
 militer & iudices in suis functionibus, Et Do-
 mini Advocati, qui defendunt, quod prætor
 eis mentiri permittat. §. *Nam si cui ex justa*
causa. Mercatoribus & artificibus mendacium
 panis quotidianus est, ex quo plerique victi-
 tant, & multorum res ad restim rediisset, nisi
 se hoc modo sustentassent. Amatores nun-
 quam ad finem optatum pervenirēt, nisi men-
 tirentur per gulam, Medici, chirurgi, leno-
 nes, imo agyrtæ omnes nonne palam utun-
 tur mendaciis? Iudith nonne mentita est, ut
 patriam liberaret periculo, quod illam pre-
 mebat. Et divinus Plato, quamvis magnus
 zelator veritatis (qui in secunda sua lege om-
 nes Poëtas exilio multavit, eò quod infi-
 gniter mentirentur) nihilominus lib. 2. de re-
 pub. dicit: selectas fabulas matres ac nutrices
 pueris narrare hortabimur, quasi dicat, instil-
 la infantibus mendacia. Et ut breviter dicam
 verbis circiter 18000. Rhetorica quid aliud
 est, quam ars mentiendi.

Charitativa quænam est?

Responde, tu qui tantum cerebri habes
 quantum pulicum in podice canis, qui reple-
 tus es sapientia à culo vsque ad gurgulionem?
 Hæreo: dicam ergo: charitativa est quæ li-
 benter hospitio excipit cæcos.

Quodnam est maximè necessarium & speculativum in domo?

R. Dicam aperte, ut surdi audiant; monoculi & cæci videant, inodori odorem illius participent; est *latrina*. Ea enim omnes uti coguntur de necessitate naturæ, unde excretio opus naturæ dicitur. 2. *Latrina* est admodum speculativa; nam nos omni scientia instruit. Si quis desiderat esse *Mathematicus*, *Philosophus* aut *Astrologus*, adeat latrinam ibi percipiet, quando cælum pluet, ibi videbit eclipses cum lunares, tum solares, ibi intelliget rotunditatem orbicularem cum suis influentiis, cognoscet ventum Australem flantem ex loco proprio, ibi intuebitur patinam (hem planetam dicere volui) veneris, inspiciet horologium, in quo horæ ad amissim indicantur, si quis discere velit *artem militarem* admoveat nāsū suū latrinæ, percipiet sonum bombardarum, tormentorum, &c. Si quis desiderat scire *Muscam*, adeat latrinam, audiet varios sonos, discantum, tenorem, altum, Bassum. Si quis vult esse *mercator* & facere lucrum ingens, adeat latrinam, petat mille libras, non ei denegabitur, semper janua patens erit. Si quis vult esse *coquus* adeat latrinam, ibi videbit omnis generis cibos præparatos, tartas, farcimina, &c.

Cur Helvetii in braccis suis gerunt vaginas, in quibus enses recondunt. Hollandi vero, Galli aliique Germani non item?

R. Quia Helvetiorum filia simplicissime sunt, ideoque ejusmodi signis indigent: contra filia Gallicana, Hollandica, &c. longe sunt astutiores ideoque signum certius sibi elegerunt: optime enim callent hunc versiculum.

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi?

Recita verba ridiculi cujusdam oratoris?

R. Quidam dum peroraret inter cetera sic dicebat, ubi incipiam, auditores, nescio. Nan quantum ad Theologiam attinet, nihil intelligo, quantum ad mathematicam valde parum, quantum ad Philosophiam sum alter norans, & quantum ad reliquas omnes scientias, nihil scio. Deo sit laus & gratia. Nam quantum ad Iuris prudentiam alias rectum *das recht*, ei rei foeminae vestrae melius studuerunt quam ego, & vos docebunt quidem aliquid. Itaque nihil habeo, auditores reverendi, quod vobis proponam, nisi meam stultitiam, & si non vultis me audire perorantem de hac insigni materia, vos omnes inanes dimittam. sed quia video aures vestras apertas instar crumenae advocati vel erectas instar asinorum dicam vobis verbum unum atque alterum. Dicite mihi bona fide, existimatisne vos me sapientia antecellere, si putetis, jam

Stulto stultiores estis. Nam primus gradus stultitiæ est ; sese aliis antepone. Nonne legistis apud probatos authores stultorum numerum esse infinitum ? An ego vos stultitia supero, dum ridicularia vobis narro ; an vos me eadem superatis, qui ridicularia auditis ? Certe plures sunt stulti, quam sunt syllabæ in Calepino ; dicam aperte ut Surdi quoque audiant, *Die Werelt ist der Narren voll.* Vultis probationem ? Nonne proverbium est ? *Oportet stultescere, vel in juventute, vel in senectute.* Itaque stultitia regnat vel in hoc, vel illo tempore.

Quibus non licet curare cuticulam ?

R. Quibus panis, vinum & dentes desunt.

Quare fæminæ non sunt caudatæ ?

R. Quia caudam à viris aut à vicinis suis mutuo accipiunt.

Porci in quibus homines superant ?

R. In vestibus & cibo. Nam vestes habent naturales, setas scil. & cibus eorum est delicatior nostro, quia est exactè masticatus, ita ut nihil aliud restet, quam ut deglutiatur.

Quinam sunt infortunati ?

R. Qui habent memoriam cuniculi, qui currendo se perditum it. 2. Qui è lecto surgentes podicem elevant antequam nasum ele-
vaverint.

Quænam non saturantur ?

R. Oculus visu, auris auditu, &c. & fœmina nunquam fastidit virum.

Quid

Quid est hypocrira ?

R. Qui incedit capite reflexo intra duas scapulas, qui habet brachia sua intra manicas, togam supra coxendicem gestat, & podicem intra femoralia abscondit.

Quinam sunt ejusdem farinae homines ?

R. Dominus Be-fa-be mi, id est musicus: Dominus palpator pullorum an ova parere velint vulgo *Hennentester*: Rogier bon temps, id est, comessator & Bacchi filius vulgo *Schmerborst*.

PROBLEMATATA LUDICRA
& *Historiola ridicula*

A N I M I
RELAXANDI
CAUSA EXCOGITATA.

Quanam sunt raro contingentia & fere contra naturæ Cursum ?

R E S P.

P Vella adolescens sine amore: nundinæ sine furibus; antiquus Iudæus sine divitiis; antiquum horreum sine muribus: antiqua vestis pellicea sine pediculis, antiquus caper sine barba, antiqua monialis sine religione.

Quis vulgo dicitur Calcearius Dei ?

R. Qui corium furatur & calceos propter Deum dat.

B v

Quis

Quis præfertur nobilibus sine servis incedentibus?

R. Asini molitoris : illi enim servo-comite ingrediuntur.

Cur mendici numerosam habent prolem?

R. Quidam quia levibus utuntur stragulis seu tegumentis ideoque arcte coeunt : hinc Liberorum multitudo : quidam aliter. quia tuto solent coire, exploratum habentes non se sed nos eorum pueros esse educaturos, ipsi enim faciunt, nos autem cogimur educare.

Ridicula cujusdam ægroti responsio?

Ægrotabat quidam, & cum de ejus vita desperatum esset, cœpit parochus hominem admonere suæ migrationis, & inter alia verba consolatoria ita dixit præpara te ad summam Felicitatem, hodie enim portaberis ab angelis in sinum Abraham : ad quod ægrotus, Hoc mihi profecto gratissimum est : nam si longa est via non possum ire pedibus, adeo defessus sum & infirmus.

Focius Nautæ in ebrium.

Ebrius quidam cum aliis multis se lacum Acronium trajecit, ac in prora paulum obdormiscens, in lacum est præcipitatus : Socii autem illius cum clamarent ut navem sisteret nauta, quoniam ebrius in lacum decidisset. Ille dissimulavit aliquandiu, surdisque auribus lacum sulcavit. Tumultuantibus vero tandem omnibus ut sisteret, sineretque educi ebrium.

Re.

Respondit ridicule: Quam fatui estis, creditis hunc hominem aquâ suffocari? Acclamantibus illis, jam fere actum de vita ejus, nisi subveniret confestim. Stultis, inquit, stultiores estis: vino suffocatus aquam in nullam corporis partem admittit.

De Nasuto Adolescente.

Erant studiosi literarum Adolescentes, qui una iter faciebant, & cum essent cauponam ingressi procax mulier unum ex illis Nasutum coepit irridere. At ille, Deus, inquit, uno eodemque tempore meum & tuum nasum creavit, mihi que optionem fecit, aut tuum eligendi, aut meum: Itaque cum tuus mihi displiceret, ita apud me cogitabam, elige ibi longiorem, & caca in hunc breviorē.

Quinam sunt omnium Disiissimi?

R. Sacerdotes, qui etiam in funere, & juxta mortuos canunt, & monachi qui die nocteque psallunt.

Quisnam Cauponem egregie decepit?

R. Bavarus quidam qui comedit in ovo integrum pullum gallinaceum, & non soluit.

Quinam sunt omnium liberrimi?

R. Medici, & carnifices: quibus solis licet hominem impune occidere, & cum homicidium aliis capitale sit illis etiam mercedem affert.

Quenam utilitates nasi?

R. Nasus discernit omnis generis odores,

muscum, zibetum, crocum, quæ nasi beneficio in magno habentur precio. Imo ipsi cæci per nasum sentiunt ventum flantem ex provinciis inferioribus.

Quæ res periculo non vacat?

R. De magnatibus majorumve gentium diis dicere; veritas enim odium parit, periculosum est iis aliquid scribere, qui possunt proscribere. Italorum proverbium est.

Scherza con infanti: Et lascia starli Sancti?

Id est, cum pueris jocare & sanctos finito stare.

Quem universus mundus vocat nepotem?

R. Qui pulchram habet uxorem.

Mira descriptio hominis pygmæi?

Narrabo quid ridiculi, unde auris vestra sinistra titillabit. Vos qui libenter saltatis ab equis ad asinos, imo qui estis asini ipsissimi arrigite aures; hæc enim faciunt ad palatum vestrum. Pygmeus ille est homunculus rufus cum barba nigra ipsius pileus factus erat in modum syringis apothecarii, globuli ex cæpis constabant, collare ex corio Hispanico, vulgariter Corduano, periscelides ipsius compositæ erant ex farciminibus: veniebat è regione, in qua nullæ erant personæ; si jumenta & homines excipias, optimè callebat artem aufertendi Lendes è manibus & natibus: sciebat quoque arrodere ungues, despumare lebetem, & quod mirabile dictu est vorabat sicuti Lupus,

pus, bibebat sicuti vacca: Erat bene versatus in probatis autoribus, in Calepino duorum foliorum & in multis altis Libris, nam quantum conjectura assequi possum ponderabat circiter Libras 28. casei Hollandici, excepto pileo illius nocturno seu cucupha, quam pignoris loco hospiti reliquerat: memini me illum aliquando vidisse Parisiis in balneo sed tunc erat purgator caminorū, stylus ipsius erat satis amplus & nitidus & splendebat sicuti matula. Legerat multos commentatores per exiguum foramen oculi sui, sed ipsi non arridebant, itaque ablegavit illos ad mille Diabolos, sicuti globulos in Ludo pyramidulorum. Nam prædicti autores erant ita obscuri sicuti tenebræ Ægyptiorum. nihil poterat comprehendere, & nescio an vos quoque poteritis ruminare, unus dicebat Bran, lingua Rouana esse merdam, alter differebat, non omnes rusticos quadratos esse in terra montensi, quia etiam multi reperiuntur inter crassos Batavos, tertius affirmabat febrem quartanam esse saccarum ollare pro Angelis in præmium illorum gulositatis, quartus differebat, se in magno cætu, ubi solus erat, ut culinæ civis de cupediis acriter ad sanguinem usque disputasse & vidisse ibi hominem, existentem in prætorio, qui merdaverat in granarium quo magnificum sibi nomen præ rattis & muribus compararet.

*Familia omnium inutilissima & tristissima
quæ prædicatur?*

R. Gallina sine ovis, porca sine fuculis
vacca sine Lacte, filia quæ noctu extra do-
mum divagatur, filius lusor, uxor furtim
bonæ viri absumens & famula prægnans.

Recita lætitia gradus?

R. Si vis gaudere per unum diem radas
barbam, si per septimanam, vade ad nuptias,
si per mensem eme pulchrum equum, si per
semestre, eme pulchram domum, si per an-
num ducas pulchram uxorem, si per biennium
fias facedus, si semper vis esse Lætus & gau-
dens, sis sobrius.

Quinam sunt insignes fatui?

R. Fidelis amator puellarum, probus Lu-
sor & misericors miles.

*Quomodo quidam vicinum suum ad prandium
invitavit?*

R. Hoc modo: ô bone vicine, veni hodie
in domum meam & mecum prande: si enim
edulia tecum apportaveris, non nisi ad vini
solutionem te compellam.

Quinam sunt omnium probissimi?

R. Homines rufi scilicet, quia Christus so-
lius rufi Iudæ Iscariotis (quem rufum pin-
gunt) osculo tangi dignatus est.

*Cur pulices plus Mulieres quam viros infe-
stent?*

R. Quoniam postquam cibo sunt exsatu-
rati,

rati, etiam flumen & aquas apud illas habent, quibus & sitim exstingere possunt.

Recitacujusdamridiculum testimonium?

Quidam Tubingensis in testem adductus tale testimonium dedit, Ego jacui & dormivi, attamentum vidi & audiui, quod actoris caput ligone percuteret, nescio tamen an tetigerit cum.

De Paulo Wüß.

Paulus Wüß, id est impurus ex inconditis salibus & scommatibus cognominatus, cum Eberhardus princeps noster barbarus rogasset eum, ut suus familiaris esset, respondit, Pater meus procreavit sibi proprium fatuum: tu item, si vis unum habere, facias tibi ipsi, sicut pater meus fecit.

De Nobili amplexatore.

Rotenburgi ad Nicrum quidam Nobilis in Caupona amplexaturus puellam: Quid inquit præmii acceptura es & passura, ut mea manu inguen tuum attrectem, nam si clamaverit, ut Catus, sarcimen ei statim à me dabitur? Puella subridens, quid tu, inquit, à me vis auferre mercedis & anum meum inflare: Nam si vocem emisericit anus, qualem edit cornu venaticum, cōtinuo leporem ego tibi capiam.

Fatui cur mulieribus grati?

R. Quoniam omne simile appetit sibi simile, vel quoniam pares cum paribus facillime congregantur.

Amoy

Amor quare api comparatur?

R. Quia in ore mel, in cauda aculeum habet. Flos veneris rosa est, sed subejus purpura multae latent spinæ.

Principium dulce est, at finis amoris amarus.

Læta venire venus: tristis abire solet.

Obsequium amicos, veritas odium parit.

Pistor quidam cum in spectaculo quodam Christum crucifixum præsentaret, Iudæi illum probrosis dehonestabant verbis, quod cum patienter tulisset, nec iis commoveretur dixit unus ego hominem exagitabo clamavitque ad eum sæpius *fur Farinæ*; Tum pistor, tace, aut ego te cruce in terram proster-nam.

Facetum rusticæ Puellæ dictum.

Quidam Nobiles cis Necharum Sueviæ nostræ flumen præteribant quasdam lotrices rusticas, quarum ob nimium frigus pedes rubebant: unde unus illorum, cur tam rubent (inquit) pedes vestri? Respondit una rusticarum, quia ignem habemus in calcibus. Iterum ille: Rogo ergo ut accendas mihi hanc meam virgulam, educendo virilia. Cui Rustica re-jectis post terga vestibus, clunes ostendens, dixit Age, mi Domine descende & summa mihi in-culinam meam pro excitando igne, qui mihi jam extinctus est.

Quinam nasi pretiosissimi?

R. Rubicundi quique habent carbunculos.

Nam

Nam iste color pluris constat, quam color vestis scarlatæ.

Scientiæne sunt inutiles?

R. Ita probatur. I. Rhetorica est ars mentiendi, ex albo facit nigrum, hominem candidæ vitæ atramento & meris carbonibus denigrat. Theologia superat Captum nostrum. Medicina boletos venenatos & artem intoxicandi nos docuit? Ars coquinaria gulositatem inducit. Homo Historiographus quidam tradit nescio in quo libro coquos in causâ fuisse ut dives ille helluo Evangelicus ad inferos descenderit. Nisi enim cibos opipare conditos illi apposuissent non ita genio indulisset summa summarum scientia multa incommoda procreat, inducit vigilias, parit catharros, &c. Qualis autem effectus talis causa. Ergo conferamus nos omnes ad Abbatem fratrum ignorantiae, missos faciamus alchymistas cum suo auro imaginario, Philosophos cum ente rationis, &c. Arrigite aures auditores sicuti Lepores: hoc enim scriptum inveni in vocabulo Reformatorum, quam pravam imaginationem tum perversis quibusdam hominibus ademeris, cum crepitum ex asino mortuo extruferis.

Recita testamentum porci?

R. M. Grunnius Corocotta porcellus tale testamentum fecit. Ego infrascriptus de visceribus meis dabo sutoribus setas, Rixatoribus capitinas.

Capitinas, furdas aurículas, caussidicis & verbosis linguam, Babulatiis intestina, Esficiariis femora, mulieribus lumbulos, pueris vesicam, puellis caudam, Cynædis musculos, cursoribus & venatoribus talos, latronibus ungulas, musicis chordas, epulonibus rostrum, rusticis merdam, sueculis mammas nec nominando coquo do lego, pistillum, quæ mecum detuleram à querceto usque ad haram. Liget sibi collum de reſte. Optimi amatores mei vel confimiles vitæ, rogo vos ut corpori meo satisfaciatis, bene condiatís de bonis condimentis, nucleis piperis ac mellis ut nomen meum in sempiternum nominetur.

*Practica vera in multos annos duratura
aliena ab omni mendacio.*

De Domini hujus anni.

Plures & varii futuri sunt præſentis anni Domini, quilibet supra alium se extollere studebit, scabella super scamma ascendere conabuntur, ancilla super servos, vir super foeminam; in Magistrum dominabitur scholasticus, felix super mortem præceps ruet.

De anni qualitate.

Aureus numerus hoc anno parvus erit & modicus, apud pauperes multæ futuræ sunt hoc anno tenebræ, mediæ noctis præſertim tempeſtate, Scārificare & sanguinem minuire bonum est & utile, quoties hominem necessitas ad hoc impulerit. vitanda tamen maxime sanguinis minutio, quæ fit à rusticis
circa

circa festa Bacchanalia, dum illis farciminibus repleti sunt. In Martio aliisque Temporibus utilia sunt scabiosis balnea & unguenta: frictio quoque illis non erit ingrata, In Julio ex frigidioribus cellis allata sitientibus sunt jucundissima, In Decembri autem tunicae jumentorum pellibus subductae stomacho & toti ventri sunt opportuna. Imbres hoc anno erunt humidi propter respectum Aquarii propter naturalem & consuetum cursum solis dies longiores aestate quam hyeme. In aestate Lilia & rosae in copia provenient, sed timenda tunc tonitrua & fulmina. In Autumno folia de arboribus cadent, & flores deflorebunt & marcescent. In vere omnis vis terrae erigitur ad producendos fructus.

De morbis hujus anni?

Corripientur homines diversis infirmitatibus secundum diversas eorum complexionem. ille Laborabit podagra, alter febribus, hic dysenteria, ille lumbagine: omnes autem avari laborabunt chiragra: aliqui autem convalescent, alii moriuntur, sani melius habebunt, quam infirmi, pariter divites quam pauperes. Tam principes quam populares hoc anno timere habent mortem; principes praesenti anno sibi caveant à gravib. morbis, tum enim sani & bene validi manebunt. Quod si minus fecerint timendum ubi morbus invaluerit quosdam eorum morituros esse. Communis plebs si multum austeri lactis, pruna & similia come-

comederit , formidandum ne ex eiusmodi esu ventris profluvium patiantur , si aquam biberint ne iis vëter intumescat ac ingrave periculum incidant , præsertim si indoctum medicum curatorem susceperint. Ex cerasorum esu homines calculosi efficiuntur , per podicem enim innumeros calculos ejicient.

De Frugibus.

Triticum , siligo , avena , hordeum & quicquid aristam habet in rupibus & saxis tenuiter crescent, in stercoretis autem bene cultis copia crescet omnis generis frumentorum. Non tamen semper pari vendentur pretio , sed nunc pluris, nunc minoris. Ita etiam cæteræ res in fortunæ rota modo ascendent postea descendent velut servus & ancilla. In his futuris annis pretiosius futurum est triticū quam milium & milium acceptius quam lolium. Rapæ , raphani cæpæ , &c. Ad Satiætatem in foro reperientur exili pretio. Nemo tamen nimium illis vescatur : tussim enim generant, & crepitum supra & infra, oculumque eorum qui hæc comederint, puellæ exhorrescent.

De Communi plebe.

Calcearii , sutores pelliones opificesque reliqui & propolæ multa mentientur , & hæc lucri causa facturi sunt. pecunia inæqualiter inter homines præsentis anno dividetur. Advocati & procuratores invigilent bene suis officiis

officiis & causis si venari voluerint sine rete & canibus opifices & plebei nisi laboraverint patientur penuriam victus.

De mulieribus & virginibus.

Mulieres & virgines debilis erunt & brevis memoriae, seu prolixiorum crinium. uxores hoc anno communiter viris suis imperitabunt, maritisque multa (quanquam non omnia de deo) concionabuntur: meretrices vetulae optimae erunt amasiorum internuntiae. Coniunctio veneris cum Iove demonstrat quam plures faeminas praegnantas fore, quae ante gravidae non fuerunt & si masculum conceperint parient masculum, si faemellam, parient faemellam, quod si magna coniunctio fuerit martis & veneris, fient & virgines gravidae, quoniam sagittarius in corpus earum agat. multae faeminae quaerent habitus formas novas atque pleraeque delectabuntur choreis, cantibus & instrumentis musicis, nonnullae nocturnis praeliis, omnibus vero gratum erit laudari.

Decantatoribus, amatoribus, fistulatoribus, artificibus & pictoribus.

Hi omnes magnam erga mulieres habebunt fortunam, in latere, quo locus pendet & inter pocula de magnis rebus gloriabuntur, plagam autem S. Urbani, id est, ebrietatem vix cavere poterunt.

De

De populi seditionibus.

Post kalendas Februarii magna futura est populi seditio, tunc enim stultorum erit infinitus numerus. In Octobri ingens sanguinis & cruoris erit effusio, plurimi enim boves, sues, capellæ & hædi mortui in sanguine jacebunt.

De quorundam hominum penuria.

Magna erit sacerdotum penuria adeo ut quidam tria quatuorve vel plura habebunt officia Ecclesiastica penuria etiam Nobilium nam & rustici conabuntur esse nobiles. Erit præterea penuria in Iudæis, quia Christiani usuram & fænus exercere studebunt.

De vino & cerevisia.

Vites plurimis in locis vini copiam dabunt. Multis autem vinum erroneam vitam faciet, fæcesque, & supra & infra egeret, Magnas item discordias & seditiones Bacchus excitabit, præterea vinum magnum calorem intus sed intensum frigus extra causabitur dum vacuum crumenam & vestes malas & detritas caluasque faciet, maxime si tesserarum concursu utatur. Vinum Cretense (quod malvaticum vocant) carius erit quam vinum vernaculum, erit etiam melioris saporis, hoc ebriosi testabuntur, nisi eorum palatum flabile infectum fuerit. Ingentes quoque in se continebit virtutes; nam mane stomachum confortabit, meridie refrigerabit corpus, vespere

speri sitim extinguet, per totum vero annum refrigerabit, non sœcus ad hebræorum sîchar si uva non bene maturuerit, erit vinum acerbum. Cerevisia erit optima, si nimium aquæ infusum non fuerit.

De mulierum infirmitate.

Mense maio cum sanguis in homine renovatur, quasdam mulieres pruriginibus vexabit, pro remedio viri illas scarificare debent, quod si non profuerit ungendæ sunt circa lumbos unguento confecto ex cinere incombusto.

De rebus quibusdam nocivis.

Res quædam hoc anno, hominibus nocivæ futuræ sunt ut serpentes, viperæ, vesperiliones, ova putrida. Ne hinc ergo detrimentum accipias non comedes ulla ova rusticorum abstinebisque diligenter ab ovis zephyris *windeyer*, vulgo *eyer ohne schalen*

De ventis?

Venti hoc anno instar chamæleontis mutabuntur modo enim flabit ab aquilone, modo ab austro omnes autem venti dirigentur secundum rostrum galli gallinæci super pinna- culum templi stantis.

De quibusdam futuris effectibus hujus anni

Dies quibusdam plus æquo breviores videbuntur, ut nox longa, quibus mentitur amica. Mercenarios sæpe hoc anno capiet laboris tædium utilius erit pecuniam accipere, quam dare qui vinum cerevisiamque non sper-

spernet. Conjuges tamdiu inter se pacem habebunt donec litigare inceperint. Nigræ vacæ lac album præbebunt.

Brevissima concio cujusdam parochi.

Parochus rogatus ab episcopo, ut coram se ruri sacram haberet concionem: annuit, at aulici, quorum animus in patinis erat, clam insusurrabant in aurem parochi, ne pateretur in longum produci sermonem, qui bene in præsens quadraret, sicuti longa farcimina tosta ad ignem, juxta illud vulgare, *Kurtze metten lange bratt Wurst*, Recte ait, parochus monetis, ego potissimum studebo inservire tempori, Et exorsus dicere: complusculi; ait, me rogarunt, ut brevibus complecterer sermonem: accipite igitur vos aulici, hunc sermonem Christi servatoris, quo ait, se reprobis dicturum. *Ite maledicti.* Quid potest dici brevius? & si quoque vultis in ignem longa tosta farcimina, quandoquidem & illa nobis sunt in promptu, non negabimus comprehenduntur autem in verbis proxime sequentibus videlicet, *in ignem æternum*. Præterea si quis coquos desideret, qui piper aspergant & illi ad manus sunt *Diaboli & Angeli* ejus.

*Quare in piscibus sunt ova rotunda
in volatilibus oblongæ
figuræ?*

R. Quia calor movet à centro, & maxime ad figuram pyramidalen, quod patet in flammis.

flammula ignis, quæ tendit in conum, & si
lata sit in bali, & ideo quia Calor fortior est in
volatilibus, quam in piscibus, ova volatilis
sunt oblonga, piscis rotunda, quia calor de-
bilis dispergitur in gyrum.

Principum quænam prærogativa?

R. Principes dum sunt ebrii, vocantur
familiaribus læti, dum sunt nigri dicuntur
fusci, dum sunt stulti dicuntur probi, simpli-
ces & innocentes, dum tyranni, vocantur
justi.

*In Germania cur tanta copia mendico-
rum vagatur?*

R. Quia mendicus mendicum procreat.
Non enim parentibus curæ est, ut liberi eo-
rum honesta aliqua arte sese sustentent, sed
in eo toti sunt, ut eorum vestigia sequantur,
ostiatimque mendicent.

Recita ridiculum cuiusdam Parochi, factum?

Quidam parochus cum in facie Ecclesiæ
matrimonium contractum confirmare vellet,
maritum interrogavit *Chonrade quod est tibi no-
men?* Chonradus cum maximo astantium risu,
dicens (inquit) vocor. Nomen enim meum
tu ipse pronuntiasti.

De Vnoculo.

Quidam unoculus, cum duxisset puellam
devirginatam, quam ipse virginem credebatur,
acerrime ei exprobrabat læsam pudicitiam.
Ad quod illa. Cur tibi integra esse deberem

C

quum

quum tu sis luscus careasque altero oculo?
Hoc damnum, inquit vir, ab hostibus at-
que inimicis accepi. At ego meum ab amicis
respondit puella.

Versus leonicus de amore.

Post visum risum, post risum venit in usum.
Post risum tactum, post tactum venit in actum.
Post actum factum, post factum paritet actum.

Cur in mundo monstra monstrosiora inveniun-
tur, Theologus ebrius, vel avarus, Iurisper-
ritus injustus, Medicus valetudinarius, qui
seipsum curare non potest?

R. Quia eorum professioni vita omnino
non quadrat.

Puella interrogata utrum vellet in anserem mu-
tari an in gallinam, quid dixit?

R. In Gallinam, quia hæ anseribus sunt
feliciores, quæ quotidianam venerem no-
runt, anseres vero vernam duntaxat.

*Quanam est differentia inter fures privatos
& publicos?*

R. Fures privatorum furtorum in nervis
atque in compedibus vitam agunt, fures au-
tem publici in auro atque in purpura. Scite
Diogenes videns magistratus quendam qui ex
æratio phialam furatus fuisset, comprehen-
sum ducentes, magni (inquit, fures parvum ducunt.

Pulchra etymologia nominis philippi.

Phi, nota factoris, lippus malus omnibus oris.

Phi malus & lippus, totus malus ergo philippus.

Reci-

*Recita historiam ridiculam ejusdam
Itali morituri?*

Italus quidam è vita migraturus cum corpus Domini à sacerdote manducandum acciperet, adactus solenni Centurionis dicto: *Domine non sum dignus ut intres.* verba hæc non gravatim reddebat. At cum ventum esset in eum locum, *sub tectum meum* quod Italice suggeriebant his verbis *à casa mia*. Ille vehementer reclamabat, *Non à casa mia*: atque id cum semel atque iterum fecisset, astantibus multum ægre ferentibus, causam rogatus, *Ego inquit, quoad vixi semper in conductâ domo habitavi.* Quod verbum omnibus ridendi materiam præbuit.

Mors Mordet, Omnia Rostro suo. ad Viatorem.
Disce mori quicunque legi mea scripta viator.
Omnes æquâ manent funera, disce mori.
Disce mori frater, discat cum præsule clerus,
Cum juniore senex, cum sapiente rudis.

Quanam est interpretatio harum Likerarum S. P. Q. R.?

R. Quod capitolia tot sensus dicebat ille Romani sic exposuerunt *Senatus Populusque Romanus*; alii sic, *salutem populi quære Romani.* Sibyllæ de Deo sic, *Serva populum quem Redemisti.*

Beda ut derideret Gothos; *stulus populus quærit Romanum.*

Galli, *Si peu que rien.*

Itali famosi Poltroni , quæsti Romani.

Germaniæ protestantes , Sublato Papa quietum regnum.

Catholici Salus Papæ , quies regni.

Quare fatui fiunt splendente sole , & rident quando pluit ?

R. Quia post splendorem solis sequitur pluvia , post pluviam autem splendor.

Iocus Ciceronis.

Cicero cum à quodam cæna exceptus esset , satis parca & quotidiana , nam pene se nulli negabat , valedicens hospiti , tacite ei in aurem susurrabat , *Non putabam me tibi tam familiarem.*

Milites cui sunt similes.

R. Parochus quidam videns aliquot templum intrantes , abrupto concionis filo sic illos aggressus est : vos milites , inquit , similes estis Christo : sicut Christus toti mundo exosus fuit ita etiam vos hominibus exosi eritis , sicuti Christo multæ fuerunt tensæ insidiæ ; sic & vobis insidiæ tendentur. Christus fuit captus vos etiam capiimini. Christus fuit condemnatus ad mortem , vos etiam condemnabimini ? Christus fuit mortuus in cruce , vos etiam moriemini sub patibulo. Christus rogatu cuiusdam fuit sepultus , vos etiam si qua gratia restat , sepeliimini. Christus Resurrexit à mortuis , vos etiam à mortuis resurgetis , Christus ascen-

dit

dit ad caelos, at vos descendetis ad 100. mille Diabolorum.

Synonyma quanam sunt ?

Vnus Nobilis	————	Duo Nequam.
Vnus Magnus	————	Duo parvi.
Vnus albus	————	Duo nigri.
Vnus Carolus	————	Duo Ioannes.
Vnus Astutus	————	Duo simplices.
Vnus sobrius	————	Duo ebriosi.
Vnus Leo	————	Duo Leopardi.
Vnus audax	————	Duo formidolosi.

Pueri eiusdem lepidum dictum ?

Cum optio quibusdam hominibus data esset, hic se pontificem maximum alter opimum Canonicum, alter quippiam aliud se velle esse asseverabat. Tum puer loquaculus, qui aderat: Ego, inquit pepo esse vellem. Rogatus quam ob causam, quoniam omnes mihi culum olfacerent. Est enim mos frequens, ut melones empturi, posteriorem olfaciant partem.

Quot sunt genera stultorum ?

R. Quatuor, 1. quod tantum minatur quod à nullo timetur, 2. Quod tantum iurat, quod ei nihil creditur, 3. Quod tantum dat, quod nihil retentum, 4. Quod cum non habeat servitorem, sibi servire recusat.

Narra lepidam historiam de duobus sacrificiis ?

Sacrificus quidam collectam ex missa pecuniam

niam in angulo altaris deposuit cum hac inscriptione, *Ecce locum ubi posuerunt eum*. Alius sacrificus forte fortuna scedulam invenit, surreptaque pecunia chartam aliam inanem & complicatam reliquit cum hac inscriptione: *Surrexit non est hic*.

De impari conjugio.

Sponsam juventulam, quæ seni-marito nupserrat, quidam in Nuptiis, ut mæstiores solitò consolatus: Bono animo, inquit, esto: nam vetulus equus tam longum iter potest conficere quam juvenis. *Es trabe ein Schimmel so weit, als ein Hengst*. Huic illa, ductis ex imo pectore suspiriis & manibus ventrem demulcens respondet: At non in hac semita.

Insulsum dictum Rustici cujusdam.

Cum cuidam rustico in montibus Helvetiorum uxor omnesque liberi peste obiiissent: rusticus indignabundus: Ego semper audiui, inquit, quicquid homini charum sit, aufert ei diabolus.

Duo versus retrogradi.

Posco mihi dones sadai cæli sator alta.

Alta sator cæli sadai dones mihi posco.

Triste mihi tollas sadai præbens rogo lata.

In mendicum qui se pro medico gesserat.

Tu te fers medicum, nos te plus esse fatemur.

Vna tibi plus est littera quam medicus.

Utrum qui consuevit multos cibos accipere, plus sustineat jejunium, quam solitus parum comedere?

R. Mul-

Multum comedere solitus melius sustinet
jejunium, quia propter præcedentem reple-
tionem habet paululum caloris, & ideo po-
test plus jejunium sustinere; in alio accidit è
converso.

*Locus Ciceronis in Vannium, qui paucis diebus
consulatum gesserat.*

Magnum ostentum (inquit) anno Vannii
est, quod illo consule, nec hyems, nec ver
nec æstas, nec autumnus fuisset.

Quare avidius vorantes citius satiantur?

R. Quia avide vorantes multum aeris cum
cibo inferunt per hiatum ructus, vel crebrita-
tem respirandi, igitur ubi aer vias compleve-
rit, fastidium cibi fit.

De tribus studiosis Theologiæ historia Lepida.

Obsonium delicatum tribus Theologiæ ty-
ronibus appositum, sed ita pusillum ut una
vice devorari potuerit. Pacti sunt igitur inter
se, ut qui aliquid huic rei congruum, ex evan-
gelicis literis protulerit, toto vesceretur solus.
primus dixit: *Desiderio desideravi hoc obsonium
manducare.* Alter ait: *Domum quampiam ingres-
si, comedite, quæ apponuntur vobis.* Tertius di-
repto obsonio & una vice devorato, in toto,
Evangelio, inquit, non occurrit huic rei ap-
tius verbum, quam extremum illud. quo usus
est Dominus, videlicet, *Consummatum est.*

Raphani marini vires.

R. Raphanus marinus stomachum calefa-

cia, eruditates absumit, calculum pellit, omnis generis obstructions aperit, oculorum vero aciem lædit, & hebetat; ut recte Ovidius.

Nil prodest, quod non lædere possit idem.

An senes possint rejuvenescere?

Tradunt de aquila naturalium rerum scriptores, eam quolibet decennio juventutem renovare, serpentes vero etiam quolibet anno. Sed pennarum ista acuta, non corporis mutatio. Aquila enim cum alis ad volatum haud amplius aptis se impediri sentit, concitato cursu in sublime fertur, ideoque ad frigidissimas aquas conversa, ter iis immergitur, posteaquam in nidum evolans, alis pullorum tecta, in sudorem resolvitur veteribusque plumis exutis novas recipit, unde senectutem ipsam exuere creditur, nihil interim minus, quam mutationem in corpore passa, Serpentes vero cum calorem habeant admodum debilem, & cutem hyberno tempore constrictam, ac fuliginibus exhalare cupientibus exitum intercludentem, ideo quicquid fuliginosi humoris hyeme est congestum in ipsam cutem colligitur, quam siccioremque redditam à subjecta pelle, nullo corporis malo detrahunt, ut mobiliores evadant. Quod si est rejuvenescere, quid obstat, quo modo & Homini cui excisi sunt dentes renascuntur, & post scabiem exsiccatam nova cutis efflorescit, juvenescere dici possit.

Lepidum

Lepidum dictum Augusti Caesaris.

Augustus Cæsar cum audiret inter pueros, quos Herodes rex infra biennium iussit interfici, filium quoque ejus occisum; ait *melius est Herodis porcum esse, quam ejus filium.*

Vivere nostrum quid?

Ita comparatum est, ut tum primum nos mori arbitremur, cum extremum ducimus spiritum, quod si animadvertamus, nos singulis diebus & horis ac momentis mori experiemus, mortem seu inusitatum quid animo concipimus, cum nihil æque familiare nobis circumferamus. Haud aliud est vita nostra quam mors continua. Tandem vitæ decedit, quantum accedit. Qui triens ætatis suæ transegit, tantumdem sui parte mortuus est: qui semissem, semimortuus: præteriti nostri temporis portio mortua est, præsens vivit simulque moritur, futura similiter morti mancipabitur. Nemo est qui non est morti propinquior post annum, quam ante annum fuit, & cras quam hodie, & hodie quam heri, quicquid temporis vivitur de spatio vivendi demitur.

Iocus Ciceronis.

Cicero cum venisset ad Pompejum dicentibus aliis tarde eum venisse, non inquit *spero* veni, quia nihil paratum invenio.

Nigredo Æthiopum unde?

Multis persuasum est, Æthiopes propter

rea esse nigros quia calidissimam regionem inhabitant. Sed obstat. 1. Quod filii Æthiopum etiam in frigidissimis regionibus nascantur nigri etiam si calorem patriæ nunquam sint experti. 2. Quod in calidissimis regionibus, etiam sint homines non nigri, sed vel Europeorum instat candidi aut fulci. 3. Quod Hispani in Æthiopia degentes, non gignerent Liberos alterius coloris, quam in Europa. Causa igitur duplex esse videtur. 1. à regionis æstu. 2. occulta feminis proprietate, qua fit ut è nigris nigri, è candidis candidi generentur.

Iucunda historia de Rege Franciæ.

Rex Franciæ Philippus clericos quosdam pauperes ad cœnam invitaverat, at unus illorum in fine mensæ caponem abstulit. Illum Rex animi gratiâ semotis arbitris interrogat quam scientiam profiterentur, Theologiam inquit: tum Rex! Nonne legisti in S. I. Nolite esse solliciti de cibo. Imo respondit & ego volui deponere omnem sollicitudinem, & certus esse, ideo caponem mecum sumere volui.

Crepitus ventris excusatus.

Emiserat quidam ingentem ventris crepitum in densa hominum turba: Objurgatus ob hanc rem ab amico, per Iovem, inquit, meus prodeus jam dudum loqui desiderat, sed nihil illi deest, præter linguam tuam.

De Puella Strubingenfi.

Erat Puella delicata & præpetulans Straubingenfi Cauponi cuiusdam : hanc lascivus Sacerdos amabat. Forte miles ex Vngaria rediens apud Cauponem divertebatur qui & ipse Cauponis filiam perditè amare incipiebat, sed ab ea repulsus aliquoties, cepit tandem observare, quem amaret : viditque colloquentem in templo cum sacerdote. Quadam nocte, cum hospites cœnam diutius protraherent, & puella sæpius ad ingressum domus descenderet miles subsecutus sese occultavit sub gradibus. Intromissus ibi Sacerdos & à puella in balneolum deductus atque ibi moras trahere iussus fuit, dum hospites irent cubitum. Pollicetur meretricula se mox redituram, atque inde in suum cubile secum abducturam. Miles his auditis, ut primum ascendit in superiorem domum puella, statim magno cum impetu in balneolum irrumpit. Patrem se filię esse simulat, verberibus mulctat Sacerdotem eique vestem detrahit, & extra domum proturbat: se verò in balneolum confert, & desertam à Sacerdote stationem occupat. Iam ubi hospites cubitum ivissent, celeriter redit ergo, & apprehensum toga sacerdotali militem pro Sacerdote secum in lectulum suum per tenebras abducit. Nocte intempesta ad ostium revertitur exturbatus Sacerdos, & fenestram cubiculi, in quo meretricula cum milite cubabat, longurio pulsat. Illa rata militem esse

istum pulsatorem, monet suum amatorem ut hominem lotio perfundat: Hic inquit, miles est qui has nobis facit molestias. Quæso te mi Domine, hac urinâ madefactum ab ostio remove. Paret miles & sacerdotem undique conspergit. Ille tristis recedit, & iratus meretriculæ. At miles antelucano tempore à meretrice discedit, quasi ad preces matutinas in templum iturus. Progressus à caupona, ubi sacerdotale pallium reliquerat, abit in templum sequitur paulò post meretrix, ut Sacerdotem quæreretur, & de causa derelictæ vestis eum rogaret. Verùm ubi Sacerdos illam conspexit, iratus exprobrat illi suam exclusionem, & acceptam nocte contumeliam. Dolo militis cognito, veniam puella impetrat, Sacerdos noctu recipitur, miles auro corrumpitur, ut rem istam alto silentio teneat.

*Diogenes Cynicus domum epulonis cuiusdam
videns inscriptam pretio venalem
quid dixit?*

R. Sciebam aliquando fore ut diuturna
crapula Dominum evomeres.

Cur sternutantes salutantur?

R. Romæ aliquando pestis inguinaria fuit
tam sæva, ut homines in via, in mensa, in ludis,
in colloquiis subito morerentur. Itaque
cum quis sternutabat sæpe cum sternutatione
spiritum exhalabat, unde, cum aliquem sternutantem
quis audiebat, statim accurrens.

Deus

Deus te adjuvet, acclamabat. Et abhinc adhuc consuetudo servatur, ut cum aliquem sternutantem audivimus, Deus te adjuvet, acclamemus.

Senes cur suspiciosi.

R. Quia increduli, increduli quia experti, hoc est, quia compertum habent, quanta sit hominum perversitas non facile credunt, sed suspicantur.

Cibus Rusticorum qualis?

R. Panis ater, caseus, pisa, lentes, olera, carnes bubulæ & vaccinae, vetustissima cæpa & allium.

Ebrietas varia.

Ebrietas est varia, pro ejus natura qui bibit, & pro vini conditione in facultate, colore, consistentia & sapore, si quis enim cute perspirabili, utatur tenui vino, quod non aspi-rando est nervis molestum, is non facile ebrius fiet, aut si fiat, facile evanescet ebrietas: Si quis vero non sit perspirabili cute, ut mulier se liberalius vino invitat, ut non facile ebria fiat, diutissime tamen durat illa ebrietas: cerebrum enim in his frigidum, & humidum una cum ventriculo, hinc inopia caloris nativi, unde non facile dissipantur vapores è vino elati.

Homo quâ in re maxime indiget.

R. Eâ, qua medici recusando accipiunt, & recusant accipiendo; quia dicendo *nolo accipiunt*,

eipiunt pecunias, ita auferunt apostemata ve-
strorum marsupiorum eorumque interea pla-
ne examinant & purgant. Iocose & eleganter
Belgæ, *Rapen is een soo goede cruyt, alle man
is om rapen uyt.*

Quando Lupus fuit mansuetus?

Respondit quidam studiosus macilentus
quadragesimalis ex Hungaria oriundus: *Lupus
fuit mansuetus dum esset in arca Noe*, Tunc
enim se captum videns vix obliquis oculis
ovem intueri audebat. Recte aliquando etiam
olitor est opportuna loquutus.

Quinam sunt stulto stultiore?

R. Aucupes & venatores; hi enim mane-
surgunt nulla tempestatis habita ratione, per
æstus per frigora, incertæ exiguæ prædæ
spes sub dio vagantur hyberno maxime tempo-
re, quando feris anatibus insidiæ struuntur.
Iam canes secum ducunt, jam accipitrem
manu ferunt, jam retibus, amitibus aliisque
decipulis ad ficedulas, perdices, coturnices,
alaudas, &c. capiendas accommodatis, onusti
incedunt: tum retia operose explicant, falco-
nis vel accipitris volatum observant, redeun-
tem anxie expectant, ac sæpe media hyemes
per flumina per nives totum diem sequuntur,
non sine valetudinis discidio: completo die
vix vnam, aut alteram aviculam, domum re-
portant. Quod si ineat rationem ejus quod in
falcones, canes, retia aliaque instrumenta inpen-

impenderit , videbit sine perspicillis se cum
tione insanire.

Anhelitus felium veneficium.

Pravus est anhelitus felium , novi enim
quosdam , qui cum noctu in lectis feles secum
habuissent , & in lectum ab eis aerem inspiras-
sent , hectica febris tandem consumpti pe-
rierunt. Nec ita pridem in monasterio quo-
dam , ubi permulti catti familiariter nutrie-
bantur & in cœnaculis cubilibusque , & lectis
frequenter erant , adeo plerique infecti sunt,
ut intra breve tempus , nec missa nec vespere
eo in monasterio decantarent. Ex his intel-
ligere est , quam minime fabulosum sit , quod
vulgus dictitat , feles infantibus esse exitiales
ipsum enim ori toto corpore incumbentes,
fuliginis exitum & thoracis motu intercipi-
unt , ac pestifera quando se demittunt , aura,
& exhalatione tenellorum infantium spiritus
inficiunt & præfocant.

Cum mulieribus infæcundis quid agendum ?

R. Mitte illas ad Thermas Badenses & res
erit in vado : de his enim thermis ita Poggius
Florentinus Leonardi Aretino scribit : Nulla
(inquit) in orbe terrarum balnea ad fecun-
ditatem mulierum magis accommodata esse:
innumerabilem multitudinem nobilium & ig-
nobilium , ducenta millia passuum eo venire
non tam valetudinis quam voluptatis causa.

Qui-

Omnes amatores omnes procos, quibus in delitiis vita est posita, eo concurrere ut fruantur rebus concupitis, multas fæminas corporum simulare ægritudines cum animo laborent, omnibus unam mentem esse tristitiam fugare, quærere hilaritatem, Non de communi dividundo agere, sed de communicando visa. Has ipsas thermas. *August. Buseq. epist. 3. fol. 138.* conciliatrices amorum vocat. quod si sinistro quodam fato balnea ista nihil proderunt uxores, ad Academias mitti possunt, ubi omnium facultatum studiosi facile rimabuntur sterilitatis causas: norunt enim plerunque morbos mulierum, præsertim studiosi medicinæ, quibus pro viva Anatomia esse possunt, facillique Labore sterilitatem abigent, fæcunditatemque provocabunt.

Præscribe mihi aureum dogma.

R. Quæ supra nos nihil ad nos. Itaque auriga loquatur de curru, futor de crepidis, nauta de ventis, faber lignarius de securi, coquus de jure, carne assa, elixa, frixa, de brassica & de omnibus ad culinam pertinentibus.

Vbi videntur quamplurimi cornuti.

B. Nullibi magis quam in Italia & in primis Venetiis: ubi enim mercatores ultra annum peregre profecti, inferiorem corporis partem, instrumento quodam ex ferro & chalybe confecto, & Gossypio artificiose resecto circum-

circumdant & obseratam relinquunt, sed
quam vanum hoc sit, palam est.

Mus miser est antro, qui saltem clauditur uno.

Sie wissem mehr locher als eines invitam nam-
que, custodire æque difficile est, quam in
ferventi sole gregem observasse. Et licet
eas custodieris, non secus ac pater Acrisius
suam Danaen.

Quam turri aenea Robustæ-
Que fores, & vigilum canum
Excubiæ muniabant. Horat.
lib. 2. od. 16.

Imo Wann jhr sie an die seiten henger, W
ein Fuhrmans tasch, consilium tamen invenient,
quo vos eludant, certius namque est, si nullis
repagulis clauderentur, fortassis fideliores
essent, sed si Argum apponas, aut Atlantem
custodem constituas, erumpet tamen & eva-
det maneat potius quilibet domi, ne longæ
ipsius expectationis pertæsa, uti Clytemne-
stra cum servis, qui tenentur operas Domi-
ni præstare, se commisceat, *shan wenn jhnen*
dasz fleisch hebt an zujücken, uehmen sie was da
ist, & secundum Bechmannum.

Non herbis hic fit rigidis quos educat hortus Car-
ne opus est illis si salutare
velis.

Hinc etiam Dejanira anxie conqueritur,
quod ob crebram mariti absentiam, ex vo-
luptate destituatur, qua aliæ mulieres sole-
rent

me oblectari, quæ ratione & viduam se nominat.

Vir mihi semper abest, & conjuge notior hospes.

Monstraque terribiles persequiturque feras.

Ipsa domo vidua, votis operosa pudicis.

Torquor, infesto ne vir ab hoste cadat.

Certè, quo sæpius mariti proficiscuntur, eo sæpius uxores eorum obliviscuntur, unde Helena Menelai uxor de marito absente conqueritur. — prorsus ne sola jaceret.

Hospitis est tepido nocte recepta sinu.

Scitum Demadis dictum:

Cum Athenienses vellent Alexandro divinos honores impendere, dixit Demades, *videte (inquit) necum cælum custoditis, terram amittatis.*

Est ne ducenda Aulica.

R. Nullo modo, caveat sibi qui libet ne ducat talem, *Den sie flegen gemeigniglich mit xerbrochnen geschirren zu jubiliren.* Moneo harum sectatores, ne semper amabiles sperent nescii auræ fallacis, nec nimium illis fidant, sed mucronem alio vertant.

Nam aulicæ, ancillæ thermis & balneis inservientes, meretrices & nutrices sub eodem militant vexillo, juxta illud.

Hoff? Magdi Bad-Mâgd, buren und Ammen.
Geboren zusammen in einem stammen.

Totenim & tam multi Equites, & Domi-
celli

celli virginum claustris & thesauris latronum
more insidiantur, *Wie jederman an jhnen zu
Ritter werden*, partim Lenociniis verborum,
amorem extorquent, & cum puellulis istis
(*Non fit, quæ lanas molliat apta manus.*)

His saltem de rebus colloquuntur quæ ad
amorem faciunt tantos obscænos sermones
proferunt, quibus ipsum plutonem ex infer-
nis producere possêt, *Da sparet man bei der seyts
der Ehren, and behilfft sich alleweil des Scâdirës.*
Ibi prudens & ætate confecta Gynæcei magi-
stra (à Iove principium) à quot olim procis sit
adamata narrat, quibus mulieribus dignata,
quibus blanditiis ambita. Hæc enarrat, quot
gemmas, quot monilia, quod catenulas
extorserit, quot strophiola, quot basia illa
Reddiderit. Alia commemorat singulari
quodam dicendi lepore, quoties nuper
cum hoc vel illo collocuta fuerit, ô inquit
quæ dixite eorum recordabor quo ad victurus
sim! Tanta pietate præditus est, adeo si cum
eo dormiam, nihil incommodi mihi illaturus
est; altera illius sermonem interrumpit & de
Comædiis tragædiisq; incipit quisque me-
lius suam personam expresserit, facete diju-
dicat. Tandem discessa gynæcei magistra
Pamphilus adest, qui glycerium suam benem
absolvit: Hisce sermonibus tempus terunt,
& quæcunque dicunt, se cum aliarum admi-
ratione dicere putant, si recte considerabis
internum non externum Aulicarum habitum
inve-

invenietis sub formosis istis pellibus turpissima monstra latitare : memores enim aulicarum deliciarum earum non obliviscuntur , & qua , ut verum fateamur , fidelitate & integritate maritis puram virginitatem afferunt , notum est , ubi sperant se in Angliam profecturos in Hollandiam pelluntur. O quanto dolore miser maritus afficitur ; quoties cogitur legere *Mariam de afflictis* , dum ille legit *Ioannem in extravagantibus* ; ferenda omnia , dissimulanda hanreitates , & patiendi factus. Quod si maritus extravagationes prohibere velit incipit illa stomachari & rixari *Wirft mit Schelmen und Dieven umb sich* , *sonderlich wenn sie. Margaretha heist derer sieneb den Teuffel die hollen zu eng machen.* *Margarides septem spoliassse feruntur Avernum.* Interdum , cum amatoribus paciscuntur , ut maritum bene contusum & communibus impensis delumbatum remittant , quod injuriam sibi factam vlciscantur & vindicent , eos adamare occipiunt , quos antea nihil pendebant.

Vnde Ovid. lib. 2. de arte amandi non immerito de ira foeminarum ait.

Sed neque fulvus Aper media tam saevus in ira est.

Fulmineo rapidos dum rotat ore canes.

Femina quam , &c.

Cur canes sublato altero pede posteriori mingunt?
R. Ne

R. Ne sibi urina calceamenta contaminent.

Historia jucunda de quodam Italo.

Italus quidam opulentus, cum stipem optimam mendico erogaret, mendicus illi gratias egit, multaque fausta homini precabatur, atque inter cætera optabat, ut angeli animam ejus in paradysum veherent: dives averfatus hoc votum, respondit *piu sero che puo esser*, id est, serius quam fieri potest: divitias suas cognitæ, cælestibus ignotis & adhuc sperandis præferens.

An alterius uxoris custodiendæ absente marito causa non solum de die sed etiam de no-

te adesse cogitur?

R. Negat id Nov. 134. Sap. 9. Verum nos contrarium asserimus, valde enim periculosum solum dormire præsertim sexui fæmineo, propter lemures, spectra nocturna, incubos à quibus valde infestantur, qui timidum muliercularum animum facile consternare possunt, sic ex nimia solitudine oritur melancholia, quæ difficulter curari potest, ergo eam ut proprium corpus defendere teneatur. Multæ fæminæ inveniuntur, quibus talis consuetudo innata est, ut ne unam noctem solæ dormire possint, nec illud ullo modo evelli & eradicari potest, qui vero id fiat nos latet, siquidem non omnium rerum ratio reddi potest, præter quod dicimus, tantum consuetudinem iis esse alteram naturam, & propterea.

N4.

Natura sequitur semina quisque suæ.

Circa hoc tamen estote providi ut hanre-
zetis in occulto, ne habeatis mercedem ve-
stram in propatulo, vitam enim qui in amo-
ribus habet, os habeat obseratum oportet,
*Gu. Horol. prin. l. 2. c. 12. Mann muß schwei-
gen wenn einem Barmhertzigheit widerfahren ist.*
Facile enim contingere posset, ut te repu-
diato alter admittatur.

Focus de quodam Helvetio.

Helvetius quidam in alpibus pascendi pe-
corum curâ detentus, quod rarissime in tem-
pla Deorum veniret, semel instigatus à vicinis
suis in hebdomada magna, quam & sanctam
vocant, matutinis interfuit. Et cum solito mo-
re extinctis luminibus tumultus fingeretur,
quem Iudæi concitasse creduntur in captione
Christi, ille extracto gladio, in angulo fa-
ni stetit summo timore perculsus: cumque lu-
mina rursus accenderentur, vicinum suum
acclamans, quæsit anne vulneratus esset? Et
interea vidit Sacerdotes imaginem crucifixi
portantes; & quoniam non novit imaginem,
dixit: Ego benè cogitavi tantum tumultum
non finitum iri sine homicidio.

Historia de Rege Philippo.

Regi summo Philippo obviam factus
mendicus petiit largam eleemosynam quia
frater ejus esset, quæsit rex ex qua parte,
de Adam inquit; rex jussit ei dari nummu-
lum

lum. Et cum hic diceret, hoc non est donum
regis fratris, respondit rex: si omnibus fra-
tribus tantum darem, nihil penitus retinerem.

*Queritur: an quis cum sponsa nondum ad ma-
ritum deducta hanreitatem
committere dicatur.*

R. Quidam negant; Nos affirmamus *arg.*
l. 13. 83. ff. ad l. Iul. de Adulte. & verbum;
plectitur, ut facit l. 1. de v. 5. Concedimus
quidem, quod uxor Domini non sit ut est
textus l. 12. ff. de ritu Nupt. uxor tantum esse
intelligitur in his, quæ ad ejus honestatem
pertinent, & non nuptiæ duntaxat verum
etiam spes nuptiarum violari non debet, &
quamvis carnaliter non cognoverit, Ist noch
nicht mit der ledern seil drüber gewesen, tamen
ipsius uxor est & sponsus æque ac maritus
subjectum patiens & bonus vir diceretur. Et
quis ignorat cingendum haberi pro cincto,
moribundum pro mortuo, condemnandum
pro condemnato, sponsam copulandam pro
copulata, repudiandam pro repudiata, Gad.
de v. 5. ad 5. 12. nu. 15. Alii distinguunt in-
ter sponsalia de futuro & de præsentī, ut fa-
ciunt canonistæ in c. pen. x. de spons. quam ta-
men distinctionem usus fori hodierni non ob-
servat, ut notat Treut. de nupt lib. 3.

Focus Diogenis in Aristhenem.

Diogenes ita in Aristhenem magnum
jocabatur: ipse me pauperem fecit ex divite,
&

& pro ampla domo fecit in dolio habitare.

Pæna Hanreitatis quænam?

R. Licet apud multas gentes gravis pæna constituta erat Hanrificis, tamen Germanos unam pænam illis constituisse nullibi invenio. Apud Ægyptios illis virilia exsecabantur, alibi naribus amputabantur *Diodor. Sicul. l. ii. 2. bibl. cap. 3. Epigr.* Apud alios pilorum evulsione puniebantur pæna quidem ridiculosa, sed tamen ignominiosa. Apud antiquos germanos mos fuit, ut rebellionis seu conspirationis in Imperatorem Rom. rei, canem imperii, ignominiose in dorso gestarent. *Spang. in Chron.* Interesset Reipub. ut singulis diebus festis spectante universo populo duo cornua cervina capite gestaret Cornutus.

Mulieres & virgines qui illibatas conservare velint quid faciendum?

R. Diligenter sibi caveant ab illis, quos vulgus vocat studiosos sive studentes, adeo enim rapax est hoc genus hominum, & ita salutem mulierum pariter ac virginum insidiantur, ut fidem omnem exsuperet, circumveniunt eas ut rugientes leones, occasionemque quærunt qua mulieribus & virginibus impune possint imponere, tam humaniter tam amice se gerunt, ut putares esse parvos angelos, cum revera sint meri Diaboli; in pellibus ovinis ad vos veniunt, intrinsecus vero sunt lupi rapaces, *Sie zebrechen den hasen, und lassen*

*sen euch die Scherben aufz lecken, Sæpe ad tem-
pla non quidem orandi gratia veniunt sed ut
uxores vestras filiasque, quæ in uno tertio
cum illis conveniunt, spectent & videant,
nutibusque vel gesticulationibus amorem
suum illis patefaciant. Et si caveæ illas inclu-
seris, ut Tamerlanus rex Scytarum Bajazetem
regem Turcarum Munst. fol. l. 4. vix ab ha-
rum harpyarum incursu essent securæ. Quili-
bet igitur hunc versum in frontispicium do-
mus suæ scribat:*

*Wer sein hausz wil alten keusch und rein,
Laz kein Studenten und Huren hin ein.*

Didicerunt enim ex Terentio studiosi,
Quod non sit vitium adolescentem scortari. Quã-
do ergo ex accidenti videtis illos domum ve-
stram introeuntes, scitote quod non orent
pater noster. *Bald. in l. natal. ff. de probat.* Nam
Veneri studiosos esse deditos ex eo patet,
etiamsi in domum conductam meretricem
ducant, non tamen possint inde expelli, cum
locator debuisse prius considerare, quod
studiosus non viveret castus. *Bald. in l. ad em-
c. locat.* Deinde cane pejus & angue fugiatis
copulatrices, vel conciliatrices *Koplerinnen.*
Quod si videatis ejusmodi sinistrae famæ mu-
lieres domos vestras intrantes, cogitate quod
finis instet, & quod de nostro corio jam lu-
datur, solent enim esse juvenum Mercurii
Pest-botten, Postilion, vestrae famæ insidia-
trices, & quantum possunt, alias reddere
D **sibi**

Abisimiles satagunt. Interdum etiam soli citantur à propriis sororibus & ancillis ad exercendam erga bonos maritos infidelitatem. expellite itaque illas, vobisque & uxoribus vestris consulite, ne post hac cum Euripide dicere cogamini : malarum foeminarum introitus me perdiderunt, quæ mihi loquentes hos persuasurunt sermones.

Abstrahite etiam uxores filiasque vestras ab illis hominibus qui inversi spurci, *Die schandieren, oder mi:der Sâwen zu Marck gehen.* Corruptunt enim bonos mores colloquia prava. unde Romulus legibus cavit, ut quicumque, in præsentia mulierum usus fuisset sermone lascivo, non secus ac homicida puniretur, & etiamnum die iudice nostro, L. 15. S. 16. 17. 18. 25. ff. de injur. Huc refer quoque cantiones obscænas. Item picturas, quid illæ efficere possint, Terentianus ille Cherea satis innuit Ter. in Eunuch. Act. 3. Scæ. 5. Et Propert. 2. Eleg. Hanreitis originem obscænis picturis attribuit, quandoque has intuentes in libidinis cogitationes ruant.

Quæ manus obscenas depinxit prima tabellas.

Et posuit casta turpia visa domo.

Illa puellarum ingenuos corruptit ocellos.

Nequitiaque sua noluit esse rudes.

Hinc merito Aristoteles publicam pœnam, stabilivit pictoribus, qui talia proponunt quibus libido inflammatur, & Hanreitas propagatur

Convivia, quoque, & spectacula publica, qualia sunt. *Abendantz, hochzelien.* Comedien, &c. Quodam modo Hanreitatem dilatare solent, arg. l. 2. c. de Repub. Hoc cum suo dedecore expertus Imperator Aurelius, cujus uxor Faustina invito marito spectaculis quotidie intererat, teste *Guevara Horol. princ.* Hanc ne Imperator offenderet Amasios ipsius ad summa officia, promovit. Huc respexit Ovidius Veneris ille trium vir.

— *Ludi quoque semina præbent
Nequitiae.*

Sublatis namque spectaculis choreæ incipiuntur, *Da musz der pucklichte harffenpetor au seijn.* Hic cum illis libere loqui licet, palpitare, oscula basia & suavia figere, mordicus detractis caligis & nudato capite delambere, hic divaricatis tibiis artificiose bibitur *Arsch kerbenbier* ex bona charitate in fraternitatem & sororitatem. Hic insertarum esse solemus manuum. *Hir gibst blinde griff*, interdum etiam *ein zuchtigen Ehrengriff*, easque sursum versum in omnes angulos inferere & immittere in more habemus, & frequenter tãquam oves erramus, præsertim si lumina intercidât ad latebras, ubi liberiuscule omnia sine periculo peragi possunt, confugimus, ubi ut *Virgil. lib. I. Aeneid.*

— *Cythara crinitus Iopas.*

Personat humana, docuit quæ maximus Atlas.
Quod si non saltatur vel bibitur etiam præsentem marito sicca & inani tussicula *Ehurn*
D ij *Ehurn*

Ehum, oculorum niſtu, ſculpturitione, pedum compreſſione & tactu manuum, quæ ſolet eſſe fallax, propinatione poculi, furtiva oculorum luxuriantium mollitie, vel aliis indiciis affectum ſuum declarant (videatur hic, *Eleg. 4. amor lib. 1.* ad quam omnes amando utpote hiſce temporibus admodum utilem & neceſſariam.) Interdum maritus ab Amatore inebriatur ut neque oculus neque pes ſuo officio fungi poſſit, domum deducitur quem vxor ne forſitan cadat, comitari vult, attamen precibus emollita manet, benedictionemque exſpectat, quæ ſi commode ob præſentiam aliorum impertiri non poſteſt, ad ædes Lotricum & nutricum (*Bey denen die Ebre gemerniglich auff holtſeren Stelſen gehet*) ſe conferunt, ubi actio de communi dividundo intenditur per quam corporaliter fit rerum diſiſio *L. 2. b. 1.* Cui adhæret actio de in rem verſo. Nonnunquam tubicinibus præeuntibus, uxor ab Amatore domum deducitur, vix crapulam concoxit, ſurgit de lecto maritus, & uxorem excipit, affert bellaria, poma, pira, nuces.

Caſtanea molles & preſſi copia lactis.

Ficus, mala punica, perſica, ceraſa, ſacrum panem S. Marci conſectum, ſeu, vt ille vocat, defectum (quæ tantum differunt ut cauſa & effectus) omnis generis Caſeum, & ſi illibenter uxor videat, quia,

Abbre.

Abbreviat socium quem diligit illa.

Tamen ne amorem suum prodāt, clanculum ipsius esum ipsi desuadet, vel etiam aperte, quod nimium officiat valetudini, propter difficilem concoctionem, *seu zu acht ungesund*, Euge bone cornute, ita sunt excipiendi hospites, ita tui rivales affer vinum, infunde, salta, & talem te gere, qualem volunt.

Tandem cum tempus discedendi videtur; hospes, hospitem ad posticum comitatur, ut maneat rogat, fatis adhuc superesse temporis, ille se excusat, alio tempore reversurum se ait. Hoc facto illius domus arctius obsidetur quam olim Carthago à Scipionibus, tum circumambulant rivales, unius ejusdemque rei consortes, fenestras inspeçant, parietes transcendunt, ad fores excubant, per transfennam sollicitant, tegulas deiiciunt, angulos obsident, diæteria scribunt, conficiunt cantiones amatorias, cithara pulsant *heckerling und haber stroh*, cantionem gratiani, & alias innumeras astutias excogitant, quæ omnia in pulchritudinem tuæ uxoris tanquam scopum diriguntur, ad tui vero redundant opprobrium & dedecus. quod si parum majestatem tueri conatur maritus, *Fahrt sie auff als ein furex im bad*, quam me putas, ego credo te me meretricem esse existimare, amicis & cognatis meis ista dicam, si aliquid in animo haberem, te revera spectatorem non apponerem, &c. Quid vero ille, seipsum & horam nativitatis incusat, hospiti

inper suo uxoriq; omnia dira precata interim tamen nutrit murem in pera, serpentem in gremio & ignem in sinu.

De puella quadam.

Quidam minatus est puellæ, se ad eam noctu clam venturum, illa sub interminatione mortis prohibuit: quia cultrum sub lecto se collocaturam, quo eum interimat, testatur. Ille verò noctu veniens, invenit eam jacentem, quæ altum somnium finxerat: unde callidè se simulaverat exiturum. Cui exeunti, puella evigilanti similis, dixit; Mane: quia non habeo cultellum.

Factum cujusdam Francigenæ.

Quidam Francigena (ut est genus hominum fallax & versutum) in civitate Ticino à quodam cive centum aureos mutuo accepit, oppgignorando ei aureum torquem: atque illius uxorem accedens, dixit: Hos accipe centum, atque unam noctem voluntati meæ obsequaris. Mulier prædæ dulcedine capta (cum sit nummus optimum expugnandæ pudicitiae instrumentum) consensit. Francus postridie expletâ libidine virum accessit, suum torquem exegit, quoniam aureos omnes uxori illius reddiderit, quæ conventa non potuit negare, frustra que Franco fuit obsequiosa.

De eo qui uxorem in flumine peremptam quærebat.

Alter uxorem, quæ in flumine perierat, quæ-

quærens , adversus aquam proficiscebatur.
Tum quidam admiratus , cùm deorsum secun-
dum aquæ cursum illam quæri admoneret, ne-
quaquam hoc modo reperiretur , inquit : Ita
enim dum vixit difficilis ac morosa fuit , reli-
quorumque moribus contraria , ut nunquam
nisi contrario & adverso flumine , etiam post
mortem ambulet.

*Medicina ad tollendos fætores anhelitus prove-
nientes à cibis quibusdam.*

Señile ne tetros porrum tibi spires odores.

Protinus à porro fac mihi cape vorez.

Denuo fætozem si vis depellere capæ

Hoc facile efficient alliamansa tibi.

Spiritus at si post etiam gravis alliarestat

Aut nihil , aut tantum pellere merda potest.

Quinam sunt nimium audaces ?

R. Qui lupum in Ianuario non timent , ru-
ricum in carnisprivio & sacerdotem in jeju-
nio quando confitendum est.

Vir bonus à quibus libris uxorem arcere debet ?

R. A Lectione Amadisæi , Ovidii de arte
amandi , Euriali & Lucretiæ , à Darten societa-
tis , equitis ponti , Galmi , Baptistæ de campo
fragoso , præsertim vero fugiant Ioannis Bo-
catii librum , quem Cento Novellarum in-
scripsit. Hic enim magno interstitio cæteris
post se relictis æternum nomen sibi compara-
vit : hoc enim lecto & Theoriæ fundamentis
feliciter jactis , quam felicissime praxim exer-

te possunt, nihil enim aliud sunt quam callidissima Hannificorum stratagemata & strophæ, & nulla nuquam fœmina fuit, quæ non ejusmodi lectionibus, & historiis ad furorem adacta fuerit, quia in illis miscetur utile dulci.

Cur posteriora hominis tam turpem habent fatorem.

Respondent quidam, quia obstetrix neglexit eam partem, nec satis abluvit. Alii autem huic sententiæ plurimum refragantur: nam aer illius regionis ita pestilens & fœtidus est, qui eum locum occupavit, & ventus, qui perflat, non locus ipse.

Cujusdam terribile factum.

Quidam faber ahenarius Basileæ suspensus erat, & alius nescius rei cùm ad forum Basiliense, intempesta nocte maturaret, & nimiam festinatione clausas adhuc portas suspicaretur, cepit sub arbore, non procul à patibulo quietem. Non autem multo post tempore venerunt alii, & ipsi ad forum properantes: qui patibulum intuentes atque suspensum cognoscentes, illum inclamaverunt, si vellet, ut secum ad forum iret. Quibus verbis ille excitatus (quem dixi, primum quietem cepisse sub arbore) acclamabat. Expectate, ô boni socii, ego veniam. Vnde illi mortuum loqui existimantes, adeo extimuerunt, ut celerrimâ fugâ pœnè exanimarentur. Ille verò semper sequutus; Manete, inquit, rogo, ego vobiscum ibo, &

& quantò plus clamavit sequutusque est, tantò magis illi festinârunt : adeò ut semianimes tandem ante portas urbis reperirentur , atque non nisi longo demum tempore sanitatem pristinam ex longa consternatione receperunt.

De quodam suspenso, qui ante mortem tumultum sibi construxerat.

Hunc sibi Belnensis tumultum quem cernis inanem.

Struxerat, intidit cui laqueus tumultum.

Debuerat certe fors si foret omnibus æqua.

Tardius hic fieri, vel prius ille mori.

An possit uxorem repudiare maritus si forsan

Amatorem cum ea Ludentem invenit ?

quem lusum interpretantur manuum in sinum immisionem (hand schuchmachen nostrates vocant) aut ad pectus ejus vel ad alium locum, unde turpe esse possit ?

R. Affirmant quidem Borch. c. 8. de feud. num. 28. Rosenthal. c. 10. conclus. 54. & Thomas Cant. Oscula quintam viam ad amorem vocat. Nos vero illis cōtradiciamus, omnesque prædictos refutamus: requiritur enim ut in ipso actu & in rebus venereis & in ipso facto deprehendantur, seu ut Plautus ait, corpus corpori incubarit. *Act. 4. sce. 4. in Amphit.* velut *Lucian in Eun.* cum reperire habet membra in membris. verum apage illos cum rigido iudicio, ablegentur ad Garamantas, Indos, & Æthiæne fratres, quibus in ferendis carbonibus, usui esse possunt.

Quanam optime Viros fallunt?

R. Vxores hospitum, *Gastgeberin*: Hæ enim extam variis peregrinantibus unum atque alterum admittunt? habent enim neminem quem timeant, quia in uno loco diu moratur.

Quæritur num id facere conveniat.

R. Rationem dubitandi movent Politici quia peregrini officium nihil præter quod sui muneris est agere, nihil de alio inquirere, minimeque in alterius messem falcem immittere. Est enim pacis publicæ turbatio, cujus pœna est Bannum. Alii aliter suam sententiam probare nituntur exemplo Marii, qui ob stupratam vi hospitam diro mortis genere duos milites affecit, ut Capitolinus refert. Nos distinguimus inter id quod fit licite, & inter id quod fit coacte, Hospita enim si ad concubitum nos invitat, omnino illi obtemperandum, suscipit enim nos, fovet, cibatur, & omnia præstat, quæ potest. Nos igitur decebit ut favorem favore compensemus, & duplicemus, fortunamque quæ sese offert non omnino despiciamus. Tale diverforium fuit olim Antverpiæ *zu Tausend mitteln*, in quo nihil, quod ad voluptatem tum corporis, tum animi fecit, defuit, *nud da der wirt ein hanreii ist, sichen die Gäste gerne ein*. Deinde si aliquid supererit, si triorches eris, potes paululum ancillæ communicare, ut illa etiam habeat, quo tui remiscatur. Fontes enim tui dividuntur foras.

De eo, qui multas cunas emittat.

Quidam in Francia Orientali, cui uxor, quam ante quator hebdomadas duxerat, cum peperisset filium, mox properavit ad quoddam forum, ubi tot cunas emit, ut quadrigas impleret: atque domum rediens, cum interrogaretur quid sibi vellent tot cunae, dixit: Opus habeo, si enim uxor mea tam foecunda est futura, ut in brevi tempore sit semper paritura, vix hae sufficient.

De quodam Helluone.

Helluo quidam pupillis à magistratu datus tutor: cum patrimonium illorum universum absumpsisset, & iussus tutelae gestae rationem reddere, nihil superest, hanc rationem accipite, aliam nescio: verum magistratu urgente, ut libellos offerret, qui acceptum contingerent & expensum, ille os primò ostendit, deinde, podicem, illic recepta esse subindicans omnia, hic exposita.

Ebrii cujusdam dictum jocosum.

Quidam homo facetus, cum diversis vini generibus se ingurgitasset, ita ut diutius continere non posset: dixit astantibus sodalibus ad vina bibita: Inite inter vos concordiam, aut ego vos è fenestra praecipitabo.

De Caupone & Viatore.

Divertebat apud Cauponem Viator, atque dum pro cena mensa non esset laute, atque pro Cauponis voluntate instructa, dejecit ipse

Caupo ex fenestris orbem unum, quem nos discum vocamus. Hoc viator conspiciatus, pocula omnia, vasaque vinaria, & quicquid in mensa erat, dejecit, Caupo stomachosus, cur hæc faceret interrogabat? Putabam, inquit Viator, nos inferius cœnatueros.

Hanreium faciens quo nomine est indigtandus.

R. Quidam eum vocant Domesticum inquilinum *hansehan, verwalter, hausz genossen*, quod frequenter domum tuam adeat, Alii eum vocant Amicum, sed is qui clam & invisus alterius jus occupat, amicus non est, diverso tamen respectu esse potest. Nonnulli hostem, sed perperam: Hostis enim is est, qui nobis, aut nos illi bellum decrevimus, Privati verò sibi bellum denuntiare nequeunt: regale enim est, & summo principi ex natura majestatis in se considerata soli competit. Aliqui Cucurbitam vocant, sed male, siquidem id de vasallo uxorem domini hanreizâte, dicitur. vocabuli hujus derivationem *vide apud Cala. & Hort. feub. in verbo Cucurbita*. miramur valde quod veneranda antiquitas in perscrutando hoc vocabulo non fuerit curiosior. latinissimo vocabulo nos vocamus Capellanū, vicarium, seu ut Munstero libet matrimonii coadjutorem *Ehe helffer unbefoldete* substituit, qui cessante marito onera matrimonii supplet.

*Scorta cur alicubi per convivium pulmones
appellantur ?*

R. Quia vilia sunt aut vento quodam turgida, & vere vana. Cum matrona quædam puellam, lascivientem hoc verbo criminata maledicentiæ pœnas dedisset, gravi insuper adjecta mulcta, si denuò verbo mulierem lacerasset, verum non ita multo post cum exanderet, quo pœnam effugeret, periphrasi quadam usa ejusdem convivii. Et quid, inquit, ego te nominabo? Caro es, quæ egreditur ollas constat enim id genus intestini in decoctione tumescere, & sic plerumque lebetes transcendere, ut vi sua erumpat, ac dejiciat etiam opercula.

*Vxores hanreizantes quomodo debent
appellari.*

R. Hanrifici certant, & adhuc sub judice lis est.

Meretricis nomen (quod genus hominum sine præfatione honoris nominari nequit) illis non competit. Nam hæc à merendo dicta est. Ulpiano dicuntur practicæ seu quæstuariæ *Eh-
nehren sic mit der hand, da die auff sit zen*, pecunia suam exercens militiam, multorum libidini servit, & est vidua, ut pote, quæ 23000. virorum absorbuit ictus. Hæc nulla accepta pecunia, sed amoris, qui est furoris species, & benevolentiae causa hanreizat: Contra meretrix se prostituit in silvis, ut propter Noriber-
gana

gam, in *Newen wald*, quem locum sæpius inviso. *Leipsiæ auff dem Rubeht, da sie das grasz mit den hintern abmaijen.* Vnde vocantur *Nymphæ silvestres*, pecora campi *wald GOTTinnen.* Antverpiæ in *dielepelstraet*, ubi die nocteque meretricum cochleationes visuntur, *Frankfurti in foro piscario*, &c. Hæc vero est inviolatæ existimationis, quia amoris vi cuncta solis amantibus sui copiam facit. Errat igitur hic *Connanus lib. 8. cap. 13.* Qui illam meretricis nomine indigitat. Rectissime ab Ovidio & aliis vocatur *Amica*, cum quibus consentimus & facimus.

Hanreitas quid est?

R. Est vocabulum mere Germanicum, sed in latinitatem jam olim degeneravit, ex antiquissimo vocabulo han qui est Gallus, & voce, *Rein*, quod chorea, sive *dantz*, quasi dicas, Galli choreus, nostrates vocât *hanreingeschlossene gesellen*, montecuculos vocat, item Cornutos; cornua enim gerunt satis manifesta & conspicua, extra pileum sæpe protuberantia, & ne omnibus appareant, pileum non detrahunt etiam si aliquem prætereant, & hoc est verum Hanreicæ gravitatis signum, Conveniunt in hoc cum Gallis, quia licet gallus proprias uxores habeat, quæ tamen etiam ab aliis visitantur, ita & hi licet proprias uxores alant, ab iis etiam alij admittuntur viri. De cornua ferre, multi multa scripserunt. *Niceph. libro 2. de imper. Andr. Constanti.* sic inquit; *Longe alia*
fuit

fuit Andronici luxu & libidine præditi intèrio, quæ cornua Cervorum, quos venatus erat, insignia & rari aliquid habentia in porticibus fori suspendebat specie quadam ostentandæ magnitudinis ferarum quas cepisset, cum revera civitatis mores & uxorum, quas ipse corrumpebat lasciviam notaret. Atque ad multas gentes (opinor) promanavit, ut qui malitia vel injuria suas conjuges adulterari sinerent, probroso sane convitio cornua ferre dicerentur. Germani injuriam rei verbo leniori mitigantes vocant *Einem frommen ein saltigen mann, der seiner frawen nicht genug thun kann.*

Cur fæminæ amant brassicas?

R. Propter earum acrimoniam. Nam melleæ cum farina lolii provocant earum annos, dies & menses, modo iis utantur per modum suppositorii. Hæc est vera *Androgina* composita ex duobus culis, & quatuor natibus melliores per postam in corbe huc veni, ut hæc nova vobis annuntiarem. Credite vera dicenti veritas nulli cedit. Caput capiti opponam sicuti cerevisiarii exportantes vasa, putatisne me vel fugere? nullo modo apponam potius frontem fronti imo barbam barbæ sicuti duo podices, qui bellum gerunt; o quam libenter surdus talia audiret!

An non omnis mutatio bona?

R. Mutatio bona est quæ vergit in meum commodum. Si mea bursa inanis esset, vestra plena

plena pistolettis, si ego essem asinus, vos docti, per me faciat mutatio stante pede, & ero plane novus homo. Item si tu haberes faminam pulcro vultu, ego vero Hecubam aut aliquod remedium amoris, vellesne mutare?

Quid est vetula?

R. Est antiqua dementia, Harpya, Diabolus in veste faminea, & ut omnia uno verbo complectar, est concionatrix loquacula, quæ non Evangelium; sed convitiis plaustra evomit.

Quid est pædagogus?

R. Est advocatus Lutosus, collegii pestis, cuius supellex est bibliotheca, qui cænat mæne ne de nocte permerdet lectum, qui totius collegii anitergia colligit ut pultem avenariam calefaciat & pugillum unum carbonum lucrifaciat. est alter Euclio. Est miles animosus, qui statim hosti calcanea suorum sandaliorum vertit & sese salvat in gymnasio. qui jurat per tabulam rasam Aristotelis, per Bucolica Virgilii, per veneris nates, per testiculos Saturni, per pecus Melibæi, breviter per omnes autores tam Latinos quam Græcos, rem ita sese habere.

Quid est advocatus?

R. Advocatus est, qui amat ducatos, eosque pluris facit ipso sacco mendicorum etiamsi confectus esset ex finissima tela Hollandica. Advocati raro visuntur in hospitiiis
sed

sed sæpe sunt in domibus suis & alibi consultando, libenter audiunt cantilenam *Damisi*. *Hic dat* or illis adhæret in matrice animi ab æterno. Natura advocatos fecit ex argilla tam pulchre madefacta ut nunquam habeant manus frigidas & ideo idonei sunt conficiendæ glaciei tam in æstate quam in hyeme. Advocati viderunt quoque titulum veneris sed tribus perpiscillis.

De quodam Advocato.

Quidam advocatus, post multas causas, in quibus victor evasit, Monachus factus est; & cum in negotiis monasterii præpositus, multis in causis succubuisset, interrogatus est ab Abbate. Cur omnino in causis agendis mutatus esset? Respondit ille: Non audeo mentiri ut ante, ideo amitto causas.

Musca culinaria quænam?

R. Est Dominus *parasitus*, Germanice *Tellerleker*, qui cibum è flamma petit, qui constringitur non funibus, sed farciminibus, cujus uxor pro uno ovo cum matre sua, burfam naturalem seu vulvam venalem habet. Iam incitavi ad risum asinos clamore magno, uti vos estis testes.

Historia jucunda de quodam sacerdote.

Quidam sacerdos suis rusticis concionaturus dixit, *salutat vos Lucas medicus*. Ut habent sacræ litteræ, sed postea præ pudore ita obstupuit ut ne unum quidem verbum ulterius

tius enarrare nequierit, illud ipsum subinde repetens, tum ex senioribus unus assurgens, dixit, habeat gratias, atque si quando ad eum reditis, dicito & illi nostro omnium nomine plurimam salutem.

Pueri quomodo sapientes efficiendi.

R. Podicis cappa illis detrahenda ipseque podex virgis cædendus, ita enim sapientia è podice ad caput evolabit.

Supellex pædagogi quænam.

R. Est ferula sub axilla cum bibliotheca, quæ constat ex Despauterio impresso tempore Laurentii vallæ, sed siste gradum lector alteratissime, (hem literatissime volebam dicere) Bonum mane, Bonum mane, bonum serum hoc est saluto per totum diem.

Virgines cur libenter nubant Jurisperitis.

R. Vt juris Mystes jus fas rectumque ministrat.

Virgo sic rectum semper amare solet.

Quonam in loco plaris venditur aqua.

R. Vbi caupones vino exotico aquam admiscunt, sic enim aqua vini etiam cari pretium potest contingere.

Cerevisia unde dicitur.

R. Aliqui dicunt, cerevisia quasi cereris vinum. Alii sic?

*Vnde sibi ducat quæris cerevisia nomen,
Quod cerebrum invisat saepe Sabelle tuum.*

De Potatione.

Ad primum morsum, si non potavero mort sum.

Gaudia sunt nobis maxima dum bibo bi.

Ad trinum potum latus sum, dum bibo totum.

Latificat quartus cor, caput, arque latus.

In quinto potu, vasto potamus hiatu.

Dulcis & ipse cibus dum bibo sex vicibus,

Potu septeno latus sum corpore pleno.

O nos felices octo bibendo vices.

Nona cherubinum pingit potatio nasum,

Si decies bibero cornua fronte gero.

Vndenaque vice tibi præbibo dulcis amice.

Et bi post decies est mihi tota quies.

Postea dico satis sed cum potavero grati:

Tantillum digitum latus eo cubitum.

De scorto.

Corpus, opes, animam, consortia, fœdera, famam,

Debilitat, perdit, necat, odit, destruit aufert

Dies macilenti quinam?

*R. Sunt dies jejunii in quibus saturamur
pane cœlesti, cibo spirituali eoque levi, qui
non generat per se in stomacho cruditates
sed tantum per accidens.*

*Hymnus in quo omnes notæ musicales comprehen-
duntur.*

*Ut queant laxis Resonare fibris Mira gesto-
rum Famuli tuorum, Solve pollutum Labijs
reatum, Sancte Ioannes.*

Igniaria & sulphurata quibus odio sunt?

R. A-

R. Amatoribus & furibus. Amatoribus, quia laxato fræno opus suum peragunt sine tympano, candela & candelabro: furibus, quia clandestina eorum furta illuminant & in lucem proferunt.

Hercules in quo peccavit?

R. In eo quod occiderit scelestum Caeum qui plane imberbis erat, primogenitus ac quasi recens exclusus *Wie ein jung hun das Erst auß den Eyer Schalen kumpt.*

Historia jucunda de parochio.

Militem puerulum è baptismatis fonte suscepturum, parochus interrogavit, Domine miles tune idoneus es huic muneri sustinendo? ad quod miles, puto quod sic, tum parochus, nostine præcepta Dei? ad quod miles: quidni? tum parochus, quodnam est primum præceptum? respondit miles, non vorabis, *Du solst nicht fressen*, erras perverse miles, inquit parochus, primum enim præceptum est, *Non habebis Deos alienos in conspectu meo.* Imo regerit miles, Dominatio vestra fallitur; Nonne enim Deus statim à creatione præcepit: *de Ligno scientiæ boni & mali ne comedas.* Gen. 2. Tum parochus ô miles magna est fides tua superas me eruditione vel potius astutia.

De quibusdam simplicibus Rusticis.

Prope patriam meam est vicus agrestis, nomine Mundingia, istic dicuntur in primis esse
sun-

simplices Rustici, illorum unus, semel ad forum Ehingense profectus, cum domum rediret audivit in confinibus duos cuculos sibi invicem suo cantu respondentes. Erat autem in sylva Mundingenæum, alter in sylva finitimæ villæ; Et cum cuculus alterius silvæ suum clamore superare videretur, ille demisso equo cui insidebat, ascendit arborem, atque suum cuculum stridore illo incompósito adjuvabat. Interim lupo equum illius devoravit. Quare Rusticus repetens domum suis compaganis conquestus est; quomodo propter Reipub. honorem & communis emolumentum gratiâ, quod suum cuculum juvisset, accepisset hinc non mediocrem damnum. Vnde illi consensu communi & impensis, damnum illius sublevaverunt: indignum judicantes, ut qui pro salute & honore publica laborasset, inde jacturam pateretur.

De Nobili & monacho.

Nobilis quidam patribus nostris notissimus, atque bellator egregius, cum publicus esset cujusdam Imperialis civitatis hostis, atque Monachum quendam civitatem intrare volentem apprehendisset, portantem pannos pro vestiendis confratribus suis, ille partem panni Monacho abstulit, ut & se vestiret, Monachus indignanter abiens, minatus est in extremo judicio illum pannos redditurum. Quod nobilis audiens, abstulit ei reliquum pannum atque pallium, dicens: Quum ta-
lem

lem mihi dilationem & tam diuturnum terminum solvendi concedis, ego si possem, tibi etiam monasterium auferrem.

Christiani & Judæi disputatio.

Matthias quidam Vlmenfis, parum prudens, in libris tamen Bibliorum multum exercitatus, disputabat cum Iudæo de fide ejus & Christianorum, utra melior vel verior esset. Tandem dicebat: Vos Iudæi non signati baptifmate, in extremo judicio, sicuti canes à carnifice in urbibus non signati, à dominis cædemini: Nos autem signati, impunes erimus. Tum Iudæus interrogavit, Vbi estis signati? Matthias respondit, Caractere baptifmatis (ut loquuntur Theologi) qui est impressus animabus nostris. Ad hæc Iudæus dixit: Cum in extremo judicio aderitis cum corpore: nemo poterit videre hoc signum animæ: nos verò Iudæi sumus circumfifione & præputio signati. Cui Matthias, O impudentissimum Iudæum, inquit, velles tu in cœtu summi Iudicis atque tot millium hominum ostendere virilia, & pudenda educere? Vade ad patibulum cum tua impudentia. Itaque victor se iudice abiit.

De Martino.

*Martinus chlamydem pro paupere dimidiavit.
Ut faceremus idem nobis exemplificavit.*

Secreta quinquam aperiunt?

*R. Si secretarum seriem vis noscere rerum.
Ebrius, insipiens, pueri dicens tibi verum.*

Epitaphium insigne ?

*Hic in propriâ recubat villâ
 Pater Aristulphus cum ancillâ:
 Cui à dextrâ forte Mamillâ
 Dat Pater oscula, deficit illa.
 Sed per spatia ævi pauxilla
 Post hæc funera vivit in villâ:
 Nam dum sapit huic admodum squilla
 Cum bene sapidâ cocta anguillâ,
 Dum dat famulo cellæ figilla,
 Ut depromat vina Cyprilla.
 Viuere desinit Pater in villa,
 Sibi urgebat quippe pusilla.*

Incerti auctoris.

Ex minimis, vitium, cælum, modulamina, castra.

*Venit, alit, penetrat, mitigat exuperat.
 Seditio, requies, oratio, cæna, favilla.*

Maxima, longa, brevîs, semibrevis minima

*Quare multi ad magnos honores mundanos
 perveniunt.*

R. Hoc sæpe fit ob commodatam domino uxorem. Hinc hic fit secretarius, ille senator, hic comes, & iisdem artibus à magnatibus multa præpinguia venantur officia, uxores quæ ob id non immerito superbiunt, quarum radiis maritus fulgeat. Item se illas esse quarum amore princeps gaudeat, dicunt, nullam, ex Domini hanreizatione fieri impudicam earumque maritos, qui ineptis Hir-

ci videri possent, ita excellere aureis cornibus, ut dignitate cunctos anteeant. *Paulus Iovius in vita Galeacii Sfortia*, & à prudentibus nulla alia compendiosior via ad honores adipiscendos, quam hæc ipsa habetur. Exemplo luculentissimo nobis erit historia Euriali ab Ænea Silvio conscripta. Videatur hic ulterius. *Nevez. lib. 4. num. 28.*

De quodam Consule Vlmensi.

Quidam Consul Vlmensis, quum venisset in legatione ad Dominam Mechthildam ducem Austriæ: atque inter orandum crepitum ventris edidisset, nihil commotus est, sed processit in sermone. Quod cum domina audivisset ac dissimulasset, virgines autem ejus ac pedissequæ se invicem aspicientes, occulte riserunt, pepedit & una ex illis. Quod Consul ille audiens, atque ab instituto sermone digrediens: procedite, inquit, ex ordine, & postquam me ordo rursus tetigerit, ego redincipiam. Vnde omnes sunt in risum effusissimè commotæ, dominaque facetiæ ejus responsione permota, magnifice eum tractavit.

Possunt-ne mulieres peregrinari illaesa pudicitia?

R. Vix quidem: quia viæ teruntur ab omnis generis hominibus, qui pretio illecebrisque, nec non vi Hanreitatem expetunt? Sic Dina, *Genes. 34.* & Angla illa, de qua Sylu. epist. peregrinationis fructus uberrimos protulit.

tulerunt, & Comicis frequenter peregrinatri-
ces sinistrae sunt famae: nam bene sciunt, ab-
sente se le saltare mures: Imo in peregrinatio-
nibus adeo fiunt applicabiles, subjectibiles,
& tractabiles, ut Theologiae studiosis pro ca-
thedra quam conscendant, Iuristis pro pulpi-
to, cui corpus imponant & Medicis pro vivae
Anatomiae subiecto, ac denique nemini non
inserviant.

*Carmina in quibus omnes primae literae incipiunt
ab F.*

*Femellas furtim facies formosa fefellit.
Fortuito faciens ferventi furta furore.
Fur foritas fertur futuens flagroque feritur.*

Carmen jucundum.

*Hircus cum pueris, puer unus, sponsa: maritus;
Cultello, lympa: fune, dolore cadit.
De anu per crepitum animam exhalante.
Uno animam crepitu Iana pepedit anus.*

Gallice sic.

*Vous qui passez, priez pour cette Dame
Qui en petant par le cul rendit l'ame.*

Comparatio mulieris & canis.

Comparantur à nostris canes & mulieres;
illi dum volunt, mingunt: hae dum volunt
flect, ut Iuven. Saty. 6. & Ovid. Ut flectent
oculos erudiere suos.

De rixosa Muliere.

Habebat quidam jurgiosam imprimis Mu-
lierem; adeo ut: sive ex caupona rediret: sive
E laboꝝ

laboraret, aut comederet, maledictis ab ea impeteretur: quicquid tentavit, semper ei Mulier maledixit, atque quanto eam frequentius verberaverat, tantò contumeliosior reddebatur, magis jurgabatur. Quod cum verbera nihil profecissent, alia via aggrediendum putavit, atque quotiescunque ipsa ei maledicebat nihil movebatur, sed continuo tibia, cuculus erat indoctissimus, canebat, Quod cum fecisset, ipsa acrius maledicere cœpit. Ille vero persistente proposito, ipsa præ ira saltare cœpit: quo pergente, ipsa ex manibus ejus tibiam excussit, qui cū nihilominus resumpta tibia sine commotione caneret, mulier indignantissima domum exivit, asserens se posthac non perpeffuram nequitiam viri, & temulentiam illam intolerabilen. Et cum postero die cum solita maledictione rediret, vir ad solitum cantum reversus est. Quare mulier se victam ostendens, imprecationibus abstinuit, benevolentissimamque se futuram viro pollicita est, modò tibiam seponeret. Memorabile exemplum, pertinaciam muliebrem variis artibus frangendam esse.

FINIS.

T H E S E S

D E

H A S I O N E

E T

HASIBILI QUALITATE,

De quibus sub præsidio

F A B I I S T E N G L E C I

L E P O R I N I,

Respondente

LEPIDO CAPITONE PRO GRADU

in eadem facultate assumendo,

Disputabitur

Horis Pomeridianis, vespertinis & nocturnis,

in magna frequentia omnium ejusdem fa-

cultatis studiosorum ad Calendas

ediles, ludiles, bibiles in

Auditorio majori

Phantastarum.

E ij

Quæ

62
Quis vetat Hasoni ri-
dendo dicere Verum,
Socratico & leporem fa-
tuum condire lepore.

101
T H E S I S I .

SI Naturum hominis, prout nunc est, moreſque & conſervationes humanas pœnitus inſpexerimus, videmus occurrere adhuc novam aliquam facultatem, quæ ad nullam quatuor ſpecierum referri poſſit. Vnde prædicamentum illud non ſatis ab Ariſtotele explicatum eſſe manifeſtum eſt, ſed addendum novum aliquodens, quod eſt H A S I O & H A S I B I L I S qualitas.

2. Erit ergo hæc nova & quinta ſpecies, ac illi homines, qui hac qualitate ornati ſunt, ex quinta eſſentia conſtant, quos ob id neque homines, nec per omnia lepores, ſed mixtum quid quaſi *anthropodaſys* ſeu hominilepores, ſive lepori homines, aut homines haſios dicere poſſumus.

3. Nec pueriliter putandum hanc ſpeciem idem eſſe quod paſſio & paſſibilis qualitas. Nam licet plerumque in conviviiſ Haſiones ſint in paſſibili qualitate, tamen ſæpe numero ſunt in agibili nempe tunc cum currunt, ut inferius patebit.

4. Eſt autem Haſibilis qualitas morbus ortus ex ſuperfluitate & Privatione intelligentiæ albæ in cerebro, in quo ſpiritus turbati, humores vitiiati, & elementis gravitatis & levitatis immixti, conſuſionem temperamenti faciunt in cerebro, ventremque gravidum faciunt

unt iisdem vitiositatibus, & pedes manusque crebris gesticulationibus. Hoc morbo laborantes hasiones aut lepores vocantur.

5. Ex qua autem terra & regione hic morbus epidemicus primò ortus sit, variæ sunt sententiæ. Quidam enim ex Cæphali, quidam ex Turpeti, quidam ex Franconali, quidam ex Italica regione ad Germanos traductum esse volunt. Cum autem sub iudice lis pendeat, animadvertendum, ex qua regione contreranei plurimi hoc morbo laborare videantur. Nam similis simili gaudet.

6. Ex definitione verò supra posita facile intelligi potest non esse tantum simplicem huius morbi speciem, sed multiplicem. Quædam enim hasibilitas consistit in spiritibus, quædam in humoribus, quædam in elementis, non secus ac febris quædam.

7. Nam hasibilitas in spiritibus consistens omnium maxime conspicua est in viris magnis, spectabilibus & doctis, aut etiam in iis qui cum tales non sint: tales esse volunt: hi enim habent altos & elatos spiritus, qui omnes inferiores præ se contemnunt, sua laudant & prædicant, etiam si aliquando graviter mentiantur, & nihil nisi sententias & versus proferunt, aut jubent à se carmina conscribi, ut fiant candelabra patriæ, & variis linguis loquuntur.

8. Ut exempli gratia, cum quis in conviviiis bonorum virorum solus totum colloquium

quium vult habere, & ordinare omnia in mensa pro suo arbitrio: omnia solus dirigere, qui gloriatur de sua doctrina, & tamen stultus est: qui semper vult disputare, qui vult canere, qui vult strenuè bibere, & tamen nihil horum potest, qui multa dicit de opibus suis, semper in ore habet centum mille, millena millia, & tamen pauper socius est: qui gloriatur de virgine sua, cum vix ac ne vix quidem locum habet apud ancillam, & tandem qui profitetur omnes facultates & semper nova dogmata, novas artes Methodicas invenit, & reliqua omnia vult refutar.

9. Ejusdem farinae sunt qui in platea ansati atque ansati incedunt, caput jactitant, pedes ad æquilibrium movent, nasum erigunt, ac si velint in cælum conscendere, ac observant diligenter ubi quam plurimi homines convenerint, ut illos prætereant, quo digito monstrentur, ac qui nobilem se jactat cum rusticus sit, & pedisequum habet, qui ipse nunquam fuerat factus Dominus: quique aureos annulos gestant cum adhuc non deceat. Omnes enim hæ & similes species, ex elatione spirituum, qui sunt in summo gradu, oriuntur.

10. Hasibilitas ex humoribus est quæ in sobriis nunquam est sed crescit tunc cum cerebrum aut gula, vino, aut cerevisia imma-duit, ut sunt omnes, qui, cum sunt sobrii, optimè se quidem gerere possunt, sed quam

primum conjuncti sunt ; ibi pessimè hunc morbum contrahunt. Et hæ species iterum variant secundum quatuor humores, sanguinem, bilem atram, bilem flavam & phlegma.

11. Ex humore sanguinis oritur hasibilitas quæ in risum exit, quo seipsum quis facit ridiculum, seque aliis spontè deridendum exponit, aut cum vexatur & se ab aliis vexari omninò non intelligit, se alios vexare putat & quidvis patitur sibi persuaderi.

12. Bilis atræ hasibilitas est, cum quis in conviviis exhilarationis gratia institutis sedet ut Mopsus aut Corydon, morosus, nihil loquens aut ridens; sed ac si omnes vellet devorare, quod ideo facit, ut convivæ dicere debeant, cum in profunda melancholia sedere doctum esse, & rebus gravissimis intentum, vel speculari in divinis.

13. Hasibilitas ex flava bile in illo est, qui audito inter jocos, vel unico verbo sinistro statim arma corripit, & vult homines omnes trucidare, & vivos mortuosque mactare, præ nimia virilitate ut caper, quod ideo facit, ut homines dicant eum equestrem hominem esse, nec devorare orbem casei.

14. Phlegmatica hasibilitas est orta ex nimia bibendi fidelitate, qua fideliam nimis sæpe elevans cogitur vel in mensa, vel in lecto, vel in medijs choreis infimo vel supremo ore vomitum edere & realia verba proloqui, Hic humor, illo exonerato & fideliter depositus,

sito, definit statim esse hasio (cum reliqui etiam post factum nomen retineant) & propterea non Hasio sed Grobianus & Rulcius dicitur, & cadit sub exemplum gravitatis.

15. Restat hasibilitas quæ est in elemento sita: Sunt autem duo genera elementarium corporum, grave & leve. Vnde secundum hanc *dichotomiam* hasibilem; dicuntur alii hasiones gravitatis seu probitatis; alii levitatis seu subtilitatis.

16. In hac autem specie multi superiorum concidunt, quod mirum non est, cum omnes sint ex una surpe orti, & sub uno omnium genere contineantur. Gravitatis autem hasibilitas se maxime exerit in moribus: quo facile videri poterit, an quis etiam suam civilitatem morum studuerit, qui secus fecerit, ad hanc classem referri debet.

17. Ut qui virginibus inservit & vel bonum *enposticum*, vel bombum prolocutus fuerit; vel alias caput justo tempore non aperuerit; & expecta verit donec prius salutetur: Et alium salutans per digitos transpiciat. num etiam resalutetur. Summa qui Grobianum egregie calient, Hasiones gravitatis vocantur.

18. Hasibilitas levitatis ultima est, sed omnium frequentissima & omnium latissime patens. Huc enim spectat varietas vestium, gesticulatio, manuum osculatio, pedum varia vibratio in choreis vel cum virginibus, vel cum adulescentibus.

19. Vt exempli gratia , qui nunquam ex patria exierunt , vel brevi tempore à maternis mammis absuerunt , & redeuntes gladium , plumas , varias formas vestium , magnum ventrem , (in quo gestari pulli dicuntur hasionum) amplissimum pileum , magna collaria , acutas caligas ad formam , Y literæ Pythagoricæ (unde hæ caligæ vocantur Pythagoricæ vel ypsilonicæ) duplices crepidas & similia gerunt : Qui item manus osculantur , frequenter nutant , pedibus verrunt terram , & innumeris utuntur emitentiis , reverentiisque.

20. His cognati sunt qui vestes partim Gallicas , partim Germanicas gestant , & vestes habent variorum colorum rubri , flavi , viridis , albi , ex quorum numero niger excipitur.

21. Nec tantum levitatis hasiones in vestibus sunt , sed etiam in choreis & aliis actionibus , in quibus saltant , circumcursitant , jam Italicam , jam Polonicam , jam Anglicam , jam Germanicam choream affectant , & se omnibus modis familiares reddere student apud virgines , quo evenit , ut hi hasiones simul amatorii & Venerei hasiones dicantur : & sæpissime viam in gratiam hujus vel istius puellæ iterant , & se omnibus modis applicabiles puellis , reddere student.

22. Symptomata harum hasibilitatum sunt

sunt omnes his affines qualitates, Cornelius, Giglio, Eulenspiegelius, Paul cave tibi, Papa de calvo monte, Claus stultus, omnis ignorantia, superbia, amor, cochleatio, helluatio, scurrilitas, impudentia, beatitas in altero plus, in altero minus. Summa totus cursus cum arundine longa.

23. Signa sunt risus, cachinnus, vociferatio, circumcurbitatio, gesticulatio, saltatio, oculorum gyratio, capilli longi & muliebris figuræ, vestes, incessus. Quibus addere plura, qui conversationem hanc arte considerat, & seipsum in sua cute examinat, facile potest juxta illud: Stultorum plena sunt omnia. Ergo nullibi dantur vacua, & per consequens veteres male dixerunt vacuum esse in rerum natura.

CORONIDES.

1. **A**N hasibilitas contingat masculis & feminis? affirmatur.

2. An hasio sit generis communis secundum regulam, Quæ conveniunt: &c. affirmatur.

3. An aliquis tangendo proprium nasum, apprehendat hasiones secundum qualitatem & quantitatem? utrumque affirmatur.

E vj

4. An

4. *An due vel plures Species hasionum possint esse in uno subjecto? affirmatur.*

5. *An virgines cochleando hasificent vel hasificentur, vexent vel vexentur: & an etiam verum sit de adolescentibus cochleantibus? utrumque affirmatur.*

Disputationis.

D E

HASIBILITATE

curfus Secundus.

THESIS I.

Absoluta superiori disputatione, quæ partim Logica, partem Physica fuit, de Natura, & proprietate Hasionis; Reliquum nunc est, de ipsa Hasibilitate seorsum agere, quatenus in considerationem Medici venit, juxta illud Aristotelis: Vbi Physicus desinit, ibi incipit Medicus.

2. Neque vero supervacaneum est, de hac materia tam prolixè agere, quia veteres dixerunt: Nosce te ipsum. Et cum omnibus hoc seculo nihil magis volupe sit quam disputare; habet hic univulquisque semper quod agat sicuti scabiosus.

3. Breviter igitur rem comprehensuri, à
Desi-

Definitione exordiemur, quæ cum superius prolixè tradita sit, brevioribus eam hic verbis repetemus, pro intentione nostra: Nam quod pulchrum est, bis terve repeti non est absurdum.

4. Est autem Hasibilitas, sive morbus, sive depravatio intelligentiæ in cerebro, dependens ex superfluitate spirituum, aut Humorū.

5. Hæc definitio perfecta est, omnibus enim suis partibus constat.

6. Genus seu Formam diximus esse morbum: manifeste enim lædit actiones; **S E D S I N E D O L O R E:** & est hæc Lues magnæ **A C T I V I T A T I S**, quia ad **S I M I L I T U D I N E M A G I T T R A H I T Q U E** maxime secundum Formam.

7. Ut autem uniuscujusque morbi magna est latitudo, ita & Hasibilitas alia magna est, sive vehemens; alia parva, sive remissa: alia diuturna, alia brevis: alia recens, alia inveterata.

8. Subiectum universale est Cerebrum, statuerunt enim veteres, & sapientiæ & stultitiæ sedem esse cerebrum. Pro varia igitur ejus læsione, variæ emergunt differentiæ: vel enim totum laborat, & tunc febrientibus, aut etiam furentibus interdum similes sunt **H A S I O N E S**: vel pars tantum affecta est, & sic mediocriter currunt. Præterea pro illius varia constitutione naturali, variæ etiam actio-

nes

nes oriuntur, mediante tamen causa, de qua
mox.

9. Causa efficiens est superfluitas spirituum, aut Humorum. Hinc alia hasibilitas humorosa est, alia flatulenta.

10. Si enim ex spiritibus est, aut extrinsecus originem traxit, aut intrinsecus. Extrinsecus quidem, ex conversatione aliorum, qui infecti sunt, quorum contagium facile quisque contrahit. Vel saltem ex re aliqua lepida, quam sive videt, sive audit. Intrinsecus verò ex parentum hereditate, ex morbo, ex mala educatione, innata libidine, licentia, luxuria: Inde enim fit, ut paulatim Spiritus ex depravatis visceribus ascendentes, capitis domicilium occupent, & hinc inde accrescentes, multis modis id molestant, ut laborantes ad quidvis persuaderi, aut converti possint, Vnde tot generum ineptiæ, nugæ & culpæ de quibus supra.

11. Quod si ex Humoribus hic affectus sit, pro varietate intemperiei, variæ erunt differentiæ. Hinc alia Hasibilitas sanguinea est, alia pituitosa, alia cholericæ, alia Melancholica. Et cum hæ causæ cum subiecti constitutione, & *crâsi* magnam affinitatem habeant, ejusmodi humores ingluvie nati, ab anni tempore, ætate, regione, & natione adjuti, cerebri substantiæ conjuncti, prout sunt, alia atque alia Symptomata proferunt.

12. In his autem & Quantitas consideranda : si enim exigua copia fuerit , non agit quidem hæc lues , ut quamvis in corpore hæc ipsa sit , non tamen manifesta sit ejus actio , & licet non agat , lædat tamen actiones , sed clanculum , ut homines non animadvertant. Imo experientia sæpe testatur , quod cum per annos aliquot hoc malum latuisset , tandem magis magisque auctum , sese ut forex prodiderit suo indicio. Sed sunt nonnulli , qui etsi hunc nequam in sinu habeant , tamen aut verborum subtilitate , & lepore , aut alias Dominatione , & autoritate sua præcellenti tegere possunt : & tamen infecti sunt , si verum dicere velimus.

13. Modus etiam causæ considerandus : nam quædam materia tempestive movetur , quædam tarde , quædam medio modo se habet. Vnde actio & Critica & Symptomatica emergit. Et hoc est , quod in conviviiis passim videmus , quod quidam valde cito currunt , alii tanquam balistæ sequuntur , & alii dimidio vento , navigant , juxta versiculum.

CURRITE FELICI SIDERE
VOS LEPORES.

14. Qui etiam si vehemens erit motus materiæ , vehemens etiam actio. Si continuus , talis quoque actio. Si interpolatus , interpolata actio.

SIG

SIGNA DIFFERENTIARUM.

13. His ita examinatis, ad differentiarum signa accedendum.

16. Et quantum ad Formalis causæ signa, ea quidem medenti innotescunt ex relatione astantium, nequaquam verò a grotantis: nemo enim vult HASIO videri, cum maxime sit.

15. A subiecto sunt: Rarò dolor capitis & is quidem per *Sympathiam* ventriculi ex bibitione: Præterea ea omnia, quæ constitutionem Sanguineam, Phlegmaticam, Cholericam, Melancholicam sequi dicta sunt disputatione superiori.

18. A causa efficiente quæ sumuntur, cum jam nominatis conjungentur, & similiter ante disputatum est: nunc ea denuo recensere, super sedemus. Hoc saltem in genere hic annotamus, magnam esse Discrasie humoralis analogiam ad Nationem, ætatem, anni tempus, ærem, & cæteras nonnaturales. Siquidem enim hæ omnes in uno eodemque gradu simul convenient, habebis utique signa talia, quæ absolutissimo Hasioni debentur.

19. Objectum verò spirituosum, seu vaporosum, denotat status non fixus; sed errans & quidem sensitivus, sine pulsatione, & gravitate, subtilis interdum, interdum crassior, nonnunquam ructus aut crepitus edens: & hæc omnia cum magna latitudine.

20. Qualitatis verò vel magnæ, vel parvæ signa sunt, antecedens vitæ ratio, sive in
con-

convivio five alibi, & vel liberalior, vel par-
cior tractatio & quæ incitamenta solent acce-
dere: habitans item corpori, prout is est.

21. Criticam actionem arguunt Crisim
futuram monstrantia, ut sunt motiones ani-
mi, oculorum, capitis, pectoris, expecto-
rationes, exspuitiones, pedum strepitus, gesti-
culatio, vertigines, rubedines, multi & ma-
gniloquia, &c.

22. Symptomaticam vero, si ab aliquo
objecto extrinseco, aut affectu interno alio
oboriatur, Reliqua ex astantibus petuntur:
Quia ex ægroto per vehementiam morbi tunc
non licet.

INDICATIONES.

23. Post hæc signa, dicendum de indica-
tionibus, quæ ex definitione petendæ. For-
ma & causa, vendicant sibi locum rerum præ-
ter naturam, ideoque sui ablationem indi-
cant. Subiectum occupat locum rei secun-
dum naturam, & sui conservationem denotat.

24. Quantum ad subiectum conservans,
vel alimentum administratur, vel respectu vir-
tutis totius, prout debilis est, vel fortis: vel
partis respectu affectæ. Specialis autem consti-
tutio specialem tractationem cupit. Hinc ali-
ter Hasiones sanguinei quam cholericici tra-
ctandi, &c. Semper autem indicans prohiben-
tibus cedit. Et notandum præceptum Hippo-
cratis, Impura corpora, quo plus nutries, eò
magis lædes. Et hoc esset idem, ac si stulto ba-
culum porrigeres.

25. For-

25. Forma quidem ratione vehementiæ anodina, & narcotica incidat, ut sit in crassioribus.

26. Causa etiam indicat contraria. Flatuosa designat discutientia. Objectum immateriale; alteram. Materiale, Evacuans & penitus eradicans. Quantitas ejusdem postulat remedium majus, vel minus. Motus vero Revulsionem, si vehemens sit, aut Derivationem, si lenis. Causæ autem nos omnes externæ si adhuc adsint, removeri postulant.

PROGNOSTICA.

27. Post has indicationes, colligendum ex Methodo prognosticandi. In genere quidem prognosticare licet, affectum non esse negligendum, quia nobile membrum laborat. Ex adverso vero: curationem esse difficilem, & tardæ operationis: quia est morbus contumax. In specie sic licet: à forma, si vehementia adsit, & vigiliæ multæ, & potationes accedant, &c. metuendum ne æger delirio, aut Melancholia corripiatur. Si cum tempore, loco, & quiete ad se redire potest, is non ita est in periculo, quamvis vexatione non careat.

28. Porro inveteratus affectus, recenti deterior. Et ratione subjecti, præscimus, si per symphram saltem laboret, facile terminari & ratione efficientis, immateriale diutius durare, quam compositum. curatuque esse difficilius: quia spiritus sunt instabiles.

Et

Et hoc fit contra communem Regulam.

PRÆSIDIORVM MATERIA.

29. Postremo de materiis præsidiorum agendum est, quæ si in vulgaribus rei Herbariæ scriptoribus non inveniuntur, nemini mirum esse debet; peculiaribus enim & novis morbis, peculiaria & nova invenienda sunt remedia, satis est, intentionem nostram, à communi scopo, non abhorrere, & nos eum assequi.

30. Discutientia igitur, & alterantia erunt, hæc leviora: frequentes cachinni, derisiones, punctiones: & hæc fortiora: jocus cibusque serius, vexatio, tribulatio, explosio, Cornelizatio. Quæ omnia exacerbanda, vel minuenda pro magnitudine morbi.

41. Purgantia sunt: Vellicatio, Tornatio, verberatio, dispositio, sumicubatio, mulcatio, syncopizatio, Mycterismus, nasi suspendium, ciconisatio, condilismi, apocoracismi & omnis generis ludibria, poenæ atque mulctæ. Tum, si grossities materiæ ita exigat, aliquot Hellebori, aut Antimonii libræ intrinsecus, & extrinsecus unguentum ex cineribus incombustis, cum magno & frequenti ictu & frictione. Trahantur etiam nares & pili, & digiti fortissima ligatura duplicati stringantur, in extremitatibus sine omni misericordia, (nam hoc faciendum sæpe, ne in syncopen deveniant) & sues habeantur cum porcellis coram facie ejus quotidie

tidie in loco secretiori qui cogantur clamare fortiter , ut stipticitas solvatur. Interdum probatur baculatio ad sanguinem loco phlebotomiæ. Sed hæc posteriora Grobianis propriè conveniunt, & Beanis , quorum nominetenus paucissimi sunt , re ipsa vero innumerabiles juxta illud : *Narra:erunt patres nostri*. Et hic notandum non posse semper observari præceptum Hippocratis ubi docet : jucunde esse curandum. Sufficit hanc jucunditatem in medente esse.

31. In corroborantibus numeramus extreme tenuem victus rationem, juxta illum Hipp. aph. 8. 10. 11. lib. 1. Imo ipsam à victu abstinentiam , donec hanc cruditatem concoquat , & ad frugem redeat æger , alias enim facile in recidivam incidet. In medicamento-
sis habemus Objurgationem : admonitionum, laborum , & negotiorum variarum ana. aliquot quotidie uncias , ad lubitum.

33. Atque hæc de curatione breviter & rudi Minerva , difficile enim est scriptis hæc auxilia complecti. Multo & facilius , & gratius , est , hæc praticare , & ad oculum demonstrare. Est enim Medicus sensus artifex. Quod qui experiri cupit , in seipso exemplum statui jubeat.

PROBLEMATA.

1. *Hoc Primum quaritur? an locus Cicr. 2.*
de

de Oratore: Ineptus est, qui ante tempus quid postulet, non videt, aut plura loquitur, aut se ostentat, aut eorum, quibuscum est, vel dignitatis, vel commodationem non habet, aut denique in aliquo genere aut inconcinnus, aut stultus est, &c. ipsam *Hafibilitatem* sufficienter explicet? *Aff. quod sic.*

2. Hinc etiam quæritur; cum Cicero loco citato, nationem Græcam eruditissimam, hoc tamen vitio cumulatam dicat, an non multo magis id de aliis nationibus sic prædicandum? Creditur quod ita.

3. Sic etiam non incommode quæritur; An qui curationem *Hafibilitatis* suscipiunt, ipsi sint *Hafiones*: Resp. Secundum quid, non simpliciter.

4. Præterea etiam; an *Hafiones* in *Paroxismo* habeant sensum communem? Negatur.

OMNIA PROBATE, QVOD
BONVM EST, TENETE.

F I N I S.

FLO:

FLOIA

CORTVM VERSICALE
DE

FLOIS SWARTIBUS,
illis Deiriculis, quæ omnes fere Minschos
Mannos, Weibras, Jungfras, &c. behup-
pere & spiezibus Schnaflis steckere & bite-
re solent.

Autore

GRIPHOLDO KNICKKNACKIO
ex Floilandia.

Cortum Versicale de Flois.

A Ngla flôosque, canam, qui waffunt pul-
vere swarto
Ex Watroque simul fleitenti, & bla-
fide dicko,

Multipedes deiri, qui possunt huppere longè
Non aliter, quam si stoglos natura dedisset,
Illis sunt equidem, sunt, inqua n, corpora kleina,
Sed mille erregunt menschis matrasque plagasque.
Cum steckunt snaflum in livum, blautumque
rubentem

Exsugunt: Homines sic, sic vexeirere possunt,
Et que tandem illis pro tanta lonia testunt,
Vexeritate, & quem nemant per vulnera dodum.
Sunt variae plagæ, quibus ob sua Sânda, suamque
Ob mütwillitiam staasit Menscosque Frôasque
Ipse

Ipse Deus, æcelum & sternas, qui fecit & Erdam,
 Hunc steckit slangus, lopit Dulbundus in illum,
 Et bitit in livum, ut cogatur fundere Geisum,
 Ad alium Wolstus fretit berusque toritit,
 Hic heffit multos lufos, & tempora nullo
 Fredâ heffit, logunt per Kleidros, aldeque bitunt.
 Ast reliquos inter deiros non bosior ulla est,
 Nec magis ansechtit minschos, illisque molestas
 Erregit plagas, quam suvaria turba flôorum
 Non illis satis est sinstri sub tempore nachti
 Steckêre, & seuto meudos upweckere slapo:
 Sed quoque sub dago perkrupunt undique kleidros,
 Nunc huc nunc illuc huppentes scarpibus atque
 Bitentes schnaflis, sic ut de lifide blautus
 Sæpe fluat, pleckique rubri cernantur in buto.
 Glosite quæso mihi, mihi glosite quæso sodales,
 Sapius expertus redo hoc, cum Wolckibus altis
 Doleuchtunt Sternæ; schinit Mane undique lechte,
 Et vadent slapum volbrinsere tempora sinistra,
 Solum verhindrunt tardum suvara agtimina sla-
 pum, (dum
 Nunc heffunt lustum per Weickum springere Bed-
 Nunc vero upstigunt Beinos, Beinisque relictis
 In medio sittunt liro propè nablia runda,
 Nunc quoque per Bordum krupunt, dant custia
 mundo,
 Custia quæ smertant, agos nasosque bekickunt
 Deinde juvat rursus warmum sub krupere Beddum
 Et schuldros, armosque handosque invisere, quic-
 quid

Sæpe

Sepe etiam wandlunt infra, ruckumque beseukunt
Et rundos lendos driventes undique lustum!

Sicut quando etiam wandrit Morderus in Holto:
Non tantum wandrit longum verdrivere tempus:
Sed schiagit, steckit, warpit, donditque Subinde:
Si qui begegunt Ludi, qui Beutlia plena (gunt
Geldo hoffunt, Kleidrosque bonos in corpore dra-
Sic quod nigrorum damnanda caterva floorum:
Non tantum in Beddo kruppit, Kleidrosque bi-
kickit:

Ob longam quoniam, sed quando cernit in esse
Gleideribus blautum, & schonum quoque mercki-
ta thurum

Esse nec ob dictum veluti morderus adhuppit:
Vth steckit schnakum, sub quo sutanglia scarpa:
Anglia sanguineum deipe quæ steckit in hutum:
Vt sugit blautum, nescitque uphorere, donec
Livum cum blaso swartum bene fulluit intra:
Nec sugit tantum, verwundit & undique litum:
Vt schlangus steckit, furiosus bittit ut hundus.
Et post se multos plectos, mahlosque relinquit
Rotigenos, Selapens bec quando seculit, in hogum:
Cum lituo sese Werpit, Wegstotit & handis.
Deckbeddum, scurit neglis, schadumque beseudit
Sed quando mortram gledro vertrifit ab uno:
Mox flous ex stondo bhendus weghuppet, & altum
Dat wundum, si nec fledde ~~que~~ que tutus in illo est:
Rursum alio spingit, proque uno vutnera sic kit
Plurima, ut ille semel qui sclapo upirakuit alto,
Non iterum possit meudos thoschlutere ocellas,
Se Waltrit misere ruckit, fleukitque, Kifitque:
Inse-

Insequitur flos, solitque in corpore, verum
 Gripere cum tentat, blotum sibi gripit in hutum,
 Sæpe igitur totos sine schlapo ducere naechtos
 Cogitur, & multas lidit martrasque Plagasque
 Nec saltem hæc sunt beddo cum ligimus alto,
 Sed quoque cum lesumus, cum serivimus, & imo,
 Bedere cum volumus bene plagitur undique corpus
 Præcipue beinos intra, tenerisque sub armis
 Summis in krugiis hic, hic sunt regna floorum,
 Hic kreslunt, steckunt, bitunt, kit Zlunt que
 subinde, ut

Patere non possis, cum scuras negligibus hutum,
 Et quod der Wundrunt omnes, non ullus in Erda,
 Lebit diriculus, nonnullus in aëre schwebit, (unus
 Qui tam magnanimus, tam sit quoque kentis, ut
 Exiguusque flous non fruchtitat ille potentes,
 Kerlos: non Babsti krona verschricket ab ipsa,
 Bokum perkrupit sanctum lopirque behende:
 Donec beroret blotum cum schnaslide liuum,
 Cogit ut huic Pabstus flosos crutzumque sacratum
 Werpere de manibus, deirumque fugare bitentem.
 Non fruchtit Kevsros, non Reges, non Patriarchas
 Non Cardinales, heudos qui margine breido
 Dragunt in Koppis, verum nihil achit hic heudos
 Nec stasos goldo decoratos, steckit in hutum
 Haudus ut ex koppo, fallatque ex bandite stasus,
 Nec flous an Doctor sit fragit situe Magister,
 Ille vel ad Backum vel se bene ferrit ad halsum (et
 Adque anglum scarpum, per dunnit druchit ai bu-
 Ut fedrum dextra leva smitatque papyrus. (dam.
 Ipse Ego dum scribo hæc, possum non heffere fre-
 F Pum-

Pumphosios nunc upmato & sento undique floor,
 Nunc hosenbendros uploso, & nadia circum
 Kito, & non findo, mox quando rursus ad ipsos
 Me seddo beutros, prob quam tunc plagere primum
 Incipiunt: saepe upspringo, propterque dolores
 In stuba circumdantzo, tifoque sed illi
 (Obòsi deiri) nihil hæc scheltwordia curant,
 Sed quia lidendum est aliquid, lido illa sed absque,
 Murmure non lido, nec eos Wegspringere lato
 Cum krigo, mestum nemo, Wegschnidoque Kop-
 pum.

Anne flòo quisquam est in toto audacior orbe,
 Non lopit quando drosseri steglide Kornum
 Vihschlagunt, plagunt, ut vix arbeirere possint.
 O kleinum deirum, tu non armensia spernìs,
 Agmina, Schweinherdos, Scapios, Wechtros-
 que tudentes.

Betlerosque armos misere per strata schreientes
 Visere non dubitas: Schelmos Deisosque besotìs,
 Cumque illis vitam latis cruce, ac sarliete rado
 O te felicem floe si vortelia nosses,
 Inque rauchis bettzis tantum floltsique woneres
 Kleidris, in warmis hofis, sic tutor esses,
 Quam si bedleros miseros miser usque besokis (das,
 Nunc ut ad Wifras veniam lung frasque beben-
 Quadam bereuram quando non omnia possum.
 Flògia turba hominum generi non syndior ulla est
 Quam Wifris: Wifræ stridunt noctesque dies-
 Deiris cum swartis, teinunt in krigia dira (que,
 Ut saepe blauto fittant: schreckibile visu,
 Sed multæ reliquas vincunt schelmstuckibus argis
 Amplius

Amplius & didicere olim quam, frerere brotum;
 Hæc quando ex doro lepunt sub tempore fasti,
 Atque coxantes peddenu horunt ex fontibus utros,
 Quos non audire prius, tunc se, se Crüzere
 dextra,

Incipiunt, swartosque floos beschwerere mortis
 Ut nitolopere, springere trupere turba nigella
 Cogatur Stubis Kamris Bedisque salisque.

Qui tantum wortis vinci potuere sed illa
 Dum fiunt Deslo Duflus wegtri fit, & omnem.
 Exhuso pulicem. Sunt deinde ex jungfride turba
 Que bittrum kakunt drancum de flore lupini
 Perq; omnes Kamræwincklos non spargere cessât,
 Donec mane flous pereat qui liggit in Erda.

Ast reliqui lopunt per agros, baluntque virentem
 Herbam, qua pulicum cepit pulicaria nomen.

Quam quando Sonus nondum de wolckibus altis
 Schinit, per Kamras spargunt, tunc nigracaterva
 Insittie gruno follo, atque exugit acerbum
 Sastum, ut non valeat rursus verlatere blatum.

Tunc nemit besmum virgo wegkerit & herbam
 Atque floum simul uthkerit, dreckoque bedeckit.

Quid memorem? Cordus doctissimus ille poëta
 Nos exorcizare docet nigra agmina versu?

Hic etenim schrifit septeno carmina libro:

Nec te nocturni pulicesque fatigent,

Hunc exorcismum candide lector habe:

Mansula, corrios budiogofma tarantula calpe;

Rhymmula dinari galba caduna trepunt

Hos noties lectum scansurus concineversus

Tresque meri calices ebibe quaque vice.

Quis dubitet rerum nobis cecinisse Poëtam?
 O vos felices Wisfræ si talia vobis
 Nota essent cunctis, non vel flous unus in Huso
 Bliferet: wordis, aut dranco, aut frutice bitro
 Schwartes deiriculos stundo doderetis in uno.
 Sed quid de rickis dicam, splendente potentes
 Auro, sæpe floum vidi sibi krustere grotum
 Et seu captiuum helben si in schludere goldo,
 Ut tandem upgefât tenebroso in carcere geistum
 Quid vero Wisfræ quæ non didicere volantes
 Arte floos kleidris, ipsisque uthdrifere beddis,
 Hæ sæpe erregunt cum deiris, krigiagrota,
 Nunc kragium uplosunt, & erekunt titia circum.
 Nunc tengunt magis & irisunt sua ruckia blota
 Ut fengant schlagantque floos, nunc scurere lendos
 Incipiunt, handos substedunt scortisque beinisque,
 Quid seggam? sæpe & foccos detredere futis
 Vidi illas rockumque updeckere & undique foccos
 Nunc huc nunc illuc bescukere, strickere seutos,
 Nanq; sciunt Wisfræ, quod gernem foccine wo-
 Nec quando in Wullâ semel in cessere rugosâ (nant
 Hinc possunt facili rursus wegspringere, jam cum
 Affertur foccus, Deus ô bone quanta floorum
 Agminamit brengit, veluti si semine swarto
 Eset Conspersus totus. Tunc bella videres,
 Tunc angustum magnum drifit captiva floorum
 Turba, atque arbeitet toto cum corpore, suaflum,
 Vtrekit, beinos ad saltos settit adholtit
 Wolla vel eludit, tunc fengunt ordine Wisfræ
 Nigrantes schelmos, & tollunt banckio in bardo
 In discumve, hic hi mordunt, handisque tremendis
 In-

invahiunt settunt niglos in corpora swarta,
 Et gnichgnackspelunt, ut circum blautus in Erda
 Fleitat, nec prius uphorunt, nisi tota caterua
 Tradita sit Dodo. Tunc legunt agminatanta,
 Vitam qui latuere suam, ut wegrapere posses
 Handis, sed besmo wegkerunt, sæpeque fallunt
 Ingentem moldum, schudclumre & flumine mer-
 gunt.

Quid memorem jungfras, megdasque? schonunt-
 ne cigillis (fas est,
 Deiriculis? schenckunt vitam? non schenhere
 Ajunt Nam quando debent hæ spinnere Wockum,
 Vel quando Holnadium scarpis uthnehere nadlis
 Sittunt, nulla illis Freda est, sit swartus in buto,
 Huto molliculo flous & se sanguine meke
 Fullit repletus per kleidros springit & huppis,
 Vexeritque adeo, aut Iungfrae seque absque pudore
 Vprapant sese & Beinos, Bauchumque bekickant,
 Et scurant, donec paulum Wehtagia cedant.
 Sæpe etiam Cragium upmakunt & Titia runda
 Defendunt, arcantque floos ne snafidelædant,
 Et blautum uthsugant. Namque hic embehrere
 multum.

Non possunt: Eadem Megdæ faciunt, & ad unum
 Si fieri posset, vermos ad tartara nigros
 Projicerent. Vidi quasdam, non lego Gasellas,
 Si quando vaccas hero nachdrifere vellent,
 Solo himbdo indutæ poterant non hisfere fredam,
 Nunc bando inruckum fulebant nunc sua negli
 Tittia cranzebant, nunc lendos, nunc Knigiosque.
 Nec scio quid reliquum schurebant torce tuentes.

Hæc ideo vobis ô fratres schiko fideles
 Sæpe ut denckatis, gutumque lesbatis amicum,
 Et quoties bitunt vos nigri schnafside deiri,
 Et quoties handis vestris ingripiti hosos,
 Fingere nempe floos, tales effundite wortos:
 Iam flous, Hamburga quem schickunt urbe politus
 Oldus Bekandus, blodum me steckit in budum,
 Scilicet ut denckamque sui, denckamque jocorum
 Pufforumque simul. Denckam ergo, cedito rursus
 Parve floe & nostrum misere quoque plage Be-
 kantum

Frundum, ut sit memor & nullis vergetiat annu
 Nostri, sic durat Frundschoppia. Nunc n &
uhs.

Disputatio Physiologica.

DE

IURE ET NATURA

PENNALIVM.

*Per multas quotidianas decisorias conclusiones,
cum valentis & fallentis ; ex generali Vni-
versitatum Studenticarum styli observantia
collecta.*

*Ad bonum omnium modernorum practican-
tium in foro vexatili tam Activè quam
Passivè versantium.*

Quam Præsidente.

ONVPARIO PALÆOTTO,

*Pennalium Cardinalis ordinis Crucigerorum
& miserabilium personarum in curte Regali
advocato famosissimo?*

Excutiendam proponit.

D. N. LVCAS DE PENNA,
Utriusque Grobianitatis Candi-
datus , studens pro tempore in
studio iuristico apud Formalistas
in Academia Actuarisensi.

T H E S I S I.

PRo declaratione rubricellæ facio vobis notum, quod duplici modo conducatur hæc doctrinalis materia. Vno modo studioso, ad quod faciendum obligetur, quia turpe est homini studioso jus & naturam penナルium ignorare cum quibus versatur. Altero modo penナルi ad quod patiendum teneatur. Quia etiā si illud nesciat, hoc tamen sibi non esset conspicuum. Nam respondetur ei, quod hæc est ignorantia juris quæ neminem excusat: & quod paria sunt, scire & scire debere; hinc allegans propriam turpitudinem in tali casu non esset audiendus.

2. Ideo decrevi in præsentia quasi in breviculo comprehendere, omnes intrinsecas, & extrinsecas qualitates & astutias penナルium, & ad quid studiosis obligentur: Item actiones inde competentes tam directas quam contrarias, tam civiles quam penナles, quas possitis sequi in fiducia in practicando. Quia magnus est error circa hos modernorum tam quo ad excessum, quam defectum.

3. Et quia in omni materia scibili debet in principio declarari quidditas entitativa ejus rei, quæ venit in scriptionem; Ideo ponam vobis ob oculos formalem definitionem penナルis secundum longitudinem, latitudinem & profunditatem suam.

4. De-

4. Definitur autem quod sit *animal brutum habens neque modum, neque mensuram rusticitatum suarum.*

5. Et dicitur Pennalis ab abjungēto proprio, qui assuetus est gestare pennas in theca sub cingulo suo ad excipiendum omne verbum, quod cadit ex ore præceptoris sui.

6. Et notate, quod nomen hoc fuit valde bonum & honorabile; quia & idem cum Scholari, & nemo dicitur erubescere ob id quod est sui officii, quod est adeò necessarium, ut quod militi est in bello hasta, hoc est clerico in schola penna. Sed hodie propter quosdam magnos Monseuros; qui non sunt multum studentes; sed tantum sunt ambulantes basilicè in stratis cum gladio tanquam ad guerram, & ideo despiciunt scholares qui non sunt sibi similes; Vnde factum est id nomen odiosum, nimirum in tantum ut pœnè habeatur pro infami. Verùm plus obtinere dicitur in rei veritate quam quod est in opinione.

7. Humanistæ juvenalem vocant, vocabulo leniori tristitiam rei mitigantes, & hoc dupliciter; Vno modo univoce; quia recens venit ab ubere matris suæ, & non est diu, quod dpositor dedolavit eum, & labra sua sunt glabra, nimirum ut appareat quasi modo genitus, vulgò Neovistus, *Ein Rabschnabel* Germanicè.

8. Altero modo æquivoce, quia est Juvenis quoad vitam Academicam; licet non

quoad vitam scholasticam , quia diu sedit in primo scamno primæ classis , & solitus est proxime ire ante præceptorem , quando deduxerunt funus ; Et quia est veteranus gerens barbam tres ulnas longam sicut caper.

9. Sed pro majori intelligentia deducam vobis aliquot pulchra collectaria & apostillas definitionis præmissæ : quia utile est hoc , & facit ad multa singularia.

10. Et primo advertite , quod dico in definitione animal brutum : quia scriptum est : pennalis indomitus est veluti lascivus vitulus. Non enim possunt se accommodare ad mores bursaticos , quia de istis subtilitatibus non quilibet gustabit asinus. Et animalis homo non percipit ea quæ sunt studiosorum , Et est ei stultitia , & non potest id in grosso suo cerebro concoquere.

11. Et licet aliqui quoad hoc teneant contrarium dicentes secundum viam Thomisticam & Scholasticam , quod animal in quantum animal possit esse tam bene fundamentum in scientiis , neque tam experimentatum in poetica , neque tam zelosum in concionando , sicut est Pennalis , tamen eo non obstante dicite , quod hoc non est absurdum in terminis logicis , quia fictione juris habetur pro bruto , quoad infusitatem suam.

12. Qua occasione quæro : an Pennalis possit ire ad virginem , & respondetur , quod multa permittuntur quæ ignorantur , quæ tamen

tamen non conceduntur si essent obvia.

13. Igitur quæro ; si de facto pennalis se-
deat apud Virginem , an teneatur surgere ,
& eam studioso cedere ? Videtur quod non,
quia qui prior est tempore potior est jure. Sed
vos contrarium determinate ; Quia Pennalis
non habet legitimam personam standi in con-
spectu studiosorum , & hoc est tutius pro-
pter periculum tumultus.

14. Sed si Pennalis peritior est cochleando
ita ut virgines malint apud ipsum sedere,
quam apud studiosum ? Licet præsumptio stat
pro Pennali quod ex diuturna actione contra-
xit habitum , tamen nolite hoc virginibus
indulgere propter lubricum consilii : Quia
præsumuntur laborare contra propria com-
moda. Tum quia est res mali exempli.

15. Ulterius quæro : An Pennalis possit
gestare aureos annulos in digitis suis , aut plu-
mas in vertice , aut gladium ad latus ? Quia
Pennalis est incapax omnium dignitatum stu-
denticarum , & non habet jus aureorum an-
nulorum , sed debet pro gladio virgas , ut cui-
que suum tribuatur , & omnia fiant decen-
ter , & ordine in republica.

16. Et licet id de facto quidam facere
præsumat ; tamen hoc non dicitur vobis præ-
bere scandalum ; quia tempus degradationis
sue nondum venit. Nam ad extremum cadit
omne malum super proprium caput suum , &
tunc coguntur deslere, ordinamenta sua in fac-
co & cinere.

17. Ideo dabo vobis bonum consilium, qui estis adhuc in statu innocentiae, ne praesumatis affectare, quod vobis non debetur, aut videri quod non estis. Quia mendaces sunt filii Diaboli: & melius est alienum nomen non assumere quam assumptum cum infamia deponere.

18. Et pro hoc suggeram vobis sententiam definitivam, quae fuit lata in causa magni cujusdam stutzeri, qui gerebat se publice pro studioso & ibat per plateas plumatus & gladius & habebat magnum adspicere, & virgines urbis pendebant ab ore ejus: quia postea innotuit, quod adhuc esset *bacchans*, passus est status questionum, & degradatus est, & fuit ruina ejus ingens valde; & traditus est in manus depositoris, donec persolveret extremum quadrantem. Quod tenete mente quia possit adhuc de facto contingere.

19. Sed revertendo ad definitionem dico ulterius; *Habens neque modum neque mensuram rusticitatum suarum*, ut distinguatur à bacchante. Quia hic cogitur habere suas scurrilitates in freno propter ferulam; quia delictum suum habet paratam executionem sine ulla appellatione.

20. In simili debetis annotare, quod dicit quidam antiquus glossator, quod Pennalis est fœx studiosorum, videns sibi multum, pectus gerens stultum, caput sine fronte, mucro sine acie, multos adhuc in crinibus gerens ramos

de

de cornubus. Et hoc bene perpendite, quia est profundum nimis & habet in se multa doctrinalia.

21. Ultimo volo vos advertere, quod Pennalis quoque dicitur monstrum, quia natura quando voluit eum facere studiosum aberravit, & fecit eum pennalem; & ideo dicitur studiosus occasionatus. Sed ob hoc nolite tristari vos juniores, quia natura, nihilominus possunt ad finem suum pervenire, remoto obstaculo; Quia eodem modo dissolvitur, quo quid colligatum est.

22. Nunc ex prædicta lectione vos observate quasdam notas physicas, quibus possitis pennales à studiosis discernere. Quia Reipubl. interest publice tales homines à quolibet agnosci, & hoc non erit vobis admodum difficile, si adferatis attentionem. Quia aures Midæ possunt quidem tegi ad tempus, sed non in totum abscondi in cappa.

23. Pro primo notabitis, quod Pennalis est natura tenax & avarus, in tantum ut citius digitos suos è manu sua amittat, quam unum nummum è bursa. Quia dicit ex sua Grammatica quod est magnum vestigal parsimonia. Et tenete mente: quia est unum necessarium requisitum & proprium in quarto modo.

24. Et pro hoc referam vobis unum pulchrum exemplum de quodam Eremita, cui cum privata ret popularis suus superveniens par-

partem farciminis abscidit , ipse ivit ad Rectorem plorabundus postulans ut hoc per triduum jejunaret in carcere.

25. Ideo rationabile est statutum quo talis depositori juramentum præstare , quod non velit pecuniam ex Academiis secum domum ferre : quia si non hoc esset ipse fieret unus mercans , aut Iudæus fœnoraretur super pecunia sua , & congereret grandes divitias , & ita in totum non intraret in regnum cœlorum.

26. Sed ego audivi quendam fundamentaliter contra arguere : quod hoc argumentum non est servandum ; Quia vi & metu esset extorrem , & esset contra bonos mores , & invitaret juvenes ad profusionem : quod remitto ad Theologos , quia est res spiritualis , quæ concernit animæ salutem.

27. Pro secundo notabitis , quod Pennalis est valde attentus ad rem , advertens graviter quæ non sentias : Et ideo abscondit argentum sub stramine culcitrae suæ , & unus obulus est ei totus mundus. Et in symposio numerat omnes haustus canthari , & nemo possunt sibi ad curram facere : quia filii scholæ sunt prudentiores filiis Academiæ.

28. Et circa hoc volo vos admonitos , ne cum illis eatis in cauponam , aut vobis imputetis , si quid metunt , ubi non seminarunt , & bibunt quod non solvunt. Nam tolerabilior est ejus prudentia & crumena , quam impudentia in cute. Nec enim quicquam faciunt
pro-

propter naturam suam, quia Pennalis turpiter facit, quia est Pennalis: non verò turpiter gerit, quia est Pennalis.

29. Pro tertio notabitis, quod Pennalis amat occupare primas sessiones in mensa, & non vult videri ultimus: quia est adsuetus disputare propter primum locum ex regulis Syntaxeos, vel syllogismis Dialecticæ, ubi dedecus est & plagabile esse ultimum. Et talis consuetudo est sibi altera natura. Nec possunt facile ab ea recedere, quia omnis subita mutatio est periculosa, ut dicunt Medici.

30. Ideo vidi quondam, qui postulabat à Magnifico certum sibi locum in Collegio & apud mensam assignari: quia dicebat omne bonum consistit in ordine, & quod est magna confusio, ita doctos inter indoctos sedere sine aliqua prærogativa.

31. Pro quarto notabitis. quod in conviviis solet carpere lautissimos bolos è patinis, & est valdè discretivus in eligendo cibo, & renes cum adipe sunt ei delitiæ suæ, quia est adhuc delicatus puer, & non est diu quod venit à mammillis matris suæ, & mater sic docuit eum & renes dant sibi vires apud Cortisanas suas.

32. Pro quinto notabitis, quod semper vult haberi primus apud virgines, & puellæ diligunt eum; nec alius quisquam audet eas comitari ad secretum, & anitergia præbere, & matulam effundere præ illo in tantum, ut He-

roes suos eligent solos Pennales, quia possunt decenter cochleari, profunde baliare, & viriliter manum movere, & pulchras galliardas saltare, & sibi facere bonas currasias, cum citharis cantilenis suis.

33. Et declarabo hoc per exemplum, quod meo tempore contigit in Virgine; quæ multos & veteranos studiosos habuerat pro amassis, & postea tamen elegit Pennalem inmaritum, quia iste erat vir secundum voluntatem suam, & spiritus singularis erat in eo, & poterat fortia praelia praeliari, & studiosus à multis annis non erat ei similis in gratia & virtute.

34. Pro sexto notabitis, quod Pennalis est audaculus & rixosus valdè, & provocat ad cambionem unumquemque, & vult se cum omnibus pallistare, & putat quod nemo est fortior se. Est enim benè experimentatus in schola super summo, quia poterat virgam præceptoris sui comprehendere, & caligas è manibus calefactoris subtrahere, asserendo se in libertatem, & nemo audebat dicere: Quid facis?

35. Pro septimo notabitis, quod Pennalis est meticulosum animalculum quoad statum suum. Quia putat quod quilibet scriptas habet in fronte omnes iniquitates, unde Poëta ait.

Pennales animos timor arguit.

Et ideo si fiat mentio status sui, sedet tacitus,

tus, & non audet attollere oculos suos, quia est peccator magnus: sed percutit pugno petus suum, dicens: O Domine, sine hunc annum abire in pace & festinatione?

36. Pro octavo notabitis, quod est bonus latinifator valde doctus & sapiens, & eruditio pendet ei ex naribus & ore sicut vermes; quia per multos annos fuit primanus, & dudum contrivit Grammaticam totam sub calcibus suis, & omnes potest Metaphysicos terminos recitare ad unguem, tanquam Pater noster, & scribere commentaria super Euclidem, disputare pro & contra in summa Philosophantium corona, & multa paradoxa statuere contra B. Priscianum & Aelium Donatum. Et nemo est qui possit spiritui suo resistere, & ideo possunt Magistrum sumere quando libet.

37. Nono notabitis, quod Pennalis est valdè superbus & insolens, & nemo potest sibi comparari quoad auctoritatem suam; Quia scientia parit cristas & producit grandes Spiritus; ideo compare eum pavoni, quia turgescit quando doctrinam suam adspicit, tristatur cum statum suum recognoscit; Quia res ferox & res submissa est pennalis.

38. Decimo notabitis, quod Pennalis est valdè disputax, & in conversando vult ad omnia respondere, interrogatus & non interrogatus, & unumquemque confundere in sermone suo, & nemini cedere, ne quidem Diabolo.

10. Quia pulchrum est digitis monstrari & dici hic est. Et scientiæ non visæ ut thesauri absconditi nulla est utilitas. Ideo scriptum est: Luceat ars vestra coram studiosis, ut videant bonum intellectum & manifestetur gloria vestra & nomen vestrum.

39i Ultimo notabitis finaliter, quod Pennalis est homo loquax dicax, mordax, vorax bibax, rapax, tenax, scapax, in tantum ut omnia in Ax sint generis Pennalis; qui in scholâ cum TAx, TAx, sonaret in tergo suo inde impressa sunt sibi monstrosa vocabula.

40. Et hoc tenete fideliter menti, quia unum ex his est vobis sufficiens commonstrare quem quæritis, & tunc signate vos sancta cruce & dicite. A tali Pennali libera nos DOMINE.

41. Pro cautione tamen volo vos scire, quod Pennales quidam sunt multo astuti circa hoc ut nævos suos occultent. Quia quilibet præsumitur honori suo consultum velle: Ideo ex circumstantiis multa actori relinquo, sunt enim hæc facti, quæ cum infinita sint, non possent in unam regulam generalem includi.

42. Sed quia inter pennales & ingenia eorum varia est differentia ideo debetis meminisse quod secundum Magistrale distinctionem gl. vulgaris. Pennalis est vel animorum vel morum vel temporum & morum simul. Ex quibus posteriores, omnium deteriores sunt

sunt conditionis , quia ex illorum statu nulla est redemptio , in tantum ut ad extremum in eo possint promovere in porcum. Quia senex Pennalis bis Pennalis : Et veterana mancipia non facile est reformare ad meliores mores.

43. Pro his est bonum remedium quod dicit Scriptura : Indica fratri tuo errores suos , & reduc eum ad sanitatem ut desinat à malo , & faciat bonum. Et si tu hoc solus non posses facere , assume alios ad T E , qui sunt fortiores te. Qui si nihilominus noluerit vos audire , tunc fustigate eum : Quia sua interest , ne moriatur in delictis suis.

44. Et tunc cum eo nulla est compassio habenda : Quia præsumitur potius consuetudine peccare , quam ex imbecillitate labi , immo ipse vobis habebit aliquando multam gratiam , & dicet : Bonum est , quod humiliastis me , quia postquam vexatus sum egi pœnitentiam.

45. Nec enim dicitur propter id irasci , quia amicus ex mente debet perpendere voluntatem amici , & nemo præsumitur eum vexare ex quo diligit amicum suum , reprehendit eum.

46. Immo ne cui officium suum sit damnosum , tenetur ei quandoque vocationem dare , & facere sibi amicos cum Mammone injusto , ut se recipiant aliquando in ordinem suum.

37. Et hoc faciam cum bona gratia : Quia
hila-

hilarem datorem diligit Deus. Et scriptum est, Pennales estote subditi studiosis, & nolite murmurare contra eos; quia modici temporis afflictio transfert vos in diuturnam requiem. Et tunc quod quisque juris in se aliis concessit, idem ab aliis vicissim postulabit.

48. Sed quæro? Si Pennalis nolit hoc pati, an tunc possit se actori opponere; & concludite quod non: Quia injusta est defensio, ubi justa est offensio. Est enim Pennalis in prædicamento passionis, & ideo patibilis qualitas debet esse in eo, & de eo prædicari multiformiter.

49. Quod si Pennalis est duræ cervicis, & incrassatum est cor ejus, & frons exiit omnem pudorem, ut non intelligat subtiles terminos? Tunc quia nemo tenetur divinare alterius sermonem debet sibi dici per directum, quod per indirectum non potest capere.

50. Sed quid si multa quidem mellis sed pauci operarii? & dicendum quod nemo debet se ad hoc excusare, quia qui patitur pennalisare pennalisantem, is vires administrat audaciæ, & talis censetur pennalisare cum eo.

51. Immo qui hoc facit, habebit aliquando mercedem suam, quia qui reducit errantem in viam facit opus misericordiæ & charitatis.

52. Sed quæro: Si studiosus fuit olim suus optimus frater, & iverunt simul ad unum amicum, & fuerunt Collegæ in una classe;

classe; an tunc possit illum transjuvare ne vexetur? Quod negate in totum, quia hoc publicam causam continet, & Reipublicæ interest, ne delicta maneant incorrecta. Immo talis fieret prævaricator, & incideret in pœnam Icti Turpiliani.

53. Circa hoc tamen suggeram vobis utile consilium, ne acerbe nimis eam potestatem exerceatis, quia modica tantum correctio vobis concessa est, & nimia sævitia culpæ annumeratur.

54. Nam quandoque miseris venit in præcordia virtus, & tunc habes pugnos & malleos, & bajulant ut rustici, neque possunt dare plagas ad mensuram, quia sunt agrestes nimis; & hoc vult vos annotare, ne cum detrimento & post facto sapiatis, sicut id sæpe in foro nostro vidi prædicatum cum dolore.

55. Prædicta observat etiam quoad secundum genus, quia isti debent ejus naturæ æstimari, quæ magis in eis prævalet.

56. Quoad temporales vero major occurrit dubietas, an debeant immunes esse ab omnibus oneribus vexaticis. Quod videtur, quia tempus non est modus inducendi delictum, ideo non dicitur graviolem esse pœnam, quàm fuit culpa.

57. Sed vos contrarium determinate, quia præscriptionis tempora præcise servanda sunt, nec sufficit unum adimpletum ubi duo conjunctim requiruntur.

58. Vn-

58. Vnde pro declaratione prædictorum resolvam vobis aliquot pulchra notabilia, & quæro primum: An quoad hoc vexatio sit justa? Videtur quod non. Quia est injuria verbalis, quæ ejus existimationem apud bonos viros & pulcras puellas gravat. At nemo debet alterius pacto prægravari.

59. Contrarium tamen sequimini: Quia est utilis & dat intellectum, ut habet vulgaris Theoria, & est quasi purgatorium mundanum per quod absterguntur omnes maculæ penñalitatis, donec completo tempore perveniat ad studiositatem.

60. Præmissa conclusio ampliatur, & extenditur, ut etiam procedat in eo, qui est ultra vulgarem modum doctus in tantum, ut possit unam septimanam magistrare, & post duos menses doctorare; quia doctrina non mutat statum.

61. Immo licet præsumatur talis, habere omnes regulas Ramificas in scrinio pectoris sui, adeo ut de ejus eruditione dubitare sit instar sacrilegii: non tamen præsumitur scire notiones primas & secundas, quia ista sunt Arcana Academarum, quæ non cadunt in Scholares.

62. Secundo ampliatur & concludit in eo, qui est nobilista vel Cortisanus, licet enim talis habeat aliquam præ eminentiam quoad jus civile, non tamen etiam quoad naturale: quia natura omnes æquales fecit, & communi
vicio

vitio commune est remedium: immo Nobilista, qui peccat, duplici poena puniri debet propter exemplum.

63. Tertio ampliatur, ut etiam valeat in eo, qui est admodum civilis, & possunt facere virginibus pulcras credentias & subtiles basimanus, & nudat caput suum pro omnibus: quia licet sciat ea quæ sunt communis civilitatis ex gesto suo, non tamen etiam ea quæ sunt consuetudinariæ localis: quia quilibet præsumitur ignorare stylum alieni fori.

64. Sed quod si etiã æmulari affectet? dicite quod Iura constituentur ex eo, quod ut plurimum accidit: non ex eo quod raro; & quod semel aut bis accidit, non attendunt actores.

65. Quarto ampliatur & deciditur in eo, qui solet dare vocationes, & vult videri magnificus, & ostendit se præter naturam liberalem: quia nemo in necessitatibus liberalis existit, & talis se potius quam alium respicit: ideo dolus dolo vindicandus est.

66. Sed quid? si fuit Bassista, aut Tenorista, & potuit graviter infirmas voces murmurare, velut unus frater cappatus in choro, vel leniter discantum fistulare, ut virgo 10 annorum: vel si in totum fuit præfectus in cantoria, vel carenda? Ad hoc idem dicite, quia tales præsumuntur imperiosi, eo quod multos habuerunt sub baculo, & quando dixerunt uni, cane, cecinit: & alteri Solmiza, solmizavit.

67 Sed

67. Sed si sit magnus Signior apud Damascellas, ut periculum sit, quod taliter vexatus cadat per corbem, & perdat omnem amabilitatem suam. Tunc mitiorem sententiam amplectimini, & quia talis præsumitur multa sibi ab iis acquisivisse clenodia, non debet multum torqueri, quoad vexationes, sed magis visitari quoad vocationes.

68. Supradicta conclusio limitatur & restringitur, ut melius procedatur cum eo, qui poenæ tempora sua adimplevit. Quia cingendus habetur pro cincto, & desinit esse miles vitiorum, quia factus est miles virtutum.

69. Adhuc limitatur, ut non procedat quoad extraneos; quia quoad hos pennalis censetur legitimus, ideo contra hos debet honorem suum defendere usque ad cutem & sanguinem, quia vita & fama pari passu ambulant.

70. Vnde incidenter quæro: An Pennalis sit honoratior Schmutzone? Omnino dicite quod sit: Quia quod studiosus est inter penales, hoc est pennalis inter pices & amplius.

71. Facit quod pices illi sunt infames quibus non patent portæ dignitatum; quia in malitia sua devorant sanguinem studiosorum, unde dictum est: O quo vadit anima picis! Sed quæstio hæc est minus dubitabilis, ideo supersedeo eam latius declarare.

72. Nunc revertendo ad priores terminos: an Pennalis pro tali vexatione possit studiosum ad

sem ad guerram vocare? Quod videtur, quis crudelis est, qui famam suam negligit. Sed hoc nolite sequi, quia pennis præsuntur inhabilis ad pugnandum, & virgas magis quam arma tractare posse.

73. Et licet videatur habilis de facto propter robustitatem, tamen est inhabilis, & de jure debet gladio privari & virgis onerari: Quia qui gladium sumit, peribit cum eo. Et hoc observat totus mundus.

74. Quæro ulterius: an possit agere de injuria verbali, puta quando sibi dictum est pennis; Dicite quod non, tum quia est animal, in quod nec jus, nec injuria cadit, tum quia veritas convitiis satis excusat conviciantem.

75. Sed quid si sibi facta est injuria realis, puta, quod est fustigatus in foro, aut bajulatus in plateis, aut inundatus in aqua? Et videtur negativa amplectenda: Quia pennis est servus, & ideo capite non minuitur, qui nullum caput habuit.

76. Sed vos amplectimini distinctionem legalem: quia si id fiat in eo loco, in quo ei nullum jus fuit versandi, aut ambulandi, maxime si alter proclamavit, ut abiret, neque ille abivit, sed reclamavit: Tunc damnum quod ipse accersivit, ipse multabit, & sibi imputabit.

77. Quid si id fiat in sua domo, ubi dedit vocationem? illud dicendum est, quia est cuique domus tutissimum refugium est: Et

nemo dicitur duplici damno onerari; nisi fortè ibi fuit valdè importunus & inutilis, & voluit habere magna verba solus, nec dare Cæsari, quæ sunt Cæsaris.

72. Quæro iterum: An possit se pennis vocatione liberare à vexatione; Licet de subtilitate juris rigorosi id non videatur concedendum; tamen vos utilitatem æquitatis sequimini: quia ignoscendum est ei, qui sanguinem suum taliter qualiter redemptum voluit.

79. Sed quid si sit valdè obærat, & non habeat multos obulos in bursa? Tunc adhibete cautelam, ne vos decipiant: quia sunt astuti valde in occultando thesauro suo, ideo non debet talis excusatio facile admitti, nisi præstito juramento paupertatis, quia nemo præsumitur vacuus ad peregrinas regiones migrare; maxime si sit charus filius, vel cecinit in cantoria.

80. Si tamen hoc de facto contingat: tunc quod non habet in ære, luat in corpore; & sic vexetur bene, quia non persolvit plenè. Quia licet prædictus puniatur mitius quoad poenam pecuniariam, quàm alius bene nummatus debet tamen puniri gravius quoad poenam corporalem, & ita servatur in praxi.

81. Pro cautione tamen notate, quod tales interdum habeant privilegia miserabilium personarum, si sunt valde lamentabiles; quia tunc satis ipsa paupertate premuntur, afflictio non est addenda afflictio.

82. Sed

82. Sed quid si sit valde simplex, ut non possit unum puerum offendere, & habeat magnam devotionem, & eat precabundus per civitatem? Atalibus cavete vobis, quia veniunt ad vos in vestitu ovium, sed intus sunt lupi rapaces, & habent Diabolum sub cappa sicut frater aliquis pœnitentiarius.

83. Sed quid si Pennalis lateat & non faciat sui copiam? Tunc si non potest haberi de die, solet visitari de nocte, & interdum cum Musica instrumentali cantari sibi unum bonum carmen, ut exeat sonus in universum Museum; Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus.

*Vitrum nostrum gloriosum
Per omnia kling klang klangerum.*

Et hoc de consuetudine loci, licet jure destituamur.

84. Circa tamen hoc estote providi, ut faciatis id cum moderamine, & in occulto ne habeatis mercedem vestram in propatulo, quia posset hic allegari pacis publicę turbatio, cujus pœna est Bannum, quod parit multos & miserabiles Cornelios in cerebello.

85. Nunc ad extremum tradam vobis modos, per quos dissolvitur pennalisimus, quorum primus est: Præscriptio, quia de jure Saxonico, si pennalis vivat in studio Academico per annum & mensem unicum; talis præsumitur didicisse mores civiles & bursaticos, & ideo habetur pro studioso, nisi mores fortè contrarium suadeant. G ij 86. Di-

86. Dico utilem, ut supputetis tempora climactericè, ex quo stetit in Academia animo studendi, non verò commorandi tantum: ne alioquin is fiat studiosus, qui per naturam studiosus esse non potest.

87. Item ut intelligatis id tantum valere in præsentibus. Quia quoad absentes non valet præscriptio, etiam si tempus interveniat, cujus initii non extat memoria.

88. Circa hoc quæro: An Pennalis discens ante completum spatium ex Academia, postea reversus nihilominus habendus sit pro studioso? Et decidite distincte: Quia si in continenti, redeat, tunc habet jus post-liminii, & dicitur tempus, quod abfuit, suppleri alio tempore ad duplum, ut ita procedat præscriptio.

89. Si verò ex intervallo, tunc quia censetur interrupta præscriptio debet tempus suum de novo inchoare, & ita ad studiositatem pervenire: quia res devenit in eum casum, à quo incipere non poterat.

90. Quod si in totum domi remaneat, & fiat ibi Magistellus, aut Baptizans, vel Vxoratus: tum per fictionem Leg. Cornelii censetur nunquam in Vniversitate fuisse, & ita in statu suo mortuus.

91. Iterum quæro: An Pennalis possit deponere pennalisimum in Patria? Sed hanc quæstionem super sedeo determinare, quia est sa-
lebrosa nimis.

92. Secundus modus est emancipatio, puta si Pennalis sit valde acceptabilis apud Virgines, & sciat gravitatem Academicam tenere, potest talis vocationem dare aliis studiosis, ut absolvatur à peccatis suis, & emancipetur à pennalismo.

93. Et ad hanc requiruntur certæ sollemnitates, quia debet Virgo aliqua primaria, quæ ejus rei scientiam habet, in judicem eligi, & debet præter alia cognitio causæ intervenire, an persona supplicans sit habilis ad hanc dignitatem. Quo examinato debet Pennalis ante virginem super genua procumbere præstando ipsi juramentum, quod velit Pennalem exuere, & induere studiosum. Sed hic modus est valde periculosus, quia una solemnitate omissa totus actus annullatur.

94. Quæro tamen, an talis bullatus studiosus censeatur quoque legitimus, quoad alios qui non fuerunt in vocatione & absolutione? & dicite quod, quia privatorum patris jus publicum inverti non potest.

95. Tertius modus est, Legitimatio per subsequens Magisterium, puta si Pennalis intra annum fiat promotus Magister aut Baccalaureus, tunc enim habetur pro studioso; quia cum infamibus portæ dignitatum non pateant, censetur per istum honorem abolita omnis macula pennalitatis, & per Magisterium purgata omnia antecedentia.

96. Sed tamen quia talis fecit contra jura-

mentum suum, quod dedit Depositori, ideo debet super eo gratiam facere dando ei vocationem, ut anceps periculum perjurii evitetur.

87. Ultimus modus est legitimatio per Rescriptum principis, puta, si princeps aut alius qui famæ habet restitutionem, det alicui hoc privilegium, quod non debeat esse pennalis, & hoc publico diplomate testatum faciat, debet hæc voluntas principis pro lege servari; quia videtur respexisse ad doctrinam & merita personæ. Et ideo qui vocat eum pennaalem, Committit crimen læsæ majestatis.

98. Sed quia tale privilegium non præsumitur violari, ideo debet Bulla sibi data præsentem inspicere an expresse scriptum sit, quod talis non debeat vexari, & tunc tenor ejus circa hoc servandus est. Si verò hoc non scriptum sit, sed tantum simpliciter indultum, quod non debeat esse pennalis; Tunc possunt nihilominus vexari. Quia censetur Princeps se conformasse ad juris communis dispositionem & non voluisse uti plena potestate.

99. Pro additamento debetis scire, quod hodie per Nov. Constit. omne jus vetus circa pennaalem abrogatum est, per quas omnes Beani naturalibus restituuntur ita ut statim à primis depositionis incunabilis una atque simplex studiositas illis competat, id est eadem quam habent studiosi à multis annis.

100. Dura quidem lex est, verum ita scriben credo, quod practicatur
ab

ab omnibus quia stylus curiæ in viridi observantia positus, ipsa lege quandoque potentior est, unde fit ut Novella Leonis hodie in foro non attendatur. Circa prædicta haberem quidem aliquot adhuc pulchra notabilia, sed quia odiosa sunt restringenda, ideo remitto vos ad praxin, ut ista omnia aptius ex ipsis rerum documentis in usu quotidiano cognoscatis.

*Ad Mandatum regium cum
Privilegio.*

Procancellarius manu prop.

Explicit, explicuit, cætera praxis habet.

F I N I S.

G iij

DISBV

DISPUTATIO
DE
CORNELIO.
ET
EJUSDEM NATURA,
AC PROPRIETATE.

Cujus Positiones
SUB PRÆSIDIO,
Ampliff. Famossiff. Clariff. Spectatiff. & celeberrimi Viri,

DN. VESPASIANI CURIDEMI
omnium facultatum Doct. in Illu-
stri Gaudecapensium Academia.

Publicè proponit.

ZACHÆUS PERTINAX
Hycrosolymitanus.

*Habebitur disputatio in Collgio Medeo ad fontem
Arethusa, quoties lubet.*

THE-

THESIS I.

Q Vanquam scriptitandi cacō-
thes nostri sæculi homines supra
modum intoxicavit, adeo ut
omnes mercatorum, clerico-
rumque Bibliothecæ volumini-
bus farciantur, nemo tamen
inventus hucusque mortalium est, qui utilissi-
mam de Cornelio materiam in apricū eruerit.

2. Cujus rei causam nos contra Thelau-
gen, qui sterilitatem pro causa adfert, in ejus
difficultate sitam defendemus.

3. Est enim nodosa, cerebrosa, & rugo-
sæ frontis materia, ut rectè dixisse videantur
Ultramontani, non esse eam bene fidei, sed
stricti juris.

4. Nos igitur de re literaria bonæ mereri
operam dantes practicabilem hanc materiam
proponemus, ut huic labori addictis fene-
stram aperiamus penitus introspectendi &
meditandi.

5. Id quod nulla ratione aptius fieri cen-
semus, quam si quis egregie pictus, hoc est
ut Zonaras interpretatur, probè sustigatus,
variisque, coloribus à lictoribus ornatus,
secum solus ambulet, in locis, quæ homi-
num frequentiam non facile admittunt, ibi-
que crumenam suam ære vacuam assidue
inspiciat.

6. Quid autem sit Cornelius, & unde di-

G

aus,

ctus, variae sunt literatorum sententiae, nulla-
que ad eo facultas est, quam non strenue Cor-
nelius hic exerceat.

7. Theologi quidem in sacris bibliis hanc
quaestionem non attingi affirmant, nec esse
de talibus admodum inquirendum, cum plus
satis sit, si rem ipsam habeamus. Qui enim
Cornelium habet, non multum sollicitus est
de substantia aut nomine ejus, quin retro ad
causam ejus ut plurimum oculos flectit.

8. Iurisperitis Cornelius est defectus pe-
cuniae, qui ei, qui multum debet, faculta-
tem satisfaciendi eripit, & eundem subterfu-
gere facit, sicut & fugitivus indidem nuncu-
patur, in l. 5. C. de recept. arbit. Verum haec
definitio cum nimis sit angusta, recte explo-
ditur à Don. Anton. de Crampaignis tract. de
fum. & stat. c. 6. n. 194.

9. Neque vero cum Medicis facimus as-
ferentibus Cornelium esse passionem animi,
quae contraria causa reprimatur; nec eum
semper contrario repellitur Cornelius, quod
videre est in irato verberato rustico adversa-
rium suum demulcente pugnis, quem certe
Cornelium habere nemo ibit inficias: hic si
pulsari deberet ab eo quem ille tam castigat,
in tantum per hos contrarium Cornelius ejus
non tolletur, ut etiam auferetur.

10. Philosophi existimant illi Cornelium
esse nomen inane sine re, ortum ex festività-
te quapiam; Cum enim in comico loco
quidam

quidam Cornelii nomine, Conscientiæ personam sustinuiſſet, iſque ex ſcenis prodiens, chorum ſemper lætum inventum, ſubinde digrediens tristem ac mærore plenum reliquiſſet, abiſſe has affectuum vices in proverbium, ut quoties quis ſolito mœſtior eſſet, diceretur Cornelium habere. At hæc ſententia communiter improbat, cum aliter in praxi edoceamur.

11. Nos igitur, utpote qui nulli facultati nos mancipamus (ſimile enim ſumus Achilli illi Perſeo, qui de omnibus materiis æque feliciter diſſertabat) cènſemus Cornelium nec hominem ſimpliciter eſſe, nec ſpiritum. Omnino enim cum Laſtancio ſtatuiſſus duo Dæmonum genera; cœleſtes & terreſtres: & putamus Cornelium eſſe ſpiritum corporeum ex atræ bilis copia conſlatum, qui certis exacerbatus cauſis hominem inquietat. Vnde Germanicum illud ariolamur eſſe, quoties Cornelioſum quem contuentur, ut dicant, *Er ſchlägt ſich mit dem Teuffel.*

12. Derivato nomine à Græco *coreo*, id eſt, ſatio ſeu ſaturo, & *neleos*, id eſt, im-miſericors, ſeu crudelis, dicaturque Cornelius quaſi *coreon neleos*, id eſt, crudeliter ſatians. Teſtatum enim experientia fecit, oos qui hac peſte onerantur, ita inhumaniter excipi, ut per unicum modo diem laborantes jam tum ceperit Cornelii ſatietas.

13. Cauſam efficientem ſi quærimus, non

unam reperimus, idque hac in materia mirum esse monet Hypocras Guidone *de sect. venar.* c. 7. Cum enim alias unus filius uno saltem patre possit gigni, hic tamen unus filius, id est, Cornelius pluribus ex causis, iisque separatis nascitur.

14. Pro varietate autem temporum & locorum, personarum item & circumstantiarum aliam atque aliam matrem agnoscit, Cornelius. In his enim est ex defectu pecuniæ: in aliis ex amore, in aliis ex crapula: in aliis ex verberibus, in aliis ex chartis lusoriis; in aliis ex melancholici humoris ebullitione, &c.

Sic nonnullos Cornelius invadit tempore matutino cum surgendum est, quo tempore etiam meditationes suscipi consueverunt de solœcismo pridie per vinum commisso; quosdam vespertino tempore cum caupo se diutius potum daturum renuit: alios post meridiem quando amica in horto relicta ad urbem redeundum: alios media nocte cum ad caveam, seu ut Romani loquuntur, ad carcerem migrandum.

16. Pari ratione quidam in conclavi suo Cornelium sentiunt, dum labores, libros, præceptores, & id genus aliud nugarum inveniunt, nonnullos autem compotores aut confabulantes; quidam in templo, dum concionium protrahitur; quidam in area nuptiali, dum amicam abesse suam comperiuntur; quidam in lecto, cum lectus denuo bi-

bit,

bit, quæ ipsi sub vespere biberunt : quidam in foro dum amasiam suam præterituram præstolantur , quæ tamen alii juncta patro-
no ægrotum hunc parum curat, hinc illæ la-
chrymæ, dolor, fletus & stridor dentium.

17. Quidam juxta alios incedentes, Cor-
nelium inde concipiunt, si alteri superiorem
locum relinquere debeant, qui tamen longe
& dignior & honestior est. Hi tam possunt
Corneliosi vocari, quam asini & Cnolli, qui
sibi vel Fabiorum prosapiam vel Solonis sa-
pientiam imaginantur, cum tamen, ut Poe-
ta inquit :

Non est in toto corpore mica salis.

18. Præterea has omnes nonnulli passim
jugibus Cornelii speculis, tanquam Furijs agi-
tantur, eumque sicut ædes testudo, adfiduè
secum portant, quales sunt ii, quibus fumus
est in domo, id est, quibus mala herba, seu,
ut vulgus ait, mala mulier est, Item, qui ad
scientiæ & doctrinarum mercaturam in Aca-
demias ablegati, omissis literis alias sibi mer-
ces, ut sunt vinum, meretrices, alea, fol-
les, equi, & id genus aliæ : comparant:
& postmodo domum revocati à parenti-
bus, tabernam suam aperire erubescunt :
mercium enim emptarum pudet & num-
morum consumptorum tædet, jamque sunt
& manent miseri socii, cogunturque vel
agriculturam, vel cauponariam, vel cerevisiæ
coctionem, vel tale quid arripere, sunt-
que

que ministri, cum esse domini potuissent,
in quos cadit illud Poetae :

*Consumptis tandem fecunda in pocula nummis
Hoc veri invenio : nil scio, nil habeo.*

19. His accedunt & illi quos avaritia,
omnium malorum radix, obsedit. Hi enim
si iudices sunt, partem nullam læta expediunt
fronte, nisi sciant :

Quod possit gravis ære domum sibi dextra redire.

Si mercatores sunt, numquam satis nequi-
ter aliis imposuisse se credunt, hi scilicet enim
aliquando audiverunt, licere se mutuò in em-
tionibus circumvenire, idque dicunt Iuriscon-
sultos concedere, l. in causa 16. §. 4. ff. de
minor. Si alterius generis sunt homines, qua-
les Aristot. 4. ethic. 7. *baucopanurgons* indigi-
tat, quales sunt monachi, & id genus homi-
nes alii, nihil humanitatis à se faciunt profi-
cisci, nisi videant brachia Græca & manus
dativas, summa omnia faciunt gratis sed da-
tivo casu.

20. Materia Cornelii ex definitione colli-
gitur : cum enim humidum radicale sit tenue,
& calor natus imbecillior, oritur spiritus
quidam siccus & frigidus, ater, tristis, raro
subridens, sui impos, qualitercunque con-
densatus & incorporatus, & breviter tale
monstrum, cui nec Homericus Polyphemus,
nec Virgiliana Fama, nec Ovidiani gigan-
tes, nec Horatiana pictura, nec ullum vel à
Wigo-

Wigoleisa , vel à Seufrido , vel ab Amadiso , vel à quopiam necessariornm ejus , debellatum portentum comparari queat.

21. Formam Cornelii intuentibus , pro diversis subjectis in quibus dominatur , variè se instar Protei manifestat. Quidam enim hominum consortia fugientes ad loca solitaria properant : alii versantur quidem cum mortalibus , sed taciturni , cernui , morosi , quibus dici solet , eos Calendaria componere , aut speculari in divinis , aut claves quærere , aut Cornelium habere , quorum postremum prioribus tribus verius nos existimamus : nonnulli , præsentibus aliis , ubicunque recursis spatiis deambulant.

Spectantes terram , manibus post terga reiectis , & succinentes sibi melancholico murmure , cujus harmoniam nec ipsi , nec alii , sed solus qui eos vexat , Cornelius , intelligere potest.

22. Finis est , ut agnoscant mortales omnes , verum esse quod scriptura dicit : Omnis stultus est fatuus , & omnis fatuus est stultus.

23. Objectum Cornelii sunt res , Actiones & verba. *Res* ut calcei , vestes , uxor , ligna , candelæ , sanitas , morbus , vinum , virgines , cerevisia , compotores , corrivales , pulices , pediculi , quamque primo decuisset loco poni , pecunia , & similes. Actiones , ut si cochleatorem impediatur mariti præsentia , quo minus osculari ex voto possit Venerem suam : si quis concurbitari se norit , quod tamen

tamen mutari nequit: si patientiam Socratis addiscere quis tenetur: si quem pulices infestant, ubi capere dedecet: si puella superciliosa, quæ se Dianam aut Iunonem esse persuadet, ne nimis demissa, aut humilis videatur, procum suum asperius repudiavit, quem tamen perdere amat, & reverti iterum ac instare, tacite exoptat: ille vero nihil de ea sollicitus aliam, quod ajunt, quercum excutit, similis cordato illi Canonico Herbipolensi, qui concubinæ suæ electionem dabat, utrum appellari mallet *ein Ertzhure*, an vero *ein Landhure*. Verba, ut si cochleator amasiæ suæ verba duriuscula extimescit, & reconciliationem redimit annulo, armillis, serica tunica, molli thorace, aut ejus generis pretioso Xenio, aut si lepus quidam, cui cor in caligis, Thrasonis alicujus minis perterrefactus, pacem & requiem emit aliquot Ioachimicis, aut ducatis, aut florenis, in convivium commune exhibitis, memor istius Maronis *Æneid. II.*

Nulla salus bello, pacem te poscimus omnes.

24. Effectus Cornelii interdum bonus est, interdum tolerabilis, interdum vero pessimus.

25. Bonus est cum revipiscit morio, seque peccasse intelligens, mores abinde corrigit: ut si puer mechanicus aut mercatorius, alaparum impatiens, à magistro, dominovè suo aufugit, sed postea miseriarum impatientior, reverti-

revertitur & pati consuevit. Item si adolescens cum loculo turgente ad Academias accedens, inque omnibus convivii primas obtinere cupiens, magnificus, munificus, pugil, eques, miles, dimicator, venator, aleator, clamator, scortator, potator, viridis, gilvus, ruber, cæruleus, flavus, fulvus, ravenus, Italus, Gallus, Iberus, Anglus, nunquam Germanus, nec verbis, nec re, nec veste, & paucis loquendo, *ein Dollarhundt oder Stutzer*, tandem dilapidatis nummis, absumpto tempore, ætate provecta, deceptis, offensisque parentibus, cum vidit se stolide egisse, agnoscens barbam crescere, patrimonium evanescere, pallium vilescere, & caput nihil discere, ad meliorem frugem rediens, vitam emendat, & in virum magnæ dignitatis evadit, id quod tamen rarius practicari in foro testatur, *Gail. 3. observ. 40. n. 34.*

26. Medius effectus est, quod impediatur orexin, inducat pallorem, rugas, taciturnitatem, extinguat sales & omnes delicias, &c.

27. Pessimus est cum invalescentes spiritus impuri vires hominem adigunt:

Vt nodum informis lethi trabe neſſat ab alta.

alius, non poetaster, sic effaretur, ut se suspendat. Verum cum hoc Cornelii genere nihil nobis est negotii, sed Theologis & Iurisperitis hoc elaborandum relinquimus, qui id existimant, & læsæ conscientiae vulnere pululare. & Juvenal. Sat. I. vocat mentem criminibus

minibus frigiditatem, nec medici ullum repererunt antidotum præter laqueum stupeum, quem adeo dicunt infrigidare, ut hanc frigiditatem prorsus extinguat.

28. Nunc in gratiam valetudinariorum hac peste correptorum, pauca subjiciemus contraria seu remedia, quibus hic semispiritus fugari plerunque soleat; quorum in numero primo rectè collocamus somnum; qui enim dormit, non peccat. Et hanc vera ratio, non ea quam adstruit Virg. *Æneid.* 6. quod sopor sit lethi consanguineus. Quanquam minus hoc in Virgilio miramur, cum sit poëta, id est, nugivendulus, ut rectè objicitur poëtæ in bello grammaticali. Quod si Corneliosus dormire nequit, aptissimum est ut vigilet, sed res non caret difficultate, teste Hippocrate *Sect.* 2. *aphorif.* 1.

29. Quod si somno non vinceretur, recipe tres congios vini Malvatici, tertio purificati, cum pane bis cocto, & misce ut fiat cibus: si parum id juverit, adde sextantem spiritus vini mixti aqua notæ: si nec dum incalueris, accede ad ignem Terentii calcesces plus satis.

30. Nonnulli suadenti recipiendos esse novem sacculos, mediæ magnitudinis, Ioachimicorum, cum totidem sacculis aureorum, qui misceantur, & fiat permutatio in tabernis cum rebus, quibus indiges. Hic modus sanandi tam à Theophrasto, quam à Galeno & Averroë præteritus est, sed nec Dioscorides,
nec

nec Vesalius ejus meminerunt, quod mirum est, cum alias viri fuerint doctissimi.

31. Nos Verò non tædebit arcanum quippiam communicare, quod à nemine mortaliū literis proditum est, & tamen præsentissimum juvamen (cupimus enim de omnibus benè mereri) recipe igitur tonnam electri, auri puri, addito complexu virginis, vividi coloris & succi plenæ (sunt enim & aliæ virginum species) (& utere quoties lubet, non ultra quinque in singulas 24. horas, ne nimio suo calore laborantem exsiccet & languefaciat.

32. Hæc de medela satis, ne quis nos empiricos aut seplasiarios credat. Nunc dubia quædam de Cornelio subnectemus, à paucis hucusque prodita.

33. Quæstio elegans est, an perpetua morositate laborantes, sicut Areopagitæ illi, qui in Trophoni antro somniasse videntur, quos vulgus Mopsos appellat, Corneliosi nuncupari queant. Nos à negantium partibus stabimus quia rectius murrosii vocantur.

34. Corneliosum non posse bona conscientia ridere multi adfirmant, quod falsum est, nam conscientia in risu non consistit, sed in corde & animo.

35. Invidum rectè dicimus Corneliosum cum omnibus ethicis: toties enim paroxysmus effervescit, quoties cum alio benè agi cernit. Verū qui perpetuo livore turgidus, alios opprimere sedulo conatur, potius virum malum nomi-

nominari censemus qui una cum Cornelio in Insulam deportetur, ut vocant Iurisconsulti.

36. Qui cornelio tribulatur, testis esse in iudicio utique non cupit, quia non est mentis compos, ac testes tamen habere potest, nec enim propter Cornelium civis esse desinit.

37. Suspendendus an possit cornelium habere nonnulli ambigunt: Communiter tamen affirmant, id quod & nos credimus contra Palæmonem.

38. Corneliosum posse bonum virum nuncupari probabimus; idq; vel eo solo, quod Cornutus. Id est, cujus uxor est communicativa, possit Cornelium habere, cum tamen ipse bonus vir sit, quia patitur, quod multi non paterentur.

39. Corneliū esse spiritum ex humore natum diximus: sed de sexu quæritur: an Cornelius sit etiam mulier. Nos putamus Cornelium esse generis masculini, sed in foeminis tamen potenter quoque dominari, præsertim in virginibus annosis, in quibus tam alte suas extendit radices, ut etiam in fronte & facie passim promineant.

40 Qui insano amore compulsus matrimonium promittit, uxorem ducit, & postea nihil habet, quo sibi victum quærat, posse eum Cornelio tactum dici putamus, sed tamen beneficium impune esuriendi non est ipsi denegandum.

41. Quoties Corneliosus inebriatur, pul-
chrè

chrè dubitatur, an ipse Cornelius ebrietatem sentiat, quod omnino afferendum arbitramur; Videmus enim ebrios Cornelio plerumque non vexari, quod utique non contingeret, nisi Cornelius quoque inebriaretur, ille vero vino delectatus, malitiæque suæ oblitus, hominem tunc lætari sinit usque in crastinum.

COROLLARIA.

I. Grammaticum.

AN Cornelius possit declinari? *Adfirmamus, præterquam in genitivo casu, quem non putamus declinabilem.*

II. Dialecticum.

An Cornelius in homine habeat respectum subjecti occupantis, an subjecti occupati? posterius affirmamus: nam falsum est, quod vulgo dicitur non habere Cornelium. Nos enim Cornelium non habemus, sed Cornelius nos habet.

III. Rhetoricum.

Dictum est, suspendendum, posse Corneliosum esse, quæritur, quo tropo hoc dicatur, Respondemus per rapinam seu meosin, est enim non mediocris extenuatio.

IV. Musicum.

Cornelius licet per omnes declinabiles casus possit cani, suavissimum tamen in ablativo statimus.

tuimus, ibi namque vim suam exerit Lydius, teste Galliodoro 2. variar. 40.

V. Arithmeticum.

An eadat numerus in Cornelium? negamus, Continetur enim monade: at monas non est numerus, sed numerorum origo, teste Macrobi. somn. lib. 2. c.

VI. Geometricum.

Potestne Cornelio applicari quod Geometris celebratur bis bina bis esse solidum? adfirmamus, quia Cornelius est quadratus, hoc est, rusticus & impudens qui etiam non vocatus & ad invitos venit.

VII. Astronomicum.

Cui signo conveniat Cornelius, in Zodiaco respondemus, Capricorno per omnia.

VIII. Theologicum.

An Cornelius in aëre degat inter alios male conciliatos nebulones, respondemus negativè, semper enim cum hominibus versatur.

IX. Iuridicum.

An Cornelius possit contra Corneliosum agere interdicto uti possidentis. Negamus, quia Cornelius vi possidet, cui non datur hoc interdictum, l. 1. §. vult. ff.

X. Medicum.

An Corneliosus, quatenus Corneliosus est, possit dici Cacoehymia laborare: atque sic phlebotomiam utiliter adhiberi. Negamus, nisi per

per accidentiam, si nimirum Cornelius tenacior sit.

XI. Physicum.

Cornelium augmenti & decrementi esse pacem, atque ita subjacere alterationi, arbitramur, contra Arist. de generat & corrupt. lib. 3. c. 33.

XII. Metaphysicum.

Cornelium esse Ens, putamus, & propterea est in loco, nimirum intra capitis territorium, ubi etiam jus dicit & accipit.

XIII. Philologicum.

Dubitatum meminimus, uter sit natura prior, ipse nē Cornelius, an vero Corneliosus. Hunc esse priorem statuimus, tanquam subjectum adjuncto suo.

XIV. Politicum.

An deceat in benè constituta repub. Corneliosos habere, negamus: tunc enim, teste Platone, beata est respub. cum cives sunt beatissimi. At beatus nemo dicitur propriè qui Cornelilio afficitur. Ergo, &c. Si quis igitur cives Cornelium habent, id de facto fieri apparet.

XV. Historicum.

An Cajus caesar cum acceptis vulneribus veste faciem regeret jam moriturus, sub illa veste Cornelium habuerit, negamus. Est enim hoc cornelii genus irregulare, rectiusque dicitur egrotus esse, qui vulneribus confectus animam agit.

THEMATA MEDICA,
DE
BEANORVM.

Archibeanorum, Beanulorum & Cornutorum quorumcunque, affectibus & curatione,

Ad quæ Præsidente

ADMODUM PRÆCELLENTE,

Et Exquisito Cornelio Ceraſto Cornano Medico & Chirurgo Regio Beanorum,

Respondebit

CAROLLINVS TEVETIO

CRUFENAS.

DE-

DEPOSITORIBVS,

ET

BEANORUM CHIRURGIS. S.

I.

VM hoc symptoma priscis sæculis ferme ignotum jam in dies magis divulgatur, pluribus etiam adhuc Medicis ignotum male curetur ita ut ægri sæpe succumbant, aut peiores recidivas patiantur: Operę precium duximus, ob publicam utilitatem, ea quę in praxi jam aliquot annis observavimus, hoc loco proponere, vt tam foedæ luis accuratatione pateat natura & curatio.

2. A nomine ideoque rem auspicabimur, Vocantur hi patientes Latinis, ut Ciceroni & Quintiliano Beani, Beanuli, & Archibeani & è primario symptomate Cornuti, licet distincturi simus in progressu sermonis. Germanis *Bach* autem, *Pennal*, *Lanip*, *Gehôrnte*, *Wilde*; quod vix cicurari pollint, *Geschossene geseln*. Aræcis *Asen* licet hoc nimis sit generale. Hebreis *cubiacha*. Nos autem Grammaticis vocabula linquentes, ad pugnam tam sævi hostis properamus.

3. Beanissimus hic definiri potest quod sit symptoma actionis depravatę facultatis à parentum semine & mala educatione,
H vel

vel utrisque ortum ducens, & cornibus extra cranium exeuntibus, se prodens.

4. Et licet multiplex sit hoc symptoma & varie dividi possit, optima tamen divisio est, in **ARCHIBEANOS**, **BEANOS**, & **BEANULOS**.

5. Archibeani sunt in quibus malum planè inveteratum, & cornua habent plurima, maxima, foedi coloris, emedullata, tetrum odorem exhalantia, inæqualia, ramosa, dura, aspera, quadrata, nigricantia, liventia, longa, curva, & dicuntur **POLYCORNES**.

6. Beani mitiora quodammodo habent accidentia, cornua aut plurimum bina, eaque media inter utrosque liventia aut flaventia, aliquid habentia medullæ, & dicuntur **BICORNES**.

7. Beanuli cornu unicum saltem habent satis acutum, in medio plerumque frontis, duorum aut trium cubitorum, idque molle, glabrum, rotundum, simplex, recta sursum tendens, subflavi coloris, parum foetens, copiosæ medullæ, &c. & hi appellantur **MONOCEROTES**.

8. De loco affecto imprimis sollicitos nos esse oportet, nam frustra alias in curatione sudabimus; est autem is cerebrum potissimum, & quidem membrana ipsius dura mater, quæ inde nomen habet, ubi etiam plerumque desinit, licet ad radices oculorum quandoque pertigisse referat **Doctiss. D. Cajus Caruarius**
in sua

in sua praxi nondum edita fol. 20. 36. 51. 68.
 Qui quoque suspicatur corneæ tunicæ inde
 nomen migrasse.

9. Causæ hujus affectus multiplices, Aër
 sylvestris & obscurus qualis est in scholis par-
 ticularibus, ut sunt Lavingana, Lyncensis, &c.
 Item, Dolpelhusensis, Bubendorffensis, Stock-
 fischhusensis, Pickelhæringensis, aliquibus in
 locis Bataviæ, sueviæ, & adhuc Misnæ, Gri-
 mæ & portæ, Item, Halæ, Magdeburgæ,
 Brunsvigæ, Hildesie, Amstelaodami, Steti-
 ni, Lubecæ, Bremæ, Paderbornæ, Sauwfurti,
 Stierfurti, Hasfurti, Serveste, Breslaviæ,
 Ambergæ, Nabburgi, Dusseldorpi, Vl-
 trajecti.

10. Apud varios varii cibi in causa sunt,
 & quidem ii qui crassum imo crassissimum
 generant succum, ut carnes animalium cor-
 nutorum, asinorum, asellorum marinorum:
 panis item scholasticus, caseus putridus præ-
 sertim der *Hasenkâsz den die alten Weiber ver-
 kauffen*, fabæ & legumina reliqua, unde per-
 spectus Pythagoras suos discipulos arcebat à
 fabis, cerevisia crassa, &c.

11. Motus etiam hic recensendus. Nam
 videmus eos qui vagantes, cantantes, cursi-
 tantes, vociferantes, balantes, bacchantes,
 clamitantes, vorantes, potantes, ingurgitan-
 tes, mendicantes, hiantes, boantes, in curta
 tunica saltantes, nullum angulum intactum
 relinquunt, hoc malo potissimum detineri,

Urgeri, torqueri. Sive contra, quia in claustris, carceribus, cellis, ergastulis, angulis, cameris scholasticis tanquam pistrinis, mille repagulis, compedibus, vincti, catenati, ferrati, ligati, servati, ob inopiam aeris purioris in hunc affectum prolabuntur, aut prolapsi confirmantur.

12. Somnus & hoc loco aliquid potest. Qui enim ex iis glires agunt, magis divexantur, ut noctu hiantes, ronchantes, sternutantes, furzantes, cachantes, schnarchantes, &c. Hiantibus præsertim magis periculi subest, noctu enim animalcula, ut cimices, pulices, culices, tineæ, vespertilioes os intrantes, irreptantes, permerdantes, & mentem perturbantes, divexantes, subtile serum exiccantes, & mala alia excientes, misellos hosce asellos misellè excruciant, & dilaniant. Idem quoque de vigilia esto iudicium.

13. Excreta & retenta suum quoque in hoc affectu locum habent. Dum enim pulverem scholasticum absorbent, deglutiunt, imbibunt, attrahunt, retinent, coquunt, assimilant, apponunt, magnum cornibus fulcrum addunt, ita etiam bono quoque alimento excluso & excreto fœces sibi reservant, & sui infortunii authores existunt. Ex pathematis sunt ira beannina, timor *fur den wildē Grosz vattren und furtē schlusseln* ut & virgis & alapis *dez grossen Schulfuchses*, qui Archibeavorum omnium est pater, avus, abavus, atavus, proavus, *uhr, uhr,*

*uhr, uhr, groß Altvater und Rabbi, Khim-
mel. Pavor, mœstitia, horror, rigor, per-
turbatio mentis, frustrati amores, quos se-
quitur Desperatio asinina.*

14. Proxima causa est lac maternum, mala
educatio: Vnde crassi exhalantes fumi mentis
sedem occupant, quos dum frustra natura
expellere conatur tandem in duram & cor-
neam substantiam convertens eam extra cere-
brum foras protrudit.

15. Signa. Primo prodit se intuitu Bea-
nus, cornua enim gerit satis manifesta &
conspicua extra pileum proturberantia, pulsus
ipsi magnus, vehemens, celer, durus, plenus,
frequens, inæqualis inæqualiter, bis vel sæpius
feriens, ferratus, caprizans omnium fre-
quentissimus apparet. Urina crassa; turbida,
cruenta, fœculenta instar jumentorum cor-
nutorum, plurima, fœtida & graveolens,
rubra, imo etiam nigricans, vel viridis, spu-
mans in qua volitant ranæ, cantharides, la-
certæ, vespertiliones, scorpiones, subsident
spectra, capripedes, capræ saltantes, dra-
covolans, grandines, &c. Inveniuntur
etiam ramenta cornuum, capita leporina, fla-
tus retenti sursum tendentes, nolæ quæ pugni
magnitudinem ferme æquant, & id genus
alia tonitrua; torvis tuetur oculis, juxta il-
lud torva tuentibus hircis, Frons ipsi simiæ
aut asini, capilli recti, rigidi, crassi, *wie
ein Pfenningstricke*, impexi, qui findi pos-
sunt

sunt in 4. 3. 6. 7, & plures partes: caput quadrangulare, nigricans, exustum, calidissimum, durissimum, distortum: acutum, os lividum, instar proboscidis elephanti, dentes aprini, prominentes, prælongi, crassi, oculi cyclopici, aures leporinæ, surdæ, collum picis instar niveum, barba aut nulla aut schuustralis, inculta, squalens, horrentibus aspera dumis, nares curvæ aquilinæ *kumpffig wie die schafsnasen*, spirantes avernum, exhalantes Mephytim, facies plane Æsopica, Theristica, Marcolphica: corpus denique totum. *Monstrum horrendum, informe, ingens, cui lumen ademptum.*

16. Signa alia moralia maxime hic notari debent: incessus ciconialis secundum tabulatutam Belgicam, hinc inde nutans, gradus grallatorius, interdum testudineus vel formicinus, interdum velocissimus. Pallium etiam habent ægri ab uno latere dependens, quando domo exeunt pallium non statim applicant, sed postquam jam aliquot stadia vel jugera fuerunt emensi, de brachio, in quo instar virginis puerum recens natum baptismo deportantis, antè gestarunt, deponunt, & scapulas suas latas, ventrem sesquipede exstantem, abdomen insaturabile, turgidum, inexplebile tegunt. Palliis se quandoque involvunt, seu subcingunt in primis cum ex Galliis veniunt, vel in nundinis Francofurtensibus Gallum viderunt. Ligulas circa collum

collum pendentes aëri exponunt. Oculos habent Vranoscopi, manus gesticulationes hi-
 roinicas exercētes *wie andere Fabelhansen und*
cornuti Vettern, vociferationibus, coaxatio-
 nibus, mugitu, rugitu, grunntu, gannitu,
 boatu, balatu, latratu, ceu rustici temulen-
 ti implent omnia templa, plateas, ædes,
 hospitia, cubicula, popinas, latrinas, fa-
 na, fora, quatuor mundi Elementa, imo
 coelum infernum & purgatorium, Limbum
 Sanctorum Patrum, summa quasi Iovi &
 Plutoni insultantes. Canum etiam instar ipso
 meridie quemvis murum permingunt, præ-
 clari Diogenis Cynici imitatores, O M O-
 RES! O RES!

27. Nimis adhuc parum diximus, ipso-
 rum modestia plane est immodesta, grega-
 tim volant ut grues; catervatim discurrunt
 ut sues; mores ipsorum in mensa horrores
 aliorum, canini, vola utraque illota (nam
 certis anni temporibus pro sua devotione &
 superstitiosa religione lavant) manibus pro
 cochleari utuntur: os cibis & bolis infractum
 & gravatum clamationibus distendunt, qua-
 si essent in balneo, muscas carnibus, caseis
 panibus & patinis insidentes, veluti Iusti-
 tiæ cultores singulari dexteritate ipsis
 solummodo propria, Cyclopice, miserabi-
 liter, horribiliter, immaniter, crudeliter,
 truculenter, fraudulenter, inhumaniter jugu-
 lant, decollant, excruciant, exenterant, exof-
 sant;

lant, trucidant, dissecant, discindunt, diffindunt, diffringunt. Vtroque cubito tanquam firmis fulcris, aut Herculeanis (plus ultra) colūnis innituntur, perforant orbes, quadras, cochlearia, boream naribus spirant, diductis hinc inde labiis resonando vorantes sive Bavaricos & bohemicos imitantur. Et ad summam, degluriendo tantam molem adsumunt, ut si nova comparemus antiquis, ipsum Milonem Crotoniatem oporteret manere domi.

28. Doctrina pollent tam excellenti & multiloqua, ut in minimo ne cedant antiquis, veteres Philosophos licet nunquam viderint tam exacte tenent, ut quamvis tyrones cum emeritis tamen pugnare audent. Idem de reliquis esto iudicium. Tot compendia, tot methodos, tot denique inveniunt nova, inaudita, inusitata, mirabunda, ut antiquitatem obscurare videantur, Sed interim tamen perpetuas lites agunt cum Prisciano & Aelio, pro-

DEUM:

*Non mihi si linguæ centum sint oraque centum,
Ferre a vox, omnes Bacchantum scribere formas
Sufficerem.*

19. Amant quin etiam, quod mirum: an amentur, dubitamus satis: Interim tamen anquirunt aut quærent potius amorem variis modis, inter quos:

*Chytara schustralis, est omni tempore talis;
Qualis Bacchantum, magna cum voce balantum.*

Insuper canunt ad numeros & saltant per pla-

plateas, tantummodo cum Beanis conversantur, similis enim gaudet simili secundū versū.

Cornua fer tecum, si vis colludere mecum.

20. Ne cornua omnibus appareant, pileum, tametsi honestum virum prætereant, non detrahunt, si ab aliis detrahatur, ille modicè extrema tangent, cornibus suis parcunt & gravitatis Beanicæ specimina edunt. Imò magis fugiunt honoratum virum quam Diabolus, quod ajunt, crucem, & aquam lustralem, aut annosam vetulam.

21. Cum diutius hæserimus in signis, prognostica breviora faciemus. Sciendum itaque Archibeanos esse incurabiles. De Beanis rem esse lubricam. Beanulos autem bene curari posse. Incipiunt autem cornua foras exire circa tempus pubertatis & post vigesimum primum vix eradicari possunt.

22. Et ne quis ridiculum existimet symptoma hoc incurabile esse, afferamus aliquot historias, quæ extant apud supra citatum ornatiss. doctiss. & fide dignum Cajum Cornarium Centuria curationum 28. lib. 99. fol. 2. 16. 3. 8. 9. 5. 1. 29.

23. Primus patrum nostrorum memoria vixit Lobedæ, ibidem scholæ minister, laborans hoc affectu, qui à Medicis omnibus pro desperato relictus misere obiit, cujus hoc extat Epitaphium.

Hæus tu qui Præterit, gradum.

Siste, considera fatum

H v

Nefaria

Nefandum , miserabile
 Durum , inexorabile
 Johannes guck ins musz genas
 Quinatus est im Hornerlandt
 Hic dum vellet deponere
 Cornua , præ magno onere ,
 Propter ingentes mœrores ,
 Et maximos dolores ,
 Mortuus est , & jacet in pace ,
 Jam abi domum mox , & Tace.

B. ANNOS. XL. M. II. D. V. V. III.
 O. ANNO. M. D. C. LI. VI. IUL. II.

24. Extat & aliud Lavingæ cujusdam , qui
 post mille dolores miserè obiit ob putrescen-
 tia cornua & vermium in cavitate ipsorum
 multitudinem enatorum , hoc modo :

Hier ligt begraben Kasz und Brodt ,
 Den hat erwordt den bitter Todt ,
 Die veil er glitten grosse Noht ,
 An seinen Horneren ohne Spott ,
 Sie seind gewesen gantz Blutroht ,
 Und haben gestuncken wie ein Robt ,
 Darzu gewogen wol tausendts Lobt ,
 Dem wols beklagen , er ist Todt.

25. Hoc nuper cuidam positum est.

BEANE.

QVI PRÆTERIS.

LEGE.

ET. FRATRIS. FACTUM;

DOLE.

ARCHIBEANIS. S.

*Natura quæ donaveras
Cornua, non volui
Deponere, sed renui
Opem iuvantis Medici:
O miser & me perdidisti
Post Putrefactis cornibus
Et intus natis vermibus
Summo dolore perii.
Cave Lector, cave tibi
Nunc mortuus hic jaceo
Exemplum, quamvis taceo
Rogo, velis deponere.
Ut releveris onere.*

26. Meminimus quoque nos legisse hoc
Epitaphium Ceraſti Archibeani, Herbornæ
in cæmiterio Cornutorum.

*Si non fuiſſem arrogans
Et Cornuum non peramans
Non eſſem eſca vermibus
Et mortuus cum cornibus,
Quare quicumque præteris
Si iſtum hominem ſequeris.*

Ne cornu rogo teneas

Et sicut ego pereas.

27. Hoc præterita septimana mihi missum ab amico, positum est cuidam vere mortuo gymnasio Stetinenfi, Brennenfi.

Hic conditur Tremellius

Cum grossicula nasiculo

Superbus decem cornibus

Quadrato conditorio

Nam qui quadratis cornibus

Quadrata fronte & pedibus

Quadrata lingua & auribus.

Et qui quadrato ore

Et qui quadrata voce

Quadratis adest vermibus.

Abi homo vidiſti mirabunda

Si te manes quadrati audiant

Quadratis cornibus te projiciant.

28. Vt igitur his omiſſis ad curam nos convertamus, tres hosti phalanges obijciemus, Diætam, pharmaciam & Chirurgiam.

Aër eligendus purus, subtilis, lucidus, à Beanorum sylvis, collegis, latibulis, antris, casis, tuguriis valde remotus. Imprimis laudatur ille qui est Ingolstadii, Helmstadii, Ienæ, Lypsiae, Marpurgi, Heidelbergæ, Francofurti, Coloniae, Witebergæ & similibus in locis. Huic aëri, modo consultum sibi velint, aliquot annis assuescant, necessum est.

Cibus sit tenuis, concoctu facilis imprimis medicamentosus ut inferius in Pharmacia dicetur

cetur, poterunt etiam singulis diebus ter propinari ursæ item canes villosi, morosi, rabiosi, ut molossus, Hylax, lycisca, artocreati ex farina fuliginosa subacto inclusa. *Oder den Eulenspiegel in einem galben Brule.* Potus parvus vinum aquosum, lautum, conventum, rastrum, *Iuncker, Guckguck, Klappit, Glatzsch.* Notetur hic versiculus Lipsi.

Aijn Topff scherpentum, Zwen rastrum spanque? conventum.

Aqua in qua caudæ murinæ, aures leporinæ, podex atque ungues asini sunt decocta. Vino primo anno curæ omnino abstineant sub finem primi & ineunte secundo confortationis loco in prandio parum cōcedatur. Tercio mediocriter admittatur. Nam non convenit ipsis antequam corpus à cruditatibus scholasticis sit bene purificatum, beanos enim.

Vina parant asinos faciuntque hos sustibus aptos.

31. Somnus, vigilia, motus & quies mediocria omnia.

32. In excretis & retentis maxime student Retentioni, taceant scilicet, audiant studiosos, silentium Pythagoricum observent, nec quicquam nisi bene noverint, effutiant & excernant.

33. Pathemata animi fugiant supradicta.

Conceduntur ipsis humilitas, humanitas, observantia erga Studiosos, dicendi studium, & diligentia. obtrectationes & objurgationes alio

aliorum modeste audiant, & secundum haec vicia sua paulatim emendent.

34. Tria proposita nobis habemus, subtractionem humoris morbifici, ablationem cornuum & denique confortationem cerebri. Quod ut melius assequamur, crassos primum attenuabimus & præparabimus humores ut syr. de axungia rotæ, syr. de specillis, syr. de sagittis, syr. de falce messoria, syr. de novacula, qui omnes in nostris officiis præparati habentur, Imprimis autem convenit syrupus de Multiplici infusione fustium simplex, vel qui melior est compositus, qui aromatisetur claviculis ferreis. q. f. Exhibeantur cum decocto ferularum, Brusci, palivri. Herbæ post coctionem, vel quod melius, recentes capiti arctissime applicentur & alligentur, habent enim singularem vim in digerenda materia crassa & emolliendis cornibus. Doses syruporum pro Medici judicio ad ægri tolerantiam augeri minui possunt.

35. Purgabitur optime materia præparata pilulis de baccis ovinis, asininis, globis equinis, suillis, quadris vaccinis, de dumis, fustibus, rastris, vomere, bidente, tridente. Pilulæ quæ ore salten retentæ vehementer & mire purgant ex præseminibus ungularum equinarum, corii, stercore columbino, anserino, felino, canino, &c. Veteramenta & corrigia calceamenti trochiscata. Commendantur præ reliquis pil. de ligno buxi, pinastris,
illi;

ilicis, abjetis, torquentur ad magnitudinem juglandis, deglutiantur singulis mane numero xxxv. plus minusve. Si æger aversetur, conchyliis involvat, aut visco obducatur, asperso pulvere nostro cordiali, de quo alibi diximus.

26. Generalibus præmissis, speciales succedunt evacuationes, quæ fiant Errhinis, sterutatoriis, nasaliis, Apophlegmatismis, masticatoriis ex ficibus equinis, radice liripipii, radicibus a, b, c, d, cranio equino, aut asinino, caudis murinis, glirinis, bovinis, vaccinis, leporinis, ovinis, felinis, cervinis, caprinis, cancrinis, mustellinis, leoninis, camelinis, elephantinis, talpinis, agninis, aprinis, arietinis, caballinis, hircinis, hædinis, lupinis, vulpinis, porcinis, taurinis, vervecinis, ursinis, vitulinis, Imo & rostris avinis, accipitrinis, aquilinis, anatinis, anserinis, columbinis, corvinis, cuculinis, ficedulinis, gracculinis, gruvinis, gryphinis, merulinis, milvinis, palumbinis, pardalinis, passerinis, sturninis, vulturinis.

37. Nec parum laudantur gargarismata ex decoctione albi græci, medullæ intestini recti animalium ruminantium, ut vaccarum, bo-um, &c. Decoquantur ad tertias, dulcerentur felle lucii Piscis, murenæ, canis marini hyppotami Indici.

38. His ita peractis in revulsionebus magna spes posita est, quæ fiunt compedibus, verberibus, virgis, alapis, pene bovis exsiccatore & subu-

& subula bene longa condito, *Mit einen Ochsenfussel*, flagellis, fustibus, laqueis nauticis, clavis Herculeanis, rastris, venabulis & similibus ingeniis, quæ prudenti Medico committimus.

39. Cornua jam antequam eradicantur emollienda erunt, quantum fieri potest, medicamentis emollientibus, quorum quædam supra recensuimus, præsertim commendatur penis bovinus supra dicto modo præparatus, & ante cibum, vel etiam sæpius applicatus summa vi & industria, vicem quoque ejus supplere possunt mallei majores fabrorum, ligna decem pedes longa, quatuor crassa, singula ferro aromatizata, libræ tres quatuorve plumbi filo crasso adpensæ & adplicatæ, &c. poterit etiam caput incudi submitti aut prælo includi ad horas 5. aut 6. Pileolum seu cucupham si adhiberi opus sit, fiat ex 90. aut 100. libris plumbi, intus obducatur pelle histricis aut erinacei, applicetur singulis mane per horas 3. aut 4. æger abstineat à somno, laboribus, & domi maneat nec sedens, nec jacens, sed stans potius, vel cubito innitens.

40. Et jam tempus acerrimū aggrediendi hostem. Ægro manibus post terga revinctis ut & pedibus, caput inter binas antennas tam arctè collocetur, ne id movere possit, cui genibus nitenti debita ratione chirurgus ferrâ primo majores ramos, dein dolabra & lima

lima si opus sit, reliquias aufert.

41. Si vero possit, quod melius erit, ablata pelle & nudato cranio forcipe radices funditus extrahat, uel aqua forti absumat, ne quid reliquum maneat, quod vicissim expullulare possit.

42. His peractis ferramento candente, si malum inveteratum sit radices perurat, ne recrescant, salem sapientiæ ori imponat, habet enim hic mirabilem virtutem & prohibet, ne radices putrescentes cerebro noceant, putrescitas quin etiam fortiter expellit & naturam pristinæ restituit integritati: cui adjungi quoque debet vinum capiti infusum, quod eadem facit.

43. Hoc loco annotandum est, quibusdam etiam maximum dentem, Beaninum dictum, molestum esse, qui easdem habet causas & naturam ut cornua, quem simili modo dexter curabit Cheirurgus.

44. Post ablationem in lecto collocetur æger, urtica Romana strato in quo jejunos quiescat per 46. dies, & singulis diebus quater lectus mutetur, pelle asinina diligenter tegatur, capite leporinis exuviis insuto, sudor ipsi provocetur loris, hasta regia. &c. Amuleti vici ad collare nolit refertum maxillæ asini, equi, cameli, Rhinocerotis, odor *ein per Lasterstein* appendantur. Hæc enim singulari antipatia hoc symptoma longe propellunt.

45. Cum vero ratio, imo nunquam planè aufer-

auferri possit, præservativis opus erit ne re-
vertatur affectus. Miris modis prodest the-
riaca Beanorum, quam descripsimus in nostra
practica majori, quæ singulariter pugnat cum
affectione, quam hortamur ut omnes phar-
macopæi in suis officinis ob maximam ne-
cessitatem paratam habeant. Proderit quo-
que album Græcum trochiscatum, confe-
ctiones ferularum & roboris quercini, con-
dita cotis & filicibus, morselli ex aloë, colo-
cynthide, diagridio, asa fætida in tabulis, &c.

46: Conclusionis loco Empiricum hoc
adjiciemus, quod celeberrimus Rabbi Moï-
ses Caldæus & Caballista, in Asia, Africa,
Europa & America in multis hominum mil-
libus probavit, quod medicamentum facit ut
nunquam recrescant cornua, quod gratis
communicamus misellis hisce Asellis, est au-
tem tale.

R. Saburræ †b 12.

Mercurii sublimati †b 10.

Squamæ aëris.

Fuliginis Camini ana †b. 8.

Balsami Beanorum †b. 6.

Scharabeorum,

Locustarum,

Cantharidum,

Cimicum ana †b 4.

Vitri Veneti pulv. †b 2.

Fungorum †b 1.

Diagridii Z. ii. & G. ii.

Opii.

Cicutæ ana lb. i.

Gypsi,

Auripigmenti ana C. i. f.

Comminutis comminuendis.

Recip. Foeturae Ranarum.

Axungiae rotæ.

Visci ana q. f.

Misce F. Electuarium.

Signetur *Bachanten Latwerg.*

Dosis cochl. 27.

Singulis mane ventriculo jejuno decem horis ante pastum sumatur.

COROLLARIA.

I.

AN hic affectus etiam cadat in sexum fœmininum? *A.* licet rarius eveniat, teste Hipp. Aph. 26. sec. i. Cal. 15. Meth. c. 3. Talicotio lib. 6. quæst. Chirurg. quæst. 17. Ratio in promptu est, quia cum hic sexus sit habitus mollioris, & calorem habeat mitiorem, materia non potest in tantum indurescere, calor eum per durissimum Cranii ô Sexpellere: faciliiori igitur via onus hoc ad mammas ablegat, & reliquias per menses expellit. De qua relatiùs in praxi nostra egimus, quo lectorem ablegamus.

II. An

II.

An in hoc malo sit vena tundenda. N. ob summam cacochymiam. Si tamen adsit plethoræ in phlebotomiæ locum succedent, hirudinum more, Basilisci, viperæ, scorpii, colubri, hydræ, laceræ, dracones, bufones, cæciliæ, salamandræ, & similia applicata. fiant autem hæc † existente in Sphæra octava ad præsepe aselli cum oppositione aut quadrato Martis.

III.

An cornua ressecta usum habeant. A. Primo in Medicina. Præparata enim admodum Cranii humani, pulverisata, & Beanii paroxysmi tempore ad †b j. administrata, sudores egregie promovent. In Archibeanis. ubi res est desperata, singulis mane sumpta curæ palliativæ vicem gerunt: Beanulis condimenti instar præscribuntur: Si quoque mater tempore gestationis & lactationis frequenter hisce cornibus utatur, fætum ab hisce plaine immunem enitetur: ut enim scorpius suæ plagæ est remedium, ita etiam singulari antipathia cum affectibus Cornutis pugnare hæc creduntur, teste Alberto magno in secretis. Deinde habent alium quoque usum fiunt ex hisce, dentium, aurium, & linguarum scalpella, manubria, cultraria, amuleta, pocula, annuli, arcus, siphones, globuli, lagenæ, inductoria. Titenfässer, Pinal Stand.

Standbuxen , &c. Omnia Beanorum utilitati accommodatissima , quæ judicio industrii artificis relinquenda ducimus.

IV.

An definitio hæc sit perfecta , Beanus est Animal Nesciens Vitam Studiosorum ? Aff.

V.

In quo prædicamento reperiatur Beanus ? R. in omnibus , quia est super omnia & transcendens.

VI.

Cornua Beani , & alia cornua Animalis an differant specie ? N. Coll. Conimb. c. 6. quæst. 7. art. 8. §. Beanus.

VII.

Possuntne etiam homines dici ? Respondetur posse , sed improprie & late sumpta significatione , eodem modo quo phrenetici & stulti , homines dicuntur , in quibus tamen ratio , qua homo à bruto differt , planè occulta imo sepulta delitescit.

VIII.

Vtrum debeant admitti ad conversationes studiosorum , & hic utiliter quæritur. Resp. distinguendo : Qui enim curabiles sunt , & jam sub Chirurghi fuere manu : cur non admittantur ? Imo cum magna ipsorum fiet hoc utilitate ; Incurabiles autem ablegentur ultra Garamantas & Indos aut ad Æthnaeos fratres : quibus in ferendis carbonibus usui esse possunt.

Nihil.

*Nihil etiam in his tentandum auxilii, ne praesidia
diffamentur, quæ multis fuere salutis.*

TANDEM. VOS. QVI. FELICI.
MANV. HVMANO. CONSULI.
TIS. GENERI.

ET PRÆCLARA. METAMOR.
PHOSI. EX. VRSO. APRO. TI.
GRIDE. LEONE. ASINO. IMO.
QVAVIS. FERA.

HOMINEM. EFFORMATIS. IM-
PENSI. ROGAMUS.

UT. CANICVLARES. HOSCE.
SALES. BENIGNE. ACCIPIATIS.
BEANVM. TE. AVTEM. HORTA-
MVR. QVI. HÆC. LEGIS.

VT. E. IOCIS. SERIA. ADDI-
SCENS. MENDAS. EMEN-
DES. VITÆ.

ET. BEANINIS. DEPOSITIS. EXV.
VIIS. STUDIOSO. INDVARIS.
SIC. TIBI. DEMVM. NOSTRA.
HÆC. VERE. PLACEBVNT.
SIN. MAVIS.

TVO. PERICVLO. BEANVS. SE-
NESCAS. LICET.

ET. AD. GRECORVM^π. AÇTÆON.
ABEAS.

Zum Saurubrunnem.

VALE.

THE.

THESES INAUGURALES,

QUAS,

EX SENATVS,

PARTHENICI, SOCIETATISQUE

Amasiorum Maximæ Decreto in

Alma Halecophagorum

universitate,

Auspice

CANDELA ET CANDELABRO,

PROPVGNABAT

Ingenua & erudita D. Cornelia Carnivora,

dicta inquieta, Philosophiæ naturalis

Baccalaurea,

SUB PRÆSIDIO,

Clarissimi, nobilissimi, expertissimi, consultiissimi-

que D. D. Simonis Kuckelbrionis, Morolog.

Doctoris, Medicinæ Licentiati, & Pandectarum

Decretaliumque in F. Iur. Professoris publicæ,

Poëtæ Laur. Cæsar. Comitatus Palatini,

Equitis & civis Romani & ad-

huc sexagenarum rerum

si vellet.

TRAC-

TRACTATUS PRIMVS,

DE

VIRGINIBVS.

QVÆSTIO PRIMA.

Quid sit virgo ?

STATIVS *Speckschwardus* ait, virgo est nomen mirabile deduciturque à viro, quia viro apta est, quia gamma per incuriam interjectum est; *contra Paulus Feniculus*, nomen barbarum esse dicit, virgo *ist ein verheiter Nam*, derivatur à virga, quod ea aliquando cædantur. Sed omiſſa Etymologia ſit.

CONCLUS. I. Virgo est prævaricatio ſive error nature, qui nonniſi ſubſidio viri tollitur. Partem priorem defendit Ariſtoteles, & Galenus. Poſteriore ſic concludo: Imperfectum aut vitium naturale non poſſunt corrigi, niſi à perfecto (quoniam cæcus cæcum abſque ruina ducere non poteſt.) Sed vir eſt perfectum quid, & virgo imperfectum. Ergo manus manum fricet *Eins muſz dein andern beyſpringen, und nicht im ſich laſſen.*

CONCLUS. 2. Virgo eſt ens reſartibile, omnia non integra ſunt reſartibilia; Sed tale quid eſt virgo; Ergo *muſz man das beſte bey ihr thun.* Major veriſſima eſt, minor potius demonstrationis eget, quam ſyllogiſticę conſuſionis;

clufionis : experto crede Roberto , quod in quibusdam fummpere perfectificatio neceffaria fit, aut Conveniens refartibilitas.

QVÆSTIO II.

Quid fit officium virginis.

OFFICIUM est actio , qua vel aliquid exequimur , aut aliquid nobis faciendum ferimus , ex quo elucet officium duplex effe, activum & paffivum.

CONCLUS. I. Officium Virginis est exequi, aut sibi permittere fieri. Ad utrumque parati fumus, *wie es je schmerckt, seind wir darzu ghestreckt.* Probatur prior pars, quia Domino intranti ostium aperire, vestem pelliceam applicare, sed tamen prius eam purgare debet, *Wann der Herr ins Haus wil, se muß se ihme d'em Beltz anlegen, doch zu vorn auß stauben.* quod aliqui putaverunt, specificè convenire ancillis, fit ut fit, nos præsupponimus, ancillas esse virgines, & virgines per terminum convertibilem ancillas, ut deinde ostendemus. Posterior pars probatur; Quod per se fieri nequit, hoc, si debeat, aliena vi fiet, Sed quædam sunt, quæ virgo ipsa facere nequit, ut calceamenta consuere, tibialia consarcire, *Schuh flicken, hosen stricken*, ergo necessaria sibi fieri permittet. Similiter si virgo ad alteram Rheni ripam traicere averet, id per se fieri nequit;

quit: experto igitur nautæ eam provinciam demandare debet.

CONCLUS. 2. Virginis officium est se subdicere *das ist unterthenig machen*: & præsertim respectu virorum. Probatur quod non potest *quin*, hujus officium est se subdicere, sed virgo non potest *quin*. Ergo: Et quoniam hoc luce meridiana clarius est, non indiget probatione.

Dices primò: Nulla materia sive causa secunda, est altera causa nobilior, in suo sexu. Ergo cum virgo æquè sit causa secunda quam vir, aliud alio non erit nobilius, & sic sequeretur, quod virginis officium non sit se supponere, vel subdicere, Respon. Antecedens est falsum, & consequentia *Kahlgug*, id est, utrumque negatur. Quia qui in agendo sunt fortes, illi sunt etiam magis mobiles, quia nusquam in Annalibus legimus mulieres Capitolia celsa Quirini extruxisse, aut palmam ante Pragam in Bohemia retulisse.

Dices 2. Quod non potest quin illum terminum te intelligere non posse, Ergo probationem præmissæ conclusionis non esse ratam. Negamus consequentiam, quia etiam nescis qualem barbam Lutherus nutriverit, quando America ædificata sit, qualis caseus ibi conficiatur. Ergo quod mentiris, ejusmodi non sunt. Scilicet ex tuo captu Reverendus Doctor Martinus non habuit barbam.

COROLLARIUM. Cum dicimus, non potest

potest quin, subaudi se subiciat. Et quæ debent
se subiicere, earum eatenus est objectum & offi-
cium. Præterea à largifluis *natura* instinctu
humilius incedere, se submittere, quædam
creata oportet: Ergo, &c.

Q V Æ S T I O III.

Virgo cujus sit generis.

NOTA quæstionem hic non desiderare
genus Logicum, quod prædicetur in
Quid, sed Grammaticum, quod vim verbi
enunciet.

C O N C L U S. Virgo est generis dubii, ali-
qui tamen volunt, quod sit communis, & est
regula eorum: (*que.*

Est commune duum, sexum quod claudis utrum-

Sed ridiculum videtur, quod Virgo virgi-
nem incluserit, de viro tamen intelleximus.
si vero urgeant actum generativum, concedi-
mus. Quia olim virgo (*eingewiesene Jungfrau*)
masculum & fæmellam edere potest. Nostram
verò conclusionem reiiciendam non conseo,
quia certò dicere non possumus propter repu-
gnantiam, illa talis & talis, & sic revocatur
objectum in dubium.

Adverte, quod sub nomine virginis intel-
ligamus non vitiatam solum, sed etiam deflo-
ratam, hem, intactam dicere volui.

QVÆSTIO IV.

Virginem amabat, quæ pes?

PES hic non sonat pedem quo nitimur, sed quo in construendis meretricibus utimur, inquam artibus metricis.

CONCL. *Virginem amabat*, dactylus & spondeus.

Prob. Dactylus, ut in Prosodia patet, constat syllaba longa & duabus brevibus, Choriæus, longa & brevi. Sed *Virginem amabat* taliter se habet. Ergo, quia est Adonicum carmen. Sic rem acu tetigimus.

QVÆSTIO V.

Virgo in quo prædicamento ponatur?

RESPON. In passionis prædicamento Virgo recte ponitur. Quia passio est, à qua forma quippiam dicitur pati. Ergo; Quia miseræ virgunculæ omni fortunæ se exponere coguntur, miseret me vicem illarum; unusquisque eas pro ephippio usurpat. Non est equus, sed est amabile pignus amoris. Sunt qui virginem esse cotem (*Schleiffstein*) garrunt, quod hodiernæ, eheu fugaces Posthume, Posthume, revera sic se habet. Sed bono animo estote virgines, omnium rerum vicissitudo est, vester luctus tandem convertetur in gaudium. Nam sicuti in Talmud legitur; Vestri persecutores tandem turpiter se dabunt

dabunt animoque deficient. *Sie werden ſieben
als weren ſie im Waſſer, wir ein Katz gewalckert,
ſo ſeyt ihr noch friſch in ſempiterna ſæcula,
Amen.*

Q V Æ S T I O V I.

Num virgo diſtinguatur à Studioſo?

A N N I s abhinc aliquot, quibus philoſophiam tam completam tractare incepimus, clare cognovimus, nullam aut exiguam differentiam eſſe inter ſtudioſum & virginem. Quandoquidem ſtudioſorum manipulus mallet decem lectiones in conſiſtorio neglectui habere quam leviffima cum virguncula converſationem, alio vultum vertunt, abeunt & me in ſuggeſtu blaterare parietibus relinquunt. Nec eſt puſionum puſio tam exiguus, ſtupidus, ignavus, qui non (ut Coloniz moris eſt) filiam incucullatam. dum ſpatiantur, à dextris (ecce honorem adhuc deferunt) currentem, & affabiliter jocantem, ſubidentem & garrientem habeat. Non curant meam inſpectoris animadverſionem, *Sie achten mich nicht ein Heller,* & ſi illis aliquid dixero, ad ſuperfluum produnt mihi narrum.

Quos ego, ſi ſophicum cupiant penetrare ly-
cæum, (tur,

Discrimenque minus, nec verbera dura veren-
Anteſores occultus, habent à tergore virgas.

*Et bucentos magnos crassade stipite quercus,
Taliter excipiam, ut Divos miseresca in astra.
Quod si Jero meis se non submittere flagris.*

Instituant aliqui, hos ego delumbabo severe.

Cavete vobis, ex capite laboro, ich hab
Quinten. Sed illud quoque Moguntiae usu venire comperi, nimirum quod studiosorum & virginum ibidem sit tam mixtus ordo, indigestaque moles, ut nostri ad eorum similitudinem accedere frustra laborent. Convenit in *Paradiso, in templo Iohannis, in summo templo, ad Rhenum in monte Jacobi, praeterea in sacris concionibus, horis indulgentiarum, ubi virgines & puellae, non à concionatoris vultu & habitu, sed ab amantis intuitu circum altaria D. Virginis defixae instar porcorum jacent.* Et hoc hisce diebus aliquis iuramento affirmavit, quod idem *Herbornae, Sigenae, Marpurgi, Francofurti, Argentorati, Basileae, Lugduni Batavorum* contingit. Eam ob causam vela contrahere & connivere minutim convenit.

CONCLUSIO. Virgo & studiosus non distinguuntur, nisi sexu. Prob. Quae quæ-
 runt identitatem (id est interprete Ovidio, mutuum sodalitium) ea non distinguuntur. sed hoc inter studiosos accidit & puellas. Ergo. Major est Aristotelis: Minor edocta sufficienter.

QVÆSTIO VII.

*Quæ puella sit maxime amabilis; num rubicunda?
an pallida.*

NVLLA est quæstio difficilior in tota Philosophia, videlicet an pallida, num fusca puella amabilior sit? idcirco auxilium à Medicis petendum plerique existimant. D. Varandæus dicit pallorem in quibusdam mulieribus & virginibus esse fallibilem: Quoniam Hippocrates *chlorosin* (luteum colorem) (speciem cachexiæ esse putavit. Alii pallidos colores icterum album, *das weiße Fieber* febrem amatoriam, *die bublerische Sucht*, & morbum virgineum appellarunt. Vnde & nos morbum illum ex mala opinione profectum, & mala libidinis cupiditate exortam censemus. Adde, quod virgines & uxores juvenulæ se fuco imbuere solent, quo pulchriores appareant. Quandoque malus ille & pallidus color internum morbum denotat, pulmonis, splenis, &c.

Deinde puellæ quæ rubræ complexionis sunt in iis sanguis abundat, & vocatur sanguinea temperies. Quocirca quæ per se sunt rubedini obnoxia, eedem sunt maxime veneræ, & consequenter amabiles. Interdum tamen aliquæ etiam sunt rufulæ ex phlegmone, ex initio febricationis, quod cur non usque duret, minus periculosum esse augu-

rot. Quid igitur faciendum, ne alicui injuria fiat: ne inficiatur una; ab utriusque stabimus: sed tamen callide.

CONCLUSIO I. *Puellæ pallidæ sunt amabiles, ut sex.* Prob. Quia cum essent amabiles ut quatuor, ulteriorem amabilitatem, ne supererentur, arte quadam & industria sibi conciliaverunt, amabiles ideo quis esse negabit?

CONCLUS. 2. *Puellæ rubicundæ adeo dulcescunt, ut nihil supra, nisi illa rubedo ex effecto sanguine proveniat.* Prob. Omnia venerea sunt amabilia, sed rubedo virginalis est Venerea. Ergo.

NOTA. Mallem puellam fuscā modicę proportionis quam pallidā. Nam etsi in utrisque color ex destructo supposito oriatur, tamen minus periculi in fulcis est.

NOTA. 2. Mulieres pallidæ potius sunt Hermaphroditi, quam fuscae. Quia calor utriusque sexui subvenire volens, propter exiguitatem, nihil efficit; & hæc est ratio pallores adæquata. Exempli gratia. Bonus quidam vir Rhenum ingressus fuerat ab urbe Moguntina, talemque virgunculam in Hollandiam navi transportare volebat, paratis omnibus ad navigationem, foramen in fundo ad erigendum malum non inveniebat. Quid consilii? frustra iter susceperat, ejusmodi damnum in tali virgine fecerat.

Si non credis, ego tibi non jurabo, quod illud Non vidi, ast usu posse venire scio.

QVÆ.

QVÆSTIO VIII.

Vtrum uno nixu perdatur virginitas.

TO T sunt sententiæ, quos capitolia inquit Flituerus. Nam quidam asseverant, virginitatem non perdi, quidam contrarium tuetur, ita ut quis excoquendo verum, sapientia exuat. Negantium hæc est ratio potissima. Perdere est contento privari. Sed virgines virginitate non privantur. Ergo non perdunt. Minorē probant sic: Si privarentur, illa privatio esset quid reale: sed nullibi auditum est virginem membro aliquo mutilatam aut corruptam intrinsece aut extrinsece fuisse, sed experiētiā docere, quod post nixum, ante nixum, tam bene virgines sint, quam in cunabulis primis, etiam mulieres vetulas eodem privilegio gaudere. Imo virgines, quibus non mens recta sed diminutiva placet (*die auff den Hundtsruck gewesen da man mit Schwebelssen umb sich wirfft*) pulchriores, amabiliore & teneriores evadunt. Et sic concludunt; Ergo virginitas nixu non labefactatur, sed fortificatur, purificatur, consolidatur, & in vigorem restituitur amplissimum. Quod argumentum maximi momenti est, neque solutu facile. Quid ergo consilii? quo nos præsidio muniemus? dicemus mulieres non amplius esse virgines?

*Nobis continuo tunc ligna in vertice stabunt,
Laniger æque colus, semina & æque manus.*

Si dicamus, mulieres & vetulas esse virgines, cum puellæ in majori pretio habeantur, dicent.

Cum sunt puellularum

Et matrimoniatæ

Obscurioris uni

Flores, adusque quare

Libentius decorum

Lacessitis puellæ

Vos limen atriorum

Quam conjugis verustæ ?

Tunc sane actum est de nobis, *Dann haben wir est ein lange Mas bekommen*, tunc philosophia nostra, quanta, quanta est, merdâ consignabitur. Verum ita jejuni in determinatione non sumus: faciemus periculum.

C O N C L U S. Non deperdenter perditur virginitas, cum deperdentia subjecti. Prob. Quod perditur sic, ut non perdat, hoc non deperdenter deperditur, sed taliter perditur virginitas. Ergo, &c. Sine hisce terminis leviter & nugatoriè ad propositam quæstionem respondissemus, *wir weren kahl dar vangekommen*. Nam præcise sumendo nihil certi hac de re statui, potest. Speramus tamen hanc nostram conclusionem Virginibus & vetulis gratam fore.

TRACTATUS

SECUNDVS.

DE STUDIO SIS.

QVÆSTIO PRIMA.

Quid sit studiosus?

DV BETAVERUNT hac de re Aca-
demici Westerwaldenses, hi sunt
rustici *Westerwaldt*, ut etiam Her-
cynii *das sind die Hertzwalder*. Hi
esse vitulum marinum habentem cornua tria
in fronte, illi monstrum peculiare, & effectum
à recta hominum dispositione de generantem
putaverunt, itaque Westerwaldenses quendam
miserunt Coloniam, quæsitum qui & quales
essent studiosi. Is summo mane stetit ante Bur-
sam Laurenti, avide exspectans studiosos; tan-
dem Iuristæ gladiati inceserunt in audito-
rium, ait ille, hicene studiosi, de quibus fama
usque ad nos pervenit? talis quisque nostrum
foret, si pallia (scilicet) & gladiolos circum-
latera gereremus. Sed,

*Non faciunt spadi studiosum aut longa, Ribalde,
Pallia, non alte glomerans vestigia fastus.*

Sed virtus studijque vigor cum Palladis arte.

CONCLUS. Studiosus est homo mira-
bilis à natura, cuius finis est rixari. Prob. Aut
enim finis est Theologia, aut Medicina, aut

Iurisprudentia ; Sed hæ facultates non sunt sine rixis. Ergo. &c. Quod vero sit mirabilis patebit. Nam ille est mirabilis, cui aliquid ex instituto non succedit, atqui hoc sæpe accidit studiosis, cum plurimi desiderent fieri *doctores*, & fiant *agasones* : *Schulteri*, fiunt stulti: *Decani* & gaudent haberi *companatores aeditui*. Deinde propter admirabilitatem & subtilitatem ingenii merito mirabiles dicuntur, cum pene decies aliquid legant antequam intelligant, & quædam scribant, quæ ipsi legere nequeant. Sunt ergo mirabiles.

Q V Æ S T I O II.

Opusne sit studiosis ?

AD hoc Everhardus lignifaber responderet, tam opus esse studiosis quam ferre notuas Athenas, *Es seye der studentem so nozig, als dem Wagon das sunffte Radt*, bona verba, charissime, lupus est in fabula: si studiosos, redundantes & superfluentes insimulaveris, male audies.

C O N C L U S. Opus est studiosis, sed non necessario. Digna res est, ubi nervos intendas tuos, quia ultima primis, tanquam ex diametro respondent. Etsi studiosus hac de re interrogetur, hac ratione ei respondere potest.

Q V Æ

QVÆSTIO III.

In quo prædicamento ponantur studiosi?

DICTUM est superius virgines commode poni in prædicamento passionis, superest denique, ut studiosi, qui nullam cum puellis discrepantiam habent prædicamentum seu seriem terminorum magis & minus communium adscribamus. Secundum Stoicos habent relationis prædicamentum, cui referuntur mediante institutione ad præceptores suos, alii qualitatem, alii alia adscribunt.

CONCLUSIO I. Non eversoriè studiosus comprehenditur sub actione: Prob. Actio est quæ aliquid agit, aut rectius, quæ aliquid agitur. Sed studiosi plurimum agunt, aut mediantibus studiosis multa fiunt; Ergo. Major est Aristotelis. Minorem deplorant multi hospites cum eorum fructus seu debita sustinere cogantur, & cum hospita mensam & scamna purgare vult, & reperit fermentum vetus, quod debet succinctorio (*mit den Schurtz*) (coacervare. Et centenareliqua.

CONCLUS. 2. Passionem studiosis assignamus. Probatur ille qui terribilia quoque patitur, & infracto animo subit, illi apta est passionis series. Sed tales sunt studiosi. Ergo, Prob. minor, quia nulla vita sub sole calamitosior est vita studiosorum. Ab infima usque ad Philosophiam sunt scabiosi, & nescio quibus commilitonibus stipati deambulant, simulac

simulac ad Logicam pervenerint, è patria missam pecuniam dilapidant, hospiti servandam tradunt, cauponibus mendicantibus und *Betlern, die für den Zapffen stehen*, ac postea lupinam famem patiuntur, donec mittatur iterum quippiam. Immensa pecunia sine refectioe fruuntur omnibus ludibrio sunt qui contrariam sententiam tueantur, dicuntque nullam vitam vita studiosorum esse meliorem & minus laboriosam. Sed ô quam bene quietis dentibus comedunt!

Q V Æ S T I O I V.

Quare studioso licet ferre gladium?

POLITIANUS. Quod si bella forent, quid ad aspera promptius arma? Præterea in aperto hoste aperta sunt arma ferenda. Neque aliquem fugere reor, quæ insidiæ clam & aperte parentur studiosis ab indoctis sylvarum truncis, & Satyrorum fratribus. Notum est si studiosus parumper in plateis grassatus fuerit, quomodo excipiat. (*wie mann einem solchen die Haub rucket die Gerf wassert*) tunc necessario se defendere debet, & hæc est moralis ratio. Deinde generalis est, quia dignitate cæteros antecedunt propter ipsorum jura privilegia & dignitates. Particularis ratio est *Iuristæ*, scilicet gerunt, gladios, degos, plantos, & pugiones, ut quod legum demonstra-
tione

tione convincere, rabulosa garrulitate infle-
ctere codicillorum aperitone, Decretalium
expositione non possunt superare, sanguine
etiam fuso victoriam obtinere non expaves-
cant.

*Medici gladiati visuntur ut cum patientem
accedunt, suisque massicatoriis & sternutato-
riis nihil efficiant, morbus qualiscumque sit à
tam armato hoste (von einen armirten Cavalier)
sibi magnopere timeat.*

*Loco vero gladiorum conviciantur Theologi,
libros edunt, aliosque sædissime perstringunt,
in concionibus quorundam sepulchrum aper-
tum.*

Q V Æ S T I O V.

*Cur studiosorum cohors majorem gratiam apud
puellas invenit quam Ribaldorum, Corido-
num & Menalcarum?*

A D V E R T E, ad intelligentiam, illi stu-
diosi, duo. Primo est studiosus omnis is,
qui studiis operam navat. Secundo, de qui-
bus posterius loquimur, studiosi perfecti sunt,
quibus per depositionem grobianitas excussa
est, quam beneficentiam priores nondum ge-
staverunt.

*Sit similis, sensumque trahat, dignoscat &
anceps,*

Hoc petit in socio Virgo venusta viro,

Ait

Ait Poëta: Ex quo educimus, non unumquemque Nebulorum illi cælesti muneri propter defectum præesse posse. Præsertim cum temperamentum peculiare inesse fæminis Varandeus insinuet propter quod paratiores sunt vel ad hunc vel ad illum actum suscipiendum concurrentibus causis aptis, similibus, reipsaque ex desiderio natis. Quod bipedes bubulci corticesque sylvestres prostare nequeunt, propter grossitatem & insitam ligneitatem indolatam, ut philosophicè loquamur. Si quis autem affectus puellarum est, non ob identitatem humorum, ab istis ribaldis restringi potest. Medemur ergo contrariis receptis in unoquoque morbo: exempli gratia, in calido, damus frigida, & è contrario: Proinde quis refutabit commune Medicorum axioma. Mulierem esse naturam humidam & frigidam: quapropter eam curare volens, alterare diætam, ad sicca & calida quantum sufficit, debet. Sed tales sunt studiosi depositi sensuales, illi sunt sicci & calidi, adeo ut vel minimum humidi nisi nativi, ex ipsis extorqueri possit: & hoc adepti sunt per depositionem. Quis nescit saltus, cursus, verbera, quæ humidi & frigidi copiam in siccum & calidum transferunt? nam cum fustibus male mulctantur, statim sudant, etiam si in media hyeme foret, sicut de leporibus scribitur, qui (ut credibile est) antequam vexatione agitentur, sunt calidi & humidi, sed capti à canibus &

mcr.

mordicitus apprehensi, confestim luce clarius mutantur, adeo ut propter siccitatem adeptam non comedantur, nisi adipis vel pinguedinis quid admistum sit. Hinc infero quod studiosus talis commode in medicinam laborantis puellæ propter vim contrarie agentem adhiberi possit. Contra *aselli* (*Stockfisch*) *knebeliones*, aut potius *Cornipedes Fauni*, qui adhuc à primis unguiculis istam crassitudinem præ se ferunt, gratiæ nihil aut summoperè parum à virginibus ineunt. Siquidem retro pecora, in caulis, stabulis pernoctarunt, & nativi humidi & frigiditatis Grobianicæ nondum expertes sunt. Atqui ut gravissime docuimus, eodem nihil fit; id est, quod ejusdem temperiei est. Ergo pecora pascant, aggregenturque, in numerum caprorum, caprarum, capellarum & hircorum. Certe Poëtæ verba, *sensumque trahat dignoscat & anceps*, in solos studiosos quadrat: cum ille sensum trahere, sentire non possit qui eum per depositionem nondum assecutus est. Sed tales sunt Hengstii campestres, palustres, cum mihi facile persuadeatur, quod caput decies trahi allidant, quam eandem sentiant. Ergo exoptato accidunt studiosi præ cæteris puellis, virginibus & reliquis matronis, quibus exvadavit natura, & non nisi opposito repelli valet.

Q V Æ S T I O VI.

An sit opus deponere studiosam?

NO T A. nomine studiosæ intelligimus virgunculas, quæ ob magnificentiam ingenii in studium artium incumbere, & partim cum studiosis conversari consueverunt, nam pares cum paribus facile congregantur *Dieweiles ein Eyists, istz aus auch ein Küchen.*

Restat nunc quæstio, an eam, quæ nominatur studiosa, ex jure studiosorum deponere, & verberibus depositoriis, *das seind gutte Kropstosz*, affigere conveniat; aliqui negant, ut sunt Conimbricenses, Suarez tamen concedere dicit, sed in confuso: Quidam Cujacium, Bartholum & alios Iurisperitos explicantes dicunt, qui admittitur in hæreditatem, admittitur in privilegia & similiter in onera, debita, æs alienum. Vti qui renunciatur comes, jam habet parili ratione jus comitum, &c.

Nec per vulgarem substitutionem extinguatur *leg. 4. de vul. subst. Corus. lib. 4. miscell. Donell. 6. comm. Fachin. lib. 4. contrav. Vasquius libr. 3. de success creat.*

Suarez putat non insulse & rustice tractandas, *man sol nicht zu grab handeln*, item Hartedo & Toletus *disp. 4. lib. 11. phys.* quia opinio non quidem mala, attamen non satis solida est. Pinell. & Wessenbec. *imparatil. Apro bere-*

heredum. nu. 2. dicunt, habendam esse rationem pudoris. Catharina Ignifera *lib. 3. de depos. seminali* ait quod mihi factum est, etiam aliis fiet, quoniam ex eo mortua non sum. Adstipulatur Elsa de Kamber, tractat: de suppositione Logica & physica, qui libri lectu digni sunt; inter cætera sic ait, semel deposita sum, & si semper tam benigne mecum ageretur, singulis diebus me submitterem, sed in quibusdam locis habent depositores tam ingentes causas & baculos ut primo intuitu quis terrefiat, & fæminalis imago non perhorresceret?

Concludo. Si studiosorum privilegiis, bullis & annexis uti puella velit, debet se submittere depositioni, pro qualitate personæ. Prob. Iura sibi mancipans sibi debita, sed studiosorum jura sibi mancipans puella, si qua inveniat, etiam obibit in partem debitorum; qui una vult furari, una quoque debet pendere, ætamen, inquit Suarez, clementer tractandæ sunt, ne animi deliquium patiantur.

Cautela. Vbi studiosa deponenda, honestatis ergo secedendum à publico, ne rubore afficiatur, & præsertim vesperi cum exiguus est concursus. In inferiore parte eam tamen plus flagellent, quam in superiori, quia teneritudo capitis id non potest quod crassitudo vestimentorum sustinet.

QVÆSTIO VII.

Vtrum abrogari conversatio inter studiosos & puellas possit de jure, nec ne?

ANT tres annos, ut memini, eadem in publicis thesibus mota est quæstio, sed nihil præcise determinarum. Quidam doctores hic nimis rigidi sunt, dicuntque conversationem cum studiosis puellis periculosam esse, quia *Anguis latet in herbis*, & quia *proximus ardet Vcalegon*, & sic adolescentibus & puellis aqua & igni interdictum volunt.

Quid juvenes fecere mali, cultræque puellæ?

Tanta sævitia, tantaque tyrannide pessum

Vt deceat mores, & cognita fœdera longo,

Vsu, & fraterne magnalia sternere dotis?

Turca non ita sævit in sanguinem juveniculum ut illum fame perire patiatur, & nos quibus cœlica illa clementia inculcata esse debet in plantulas juventutis tenerrimas sæviamus? Apage: Nos studiosi iis contenti non sumus, & procul dubio taliter virgines loquuntur, cum audiunt tam sinistram in se legem ab Eunuchis doctoribus & cæcutientibus magistris esse latam. Scriptura longe aliter judicat & facit cum *confratribus*, sic *heli juben die stang*.

CONCLUSIO. Abrogari usus conversationis & cohabitationis inter studiosos & studiosas nequaquam potest.

P R O-

Probat. Quia ubi est thesaurus tuus, ibi est cor tuum, imò debet esse. Sed majorem studiosus acquirere thesaurum non valet, quam pulchram & ornatam puellam: unde apud Germanos dicitur, meum coreulum, meus thesaurus, *mein Hertx, mein Schatz*. Ergo non potest nec debet.

Major est Theologorum, quam si quis oppugnare velit, statim hæreticę pravitatis, & novę sectę arguetur: propter id cavete vobis Zoili, antiquum obtinemus, religiose secundum receptam religionem vivimus. Vetus & recens testamentum legimus, nec est sententia, quæ non à nobis magna cruce ✠ notata sit.

Exin expertum est, quod in segregatione duorum continuatorum utrumque pereat, quia non venimus per accidens, sed vere & substantialiter. Nihil etiam est tam triste sub cœlo, quod quis aliquem nimis accurate observet. Cum filia domo egreditur, fortasse ad repetitionem jam adest ancilla, jam mater, mox soror & frater sicut mihi & amasiæ meæ, accidit, cum illam ante eðes opperirer, egrediebatur, nos autem citato cursu progrediebamur, at si quis stimulis nos pungeret, *als wenn es hinder uns brent*, ad hæc Mater.

Quò; quo scelesti ruitis, aut cur corbula Aprata subligaculo est?

Idest, quo curritis homines nequam, & tu cur corbem abscondis; forsitan de Diabolo

lo somniavit, quod filia scilicet, haberet cantharum in corbe plenum vino.

QVÆSTIO VIII.

Quæ summa quisque finis studiosi & studiosæ?

NON mediocris disceptatio, sub hac ævæstione occultata est, & multi doctores Theologi & Iuristæ venerunt in controversiam haud vulgarem. Illi enim dicunt finem esse, ut Deus & proximus sincere diligantur; cuius rei symbolum fuit in duas tabulas ab uno calamo facta distinctio. Hi asserunt studiosorum finem esse studere & disputare. Elsa vero de Camber ait, studiosus & puella ideo conveniunt, ut aliquid discant non speculative sed practice, quæ opinio improbanda non est si quis eam rite examinare velit.

CONCLUSIO. Finis proximus studiosi & studiosæ est, librum generationis & corruptionis, causæ efficientis, an Idæa causet efficienter, enucleare. Probat. Finis est quod dat influentiam, & primam propositionem concludendi; sed propterea simul literis operam navant ut sciant; an verum sit, quod veteres de generatione docuerint, utrum definitiones conveniant definito. Ergo finis est, &c.

CONCLUSIO 2. Finis secundario est ut alter alteri, ubi difficultas fuerit, explicet textum,

P R O.

P R O B A T. Quia plurima in libris occurrunt, quæ quis primo intuitu comprehendere non potest, & sine ipsis res sustinere non potest. Ergo. Exempli gratia, puella in Aristotele legit, quod quinque in agente & patiente requirantur, *existentia*, id est, quod uterque debeat existere, *inaequalitas*, hoc est, personæ debent esse inæquales, vir & femina: *similitudo*, hoc est, uterque debet esse homo *vicinitas*, hoc est, non debent distare, *aptitudo*, hoc est, pro ratione temporis, ætatis & personæ conveniri debent. Iam verò studiosa hos terminos intelligere nequit, accedit aliquem condiscipulorum, inquires, Domine, quid hoc sensus, expone: mox ille exponit, donec satis est. Itaque secundarius finis est terminos explicare, qui etiam si aliquo modo duri & asperi sunt, cavendum tamen ne omnino iisdem intricemur, confusionis gratia, etsi detur regressus, qui si negaretur, nemo hanc telam ordiretur; ipse non tentarem, neque tantum molestiæ subirem, ne mihi diceretur, *Medice cura te ipsum*.

Q V Æ S T I O IX.

Licetne studiosum incarcerare?

R E S P O N D E M U S, quod non. **P R O B A T.** à Decoro, quis tam nobilem sapientiæ gemmam, perlucidam margaritam in fæ-

in foedissimas custodias includere vellet? non sumus fragmenta ollarum.

P R O B A T. ab impossibili Continens debet majus esse contento. Sed talis carcer non datur. Ergo, &c. Minor Prob. Nam communiter loquendo studiosus ubivis est, Romæ, Neapoli, Bruxellis, Coloniae, &c. particulariter, tamen interdum periclitatur. Sed illa maxima fit injuria, si ibidem essem non paterer: non enim porci sunt ut includantur stabulis *Wir sind kein Sew, sondern das aller edleste Blat, als jch wer, und wierdt sein.*

Nisi aliquis similitudine Moschi diceretur: nam dicitur, si quis Moscum qui odor bonus defecit, includat labrino, quod confestum propter faëtoris duellum, antiquum odorem recipiat. Sed non est cura de perduto vigore nobis.

Q V Æ S T I O X.

Beausne in depositum agere potest?

C O N C L U S I O Minime gentium; sit cujuscumque professionis velit, Doctor, Magister, Baccalaureus, Ecclesiasticus, secularis. Nam quid Sus cum Minerva? quid Beausne interrogaret, cum ipse nihil sciat, injuriam alii faceret, quia sensuum expers est. & quid loqnatur, nescit, quod videt, cæcè, videt; quod audit, surde audit; quod olfacit
non

non sentit; quod tangit, tanquam de querno robore frustum saxo allisum non advertit; uno verbo sunt *Rustici quadrati*, *Es seindt rechte Flegel Bengel*, und *Kloppel*: Et si quis talium aliquem Dominum deponendo pileum salutarerit ejusdem farinae esse apparet, eo honore digni non sunt, in *Canis aedes* eos abdere oportet, zum *Hundstall*, & postquam mortui fuerint, asininis crepitibus sepeliendi.

— quippe *Beani*

Fossorum similes, *Caprimulgorumque ferorum Sensibus humanis expertia pectora vivunt.*

TRACTATUS

TERTIVS.

DE HOSPITIIS.

QVÆSTIO PRIMA.

Quid sit hospitium?

IC sedulo investigandum censeo, quid authores antiqui & recentes. de hospitio senserint. Cicero diversorium appellat, hospitalitatē alii, sed hoc est valde quadragesimale definitum. Nam studiosi libenter apud omnis generis homines habitant, peculiari cellula gaudent, præsertim antea vermibus obnoxii

K

fue-

fuerunt, & se ad recentiore cumulum dimittent. Non facit in Palatum nostrum, jus hoc non satis conditum est.

CONCLUS. Hospitium est œconomicum receptaculum constans ex hospite, uxore, & ancillis meliusculis, ubi advenis studiosis necessaria corporis pro pecunia non iniqua administrantur. Hoc quoniam satis notum, non indiget probatione. Hospitium vero, quod prioribus requisitis caret, hospitium vocare non ausim, hoc ideo dico, ne quis pecuniam suam consumat in sordido loco, *in cinem gersigen Winckel*, ubi scilicet hospes solus ad mensam à poculis est, hospita in culina sola in cibis coquendis versatur. ornatior vero ordo est, cum cursitant mistæ puellis puellæ observantes, an in mensa quid desit. E contra posito ubi tales observantes non sunt, ibi recta methodo non proceditur, nam raptis à prandio patellis infunditur cœna, ita ut dubites, utrum scutellæ lotæ sint nec ne. His scopis purgationis gratia opus foret. Hospitia optima sunt Moguntiaë in speculo, Colonia in sydere, aureo porcello, cygno, Francofurti in Corona, sub signo Aquilæ, Poppardiaë sub Ense, Lugduni Batavorum in aureo cornu. Pessima subinde ob tædium ne quoque confundantur, non significabo.

QVÆSTIO II.

An jure hospitii liceat uti studioso?

IVs gentium & civile inhibet, quod qui venit in locum, venit etiam in jus, & qui venit è loco, veniat è jure ut *Concl. lib. 3. Pancrat. ff. 6. lib. 8. Cornel. tract. 10. ff. 5. & unicuique ubi vis prostat sua patria pro pecunia, nec ulli denegatur jus.*

CONCLUS. Jure hospitii licet uti studioso. **PROB.** superiori axiomate Iuridico. Deinde ratione: usus fructus est jus alienare utendi, fruendi, salva rei substantia, sed tale quid hic fit, cum divertuntur studiosi apud hospites: Ergo, &c. Nam neminem occidere volunt, propterea non venerunt illuc, sunt pauperes Diaboli incarnati subsidium quærunt: non semper sub gelido Iove tutum est dormire. at ut eis clarius intelligentiam præbeamus, hac inductione probabo. Quare emis pomum, nunquid ut eo fruaris? quare intras templum, nunquid ut in eo omnia Christiana exercitia usurpes? Quare iter facis Romam, nunquid videndi Papæ gratia? Quare à Iudæo accipimus vestes mutuas pro reservato debito, nunquid ut eis utamur. Ergo studiosi non intrant popinas jocandi gratia, sed ut semel cum necessariis jure utantur. Hæc est egregia probatio quæ nititur grallis *sie gehet auff stelten*, Nam manifestum est, neminem ingredi tabernam

diverforiam, ut pila ludat. Ambigis adhuc; Nunquid si vicinæ ædes incendio absumerentur, si hospitium peteres, eatenus quatenus tale sustentaculum est, tu te ipsum ab incendio salvares si vero te salvas in alieno, Ergo alieno jure uteris.

Fibula Scias, quod quicquid sit in hospitio pertineat ad jus ipsius, ut sunt *servi*, *ancillæ*, *Domina*, *filia*, & cæt. quibus aliquando in necessitate uti potes. *Servi* ! scilicet equum curare debent: *Ancillarum* est, lectum tuum sternere. *Vxor* pro stomacho tuo, quando flaccuerit, ex præcedenti potatione, *Iulepum* conficere debet, quo paulatim recreëris, circa cor & umbilicum: *Filia*, dum is cubitum, lucerna tibi præire potest & similia.

Nota. cum hospes nimis suspiciosus est, non est bonum ibi manere, egredere & excute pulverem è calceis tuis. Non enim bonum est vesperi suspicari cum juvenes *Studioſi* cubitum se conferunt, tunc enim aliquando lucerna extinguitur & fit maximus tumultus.

QVÆSTIO III.

Cur rara inter hospites & uxores præsentibus studioſis est concordia?

QUIDAM dicunt quod de nocte, dum *studioſi* aridas & siccas fauces habent
hof.

hospes cogatur surgere, & siccis fratribus promere, sed interim hospita lectum circumvoluit, ut hospes cum redierit, in sponda dormire teneatur, quod illum male urit. Si gravetur ipse surgere mittatque uxorem suam allatum vinum, tunc ipsa honestatis ergo proficiat, dicere debet & ultra necessitatem bibere *Sie muß eins uber Nacht annehmen.* Quod si redeat ad hospitem, anima ipsius tam graviter sætet, ut sustinere non possit: Quia jejuno stomacho facta concoctione grave olentia vix perferre possumus. *Galenus Aphor.* Alii ferunt, quod studiosi optimo vesci petunt, quod negante hospite uxor illis largissime propinat.

CONCLVS. Hospites raro intelligunt latine, meliuscule uxores.

P R O B. Nascitur zelotypia, cum id, quod ignoramus, ab inferioribus fieri cernimus, sed hospes cum non intelligit latine, uxor statim ad nutum attendit. Ergo. Majorem præsupponimus certam. Minorem experientia probo. Nuper Argentorati cum quibusdam magistris doctoribusque Basiliensibus divertimus ad insignē galeæ *im Helm*, è prostibulo salutabat nos hospes & hospita tanquam honoratos viros. Cui ego: Hospes dignetur nobis accipere amphoram Rhenensis, ut lassitudinem corporis paulisper reficiamus, hospes me aspiciebat nesciebatque qui vellem: mulier intelligens prosliebat: nescis mi hospes,

quid hi boni viri desiderant, vinum Rhenense, *das ist, Rheinischer Wein*, corpus significat ventrem, *der Bauch*. Itaque volunt corpus reficere, ad nutum animadvertendam vinum album veniicio. *Albis*. Succensus Hospes, Mulier. mulier, inquit, quem exitum? ait illa, ut introitum. Noli mihi hospes istud in malam partem interpretari, sæpe oportuit me humiliare ante studiosos antequam tantum didicerim, sæpe illis humillima officia præstiti. Heus si vesperi studiosis quoque calceos detraheres, sic etiam aliquid disceres. Nos autem credimus eam, antequam nuberet hospiti, fuisse studiosam.

QVÆSTIO IV.

Si hospita riserit cum studioso culpabitur ne?

RESPONDEMUS nullo modo, *Hony soit, qui mal y pense*. Nam omnis homo est risibilis, & potest fieri, ut Studiosus aliquid novi afferat aut fabulam aliquam narret, quam hospita nunquam audivit aut vidit, ex quo probabiliter sequitur eam ad risum concitari. Deinde me æque bene excipit quispiam risu, quam torvo vultu quum ex eodem proveniat subjecto. Quid nobis videtur? aliquando res præter opinionem accidit, *under weilen wirt die Kart verfalscht*, imprimis cum studiosus sciat *Hispanicam Pa-*

ter noster, quod milites ante triennium in Palatinatu confecerunt. Sed quoniam inde nihil dependenter cognoscitur. Ergo, non culpabitur.

QVÆSTIO V.

Detrahatne auctoritati studiosi, si hospitii prolem juniorem scilicet, ulnis in hospitio gestat & deosculetur.

TOLETVS dicit quod detrahat, dicitque studiosum invigilare debere libris. Negat Petrus Molina, Vasquius & nonnulli alii, dicuntque esse signum humanitatis.

CONCLUS. Non detrahit auctoritati studiosi gestare puerum juniorem natu hospitii & deosculari.

PROBAT. Lex naturalis dicat, quod frater fratri servire debeat in decentioribus. Sed studiosi sunt fratres, & incertum, cujus opere puellus (respectu hospitii) editus sit. Ergo, licet & nihil detrahit. Nam nullus hospes dicere potest, hic est meus puer, non minus ac Paterfamilias qui Gallum unum & gallinas tres alit, interim Gallinæ alio vagantur, ubi alterius ordinis galli sunt, quibus se gallinæ propter novitatem subiiciunt, cum crebritas ejusdem odium gignat, & sic paterfamilias non potest dicere, hæc

gallina hoc ovum peperit mediante meo gallo. Ergo, quod volebamus.

QVÆSTIO VI.

Quod si hospes nimis importunus sit, licetne verbera admiscere?

RESPONDEMUS. Licet: non ad eum quidem modum, quo jubentur milites in campis congregari & se ad sanguinem usque verberare, tanquam hostes, inimici, & raptores bonorum omnium: ab longe inferiori gradu nimirum veluti obmurmurantes inspectores hospites verberamus. Non licet ex suspicione judicare, & si quis ei adversum aliquid fecerit, statim dabit poenas. Nam studiosos nemo potest cogere, ipsum Diabolum parvi faciunt: quocirca si bene tecum actum velis, noli cum illis rem habere, ita omnia salva erunt, juxta illud.

Non frenos, non vincla subit studiosus, at effrons

*Ira petit, liberque agili jactatur habena,
Altior ingreditur, cui si commoveris iras,
Væ tibi! non impune feres, memor iste suarum
Virium, in ærumnas te præcipitabit atroces.*

Modum vero omnia mala vitandi hospes ex præscripto intelligunt: nimirum hospes in mensa monebit, & quicquid in mensa appositum erit, boni consullet, uxor verò & filia in culina relinquantur.

QVÆ-

QVÆSTIO VII.

Segregabitne hospes merito filias à studiosis ?

CERTUM est, quod ex conversatione duorum oppositorum nihil boni proficiatur; quocirca separare tutissimum erit. Secundo si pater familias habet pueros infantes illos à consortio studiosorum excludere potest, ne vagiendo & fætendo molestias illis exhibeant: certè studiosi ea musica non delectantur. Eatenus igitur Paterfamilias pueros à studiosis abscondat, ne forsan aliqui sint, qui illos virgis acriter cædant.

CONCLUS. In filiabus debitam ætatem (decimum sextum, 17. 18. 19. 20. & cæt.) attingentibus, propter augmentum prudentiæ non est rata segregatio. **PROBAT.** Illud ratum non est quod studiosorum confidentiæ oppugnat: sed segregare virginem puberem à studioso oppugnat confidentiæ studiosorum. Ergo non est ratum: Major est certissima. Minorem probō. Nam si quis leporem assatum è conspectu meo eripit, illè mihi amplius non fidit, alias relinqueretur, si perinde foret. Ex hoc stultescere apparet, & parum sapere talis videtur, dum duo fallibilia insulse sibi præsumit, infidelitatem nempe studiosorum & imprudentiam virginum. Nam metuit insidias à studiosis: quasi officium eorum esset insidiari, putat præterea studiosos non esse fideles, tamen metque ne obsignatum cubile refringant. At-

qui hoc absurdum est, imo inauditum, studiosum ut sic furtum fecisse. Ergo. Secundò presupponit filiam ipsius non satis sapere. Stulte tuam ipsius familiam ignominia afficies? cum annis provenit sapientia. Ergo, quod petimus, non segregabis filias tuas à studiosis, à quibus multa bona omniaque decentia discere possunt; siquidem arbor bona malum effectum præstare nequit.

OBIICIENS. Filias meas nere, & texere telas faciam, sed hoc à studiosis discere non possunt. Ergo, Minorem probo, quia ipsi tanquam muliebrium artium experti circa libros versantur.

RESPONDEO. Data maiore; Negamus minorem. Nam novi quosdam studiosos, qui tam bene nere & texere possunt *Flicker und placken*, ac si per decennium didicissent, non quadrat, Noli ergo segregare filias.

TRACTATUS

QUARTUS.

DE POTATIONE.

QUESTIO PRIMA.

Quid est Potatio?

DUPLICEM esse potationem patet, unam civium opificum & rusticorum; alteram studiosorum studiosarumque, & ambæ tamen inter

inter se distinguuntur realiter, prima est, copiosa vini in ventrem sine modo per guttur ad nauseam usque infusio, ex hac ut plurimum sequitur vomitus *ein Kalb*. Posterior est humida trium, quatuor, vel quinque confessio, quibus vinum moram gerit: & hi angelis, hem Angils dicere volui, non impares feruntur. omnia ridicularia hic agitantur: disputationes jucundæ, blandæ, concinnæ, amabiles, hinc inde oriuntur. Cur Venus pingatur nuda? cæca? quid significant tela veneris, & similia egregia proverbia. Ibi quoque aliquando disferitur de constitutione Microcosmi, generatione & corruptione, de materia, forma secundum Physicam Aristotelis.

*Hic modus arridet nobis, hæc gaudia tantum,
Appetimus, nō hinc retrahet nos atra Noverca,
Mancipium corvi Cacodemonis, unica mens est,
Vivere cum tali, cum tali occumbere turba.*

Q V Æ S T I O.

Vtrum ultra Raufferum, ut vocant, bibere liceat?

HÆc quæstio plurimos traxit in controversiam, attamen dicant quidquid velint, Medici corporis naturalis tutores averfantur, nihil faciunt, nominantque plenitudinem ad vasa, cum quis ita madet, ut corpus illius, plurius vini capax non sit; deinde plenitudinem ad vires dicunt, cum quis ita ebrius fuerit, ut corpus plus vini perferre.

CONCLUS. Ultra Raufferum bibere non licet. **PROBAT.** ea quæ sua malitia sic gratiam gratis datam excludant, ut neque in hoc sæculo, nisi ægrè admodum, neque in futuro remittantur per se vehementer abominandæ sunt, & non licet. Sed talis est potatio ultra Raufferum. Ergo, non licet. Major est Theologorum. Minorem probo. Quæ humanæ, fraternæ charitatis jura violant, ipso facto gratiam excludunt. Ergo, Et hoc experimur in nuptiis, conviviis, nundinis, encæniis & aliis congregationibus, ubi homines mira metamorphosi transformantur in bestias, asinos, porcos, tygres; ex iis quoque actibus, oriuntur homicidia, stupra, &c.

QVÆSTIO III.

An liceat in potatione adbibere aleæ cum tesseri & orbiculis?

RESP. Sunt qui affirmant, adducti hac ratione; quia animi nostri ludo aleatorio recreantur, & ingenia stupida exacuuntur. Sunt, quorum cerebrum ad mentionem tabulæ aleatoriae finditur, & quorum cor guttatim tabescit, quasi in aquâ indideris salem.

CONCLUS. 1. Animi causa alea utilitæ. Hoc totus mundus fatetur.

CONCLUS. 2. Pro lucrandis pecuniis tabula aleatoria ludere non licet.

PRO-

PROBAT. Quodcumque hominem ad summam paupertatem redigit, eo ludere non licet. Sed tale quid efficit ludus aleatorius. Ergo. Majorem nemo sanus negabit. Minorem probo. Exemplo Sidonii, cujus res hac viâ ad restim redierat.

Verba Sinodii sunt.

Ludus aleatorius (dum adolescens eram) exuit me miserum in quadam cauponula primo omnibus nummis meis præsentariis, tum mutuatitiis, deinde villis, agris & possessiunculis, ut ne haria quidem suilla mihi superesset, aut tantillum loci ubi catellus cubitare posset. Postremò verò omnibus tunicis cum amiculo & crepidulis: ut ne intima quidem tunica superesset, ut te non homunculum denudatum, sed cuculum hybernium deplumatum spectare putasses, verum est quod commemoro. Imo Diogene illo cynico longe pauperior eram, nam illi reliquum erat dolium versatile quod ad faciem solis diurni (instar solstitialis herbæ obversabatur, mihi vero præ nimia paupertate, ne cavea quidem viminea, (sub quam gallina cum pullis suis succubare posset) erat; erat illi tunica interula, palliolum, quod supernè circumjecerat, mendicorum supellex baculus & pera panaria, mihi vero, proh dolor, nihil horum erat, non modò videbar Diogene, verum & quovis mendico circumforaneo pauperior. Quod cum (licet sero) animadvertissem,

tissem, nec ullum verbum ac ne tacitum quidem gemitum quivi emittere, post aliquantulum temporis occepi meam fortunam meosque casus graviter ingemiscere, & vacuas manus saepiculè complodere, pedesque incertis alternationibus commovere, modo hanc modo illam capitis partem (quæ mihi non pruriebat) adscalpere & ore semiclauso balbutiens (nescio quas querimonias effutire). Tandem dolore ingravescente subito velut lymphaticus incepti victorem meum imo herculè, expoliatorem omnibus maledictis (quæ quivi comminiscier) onerare, compellans eum trifurem, latrunculum, sicarium, veneficum, patriæ proditorem, parricidam, sacrilegum, perjurum, legirupam, perniciem adolescentulum, & cum dictum libratum pugnum in ora ejus impegi, ut gingivas ejus edentarem. Ipse vero extemplo mihi caput correpto de mensa alveolo excerebrasset, nisi unus ex collutoribus nostris Mysargyrus nomine (qui affidebat) altrinsecus interpedisset, & rixas nostras intercessu diremisset. In ipso ferme temporis puncto accurrit minister cauponis, qui me miserum affatim plagis castigarum forinsecus adjecit, & tres canes villaticos feros atque immanes è cavea sua (in qua per tempus diurnum concatenati cubant) emisit, & in exitium meum inhortatos iminisit: qui signo solito ministri cauponis incensi furiosaque rabie conciti & allatratis horrendi eunt in
mise-

miserum. Quod cum vidissem illico silicem quendam de via tremundus corripui, correptum in caput propinquioris canis accurrentis magno nisu contorſi, ſed impetu caſſo per extremum dorſum tranſcurrens lapis contra opinionem meam deciderat in terram innoxius, quo lapidis jactu canis alioquin exaſperatus, furioſus me miſerum rabido riſtu aggreditur, aggreſſum terræ guttur apploſit, apploſum ipſe (cæteris canibus coadjutoribus) membratim diſcerpere tentavit. Sed in eodem pene momento, accurrerunt viri ruſtici canes (qui meum miſerabilem ululatum cognoverunt) allaturi ſuppetias, hi cum fuſtibus, iſti cum furcis bicornibus, illi vero cum perticis quibus ſegetes demiffa in area flagellantur, qui ubi appropinquavere non modo armis ſuis ruſticis; verum etiam ſublatis clamoribus canes abs me abegerunt. Abactis igitur canibus me miſerum humi ſtratum in pedes ſtatuerunt, & corpore meo ſanguinem laciniis & quibuſlibet aliis panniculis deterſo igitur ſanguinis profluvio, acceſſit quidam ex amicis meis, cui nomen erat Eleus, qui me miſerum apprehenſum, ad ædes fratris majoris natu perduxit, qui ubi cognovit me à canibus admorſum & variis vulneribus diſtractum, ſtatim medicum vulnerarium cum pyxidiculis unguentariis acciri flagitavit. Hic fuit infelix eventus iſtius Sidonii.

Felix quem faciunt aliena pericula cautum.

Ergo habemus intentum.

T R A:

TRACTATUS
 QVINTVS.
 DE MECOENATE.
 QUESTIO UNICA.
Quid sit Mæcenas ?

NON diu hærebimus in hoc tractatu, si modo nucleus ad quem tendimus, subito proftet. In hac autem questione solummodo dicendum erit, quid sit Mæcenas, hoc est, amator studiosorum: communis est sententia, quod inter viros nulli aut pauci reperiantur. Quo permota *Veronica Spierlitz na in tract. de mec. & stud. cap. 10. dict. 3.* aperte dicit: *Horatium & Virgilium* non fuisse amatos propter doctrinam à Romano quodam nobili, qui fuit intimus Augusti Imperatoris, sed à diversis virginibus, quas propter benevolentiam Mæcenates appellant. Et si quis *Georgica Virgilii cum Eclogiis* diligenter inspexerit, facile animadvertet, quod sub masculino semper scæmineum putaverit, & amores sub obscuri nomine prodiderit. Ejusmodi Mæcenatem quoque Naso habuit, ob quam potius, quam ob scripta de arte amandi relegatus fuit. Etiam ratio dicat viros non esse Mæcenates studiosorum, nam aut sunt docti aut indocti;

docti ; ipso facto contra morem suum agerent ; quia docti ne saperentur , oderunt doctos , indocti susque deque habent doctos , quare ergo amarent ?

CONCLUS. Mœcænas est homo habens nasum , oris superficiem , mentum , propter rem unam à viris distinctus , qui singulariter est propensus erga studiosos. Ex quo patescit esse fæminam : quia inter fæminas , ut eruditum est plures reperiuntur , quæ in studiosos bene animatæ sunt , ob rationem physicam.

TRACTATUS

SEXTVS.

DE OPIFICIBUS.

QVÆSTIO PRIMA.

OPIFEX non plane à doctis reiiicitur, quia vix eo carere possumus; nunc ad definitionem. Quidam putaverunt Opificem esse cuiusvis servum. Sed hi nimis abjecte de illis loquuntur; alii dicunt opificem esse hominem laboriosum , cuius finis est , *nunquam ditescere*. Sed hæc definitio nimis angusta est ; sit rationalis.

CONCLUS. Opifex est lucrator panis in sudore faciei , re aliqua , quam aut usus aut necessitas postulat.

PROI

PROBAT. Finis est, quod rem ita consequenter esse statuit, aut quod rei influxum suppeditat, sed tale est opificium, cum nimirum propterea extrema & fortissima quævis exantlet, ut panem & æs conflare possit. Ergo, Rectius in terminis. Nam nemo S. Sepulchrum custodit gratis, quilibet suum petit, Ex quo intelligitur nos minus posse carere opificibus quam doctis.

QVÆSTIO II.

Quodnam sit sordidissimum opificium?

SVDOR mihi præ anxietate erumpit tot enim sunt sordida opificia, ut quomē veritam nesciam, quædam versantur circa materiam puram, quædam puram materiam impuram reddunt. Nulli laudem suam detraho, hoc unum dico alutarios intrinsece fætere. Pretereo jam Piscatores, sartores, laniones, Pelliones, carbonarios, latrinarum purgatores, quorum sordes & odores si quis non sentiat, *homo obese naribus* merito dicendus est.

CONCLUS. In sordibus opificium limarii prærogativam obtinet. **PROB.** Illud est sordidissimum opificium, quod nusquam sordibus caret. Sed tale quid habent limarii *die Leimentretter*. Ergo, Major est vera, Minorem probo, nam simulac limarii dixerint, quod felix faustumque sit, manus eorum permerdatæ sunt, *soo haben sie schon ihr Hends beschieffen und besudlet.*

TRA.

TRACTATUS

SEPTIMVS.

DE MEDICINIS

ET MEDICINA.

QVÆSTIO PRIMA.

Quid sit Medicus?

ANTE aliquot annos medicina tam vilis fuit, ut homines indocti & agrestes (*die schlimme ungelehrte Flohbirdien*) medicos urinæ inspectores nominaverint, quasi urina objectum eorum foret, vnde quidam illos cum Iuristis hoc versu risit.

Stercus & urina Medicorum fercula prima.

Sunt medicis signa, Iuristis fercula digna.

Ex quo factum est, ut agyrte, circulatores, viri sylvestres, (*Walthansen*) Rattorum captores, radicum effossiores in majori precio habiti fuerint quam Medici. Dixerunt illi quicquid in buccam venerit: nulla scientia, meo animo, tam excellens est quò auctoritati medicorum aliquid detrahat, quia revera sunt nobilissimi corporis humani inspectores.

CONCLUS. Medicina est scientia practica

ctica & speculativa , versans circa corpus sanabile inclusive.

P R O B A T. Quia medicus , dum ægrotum accedit , perscrutari debet quo morbo laboret. quatenus est speculativa. Deinde per antecognitam curandi regulam eundem curare. Ergo , est practica & speculativa scientia. Inclusive , vero cur annexerimus , ex sequentibus videre licet.

Q V Æ S T I O II.

Quare hæc disputatio in antepenultimo loco posita , cum nobilissima sit.

R E S P O N D. Quia medicus est tanquam pædagogus corporis humani. Sed pædagogi clientes suos præcedere sinunt, præterea honestum est ut servi præcedant. Dominus autem sequatur, *Hysteron prosteron wie batgē mit den Schollen.* Etiam si hic mos apud Germanos exolevit: (Nam Domini equitant , eunt præ, servi autem sequuntur) attamen nos ab Italarum partibus stamus , qui optimi medici sunt, & quia alii omnem suam scientiam ex illis hæuserint , eorum quoque mores imitari debent. Ergo.

QUÆSTIO III.

Virum medicus juvenis salva conscientia puellam denudatam videre possit?

DIFFICILIS sane quæstio, sed an respondeant arbitrio paucis docebimus. Quidam dicunt esse impuritatem & curiositatem, ex hoc non leve peccatum provenire posset. Et hæc est sententia communis doctorum: alii innuunt quod ex aspectu nudæ puellæ rigor febrilis & alia gravissima symptomata oriantur.

CONCLUS. Propter anatomiam medicus salva conscientia potest puellam denudatam videre. **P R O B.** Quæ medico adeò necessaria sunt, ut sine eis medicina sua sit irrita & fallibilis, ea salva conscientia perlustrare potest. Sed puella ratione anatomie talis est. Ergo. Nam nemo unquam somniavit, quomodo viscera sese habeant. quo in loco sita sint, nisi ipsemet aspexerit; verbe causa. Puella quædam laboret stranguria, si medicus nescit ejus constitutionem, potius exhibebit styptica quam electiva, quæ urinam magis remorantur, quam prolestant, vel puella laboret febre, quæ qualitate sua est calida & sicca, si jam parentes tam morosi essent, ut medico ejus videntæ copiam non facerent, sed illum adirent peterentque ab eo medicamentum pro tali morbo: interim medicus non potest dicere quæ morbi species, an febris sit tertiana vel quartana,

quartana. Si dicant esse tertianam, nescit, an sit tertiana spuria an pura, si pura, quæ egeret humido & frigido medicamine, dat ei pro digestionem R. Syrup, acetos. unc. i. Mellis rosati collati unc. i. Buglos. unc. i. quod tamen tertianæ spuriae. Ergo, Medicus de puellæ cognitione diligenter inquirere debet.

NOTA. Medicus necesse habet puellam (de patiente loquor) diligenter inspicere: imprimis in purgatione noscere debet substantiam subjecti quid perferre possit; an sit masculosa & enervationem nondum experta. Nam si illud nescitur in materia purgante facile incideremus in *Hypercatharsis*, de quo multa dicenda forent.

NOTA. Si virgini Syrupum præscribere velis, utere sequenti, R. Radicem phys. calam. an. iiii. Rosar. circa natalitia Christi natarum lib. iiii. Iulep. rosat. mellis violat. an 3. i. misceantur donec satis sit: ita puellam ægram facile in pristinum sanitatis gradum restitues, quia impense dulcibus gaudent. Aliqua traduntur Hemistilionis man. i. Dactyl. datnez Kern lib. ii. Aquæ vivæ seu Elixir an. 3. i. Si qua probatiora sint, quæ vix puto, secure probare poteris; Sed meum probatum est.

QVÆSTIO IV.

Quid sit medicina Culinari?

N I H I L certi hac de re statui potest, quia *trahit sua quemque voluptas*, ut ait Poeta, tamen generalem modum culinarily cibandi cum suo ornatu præscribemus, qui famelico stomacho satisfacit, ex quo de cæteris conjecturam facere poteris. Primo mensam mappa consterne, deinde mappulas manuaras per extremam oram ejus circumducens superimponere, quibus stanneos orbiculos per certa intervalla iniice: & nequid ad mensæ apparatus deesse videatur, duos circulos æreos, (quibus paropsides sustentantur) in mediam mensam conice: salinum non negligere, mox panibus ex canistro depromptis mensam per certa intervalla onerare stude. In eodem temporis puncto, affer amphoram cerevisiæ communis & pocula fistilia, quæ juxta panes in mensa rite collocato. Tum i allatum edulia (loquor de iis quæ æstivis duntaxat diebus sunt salubria) & appone ex una parte edulium confusaneum ex crudis herbulis, Lactuca scilicet & nasturcio acetosæque confectum, aceto perfusum, & olivo inunctum: ex alia parte sorbitiunculam ex ovis gallinaceis vinoque & pulvere aromatico confectam. Tum patinam cum reliquiis herbarum tolle, & aliud edulium appone, ex
una

una parte ; patinam cum ovis longa elixatione duratis , testa exutis , bipertitis , ac petrosolino minutatim conscisso respertis , & in acri aceto natantibus ; ex altera parte patellam cum binis ovis testa adhuc inclusis , & in calido cinere ad ignem leviter versatis ac percoctis. Iam ito in cellam vinariam allatum cantharum vini vetuli , & deinde in discubitorium allatum duos vitreos calices multinodes , vinoque impleto. Iterum tolle patinas & pone ex una parte mensæ pulmentarium ex bubulis carnibus tessellatim concisis & uvarum passarum acinis interjectis confectum , ac pulvere aromatico affatim conditam ; ex altera parte appone pisces Fluviales (quos lucios vocant) aromatico liquore innatantes & suavi sapore percoctos. Rursus illas dapes amove & ante hospites bulimiâ laborantes appone ex una parte capos illacardatos & ad ignem crebro volumine versatos ac percoctos , cui adiice stannea quædam patella cum olivis ex vase condimentario recte depromptis ; ex altera parte pone opiparum ferculum ex sturione assum & piperis gingiberisque polline & saccharo affatim conditum. Tum interjecto tempore paropside tolle & lancem cum butyro flamenti , nec non & canistrum cum caseis bubulis & ovillis mensæ superimponito ; Interim calices mero impleto. Tandem bellaria apponito videlicet duas patinas cum pomis quarum alte-

tera semi plena sit cerasis aqua perlutis, & al-
tera plena flava & lividis prunis, itemque ca-
lathum cum malis acidis amiculi & præcoci-
bus hornis.

Hæc est medicina culinaria, quæ optime
latranti stomacho medetur, quæ qui non sa-
naturis incurabilis est.

Q U Æ S T I O V.

De Diæta.

*Quaratione quis vitam quam longissimè prorogare
potest?*

RESPOND. Observando sequentes re-
gulas salutare.

1. Regul. Sanitatis studium est, non satia-
ri cibis, impigrum esse ad Labores.

2. Motus, cibus, potus, somnus, venus,
omnia mediocria.

3. Cibus novus ne unquam sumatur, nisi
priori probe concocto.

4. Mensæ ne sint æquales, sed semper cœ-
na levior.

5. Prioris mensæ error, sequentis parsi-
monia corrigatur.

6. Cibus ne prius ingeratur, quam in ore
fuerit exacte masticatus.

7. Potus ne unquam superet alimenta sicca.

8. Potus ne sumatur priusquam bona cibi
portio sit ingesta.

L

9. Va-

9. Varietas ciborum in eadem mensa ne adhibeatur.

10. Semel in septimana mensa omittatur cum scilicet corpus minus videbitur alimento indigere.

11. Semel in die corpus ita exerceatur, ut naturalis calor excitetur, utendum autem exercitio temperato ante cibum, cuius utilitates sic descripsit Fulgentius: Exercitium est humanæ vitæ conservatio, dominantis naturæ superfluitatum consumptio, virtutum roboratio, temporis lucrum, ocio inimicum, juventutis debitum, senectutis gaudium. Nam exercitium solvit & evacuat per poros superfluitates: contra quies maxima nocumenta affert: hinc poeta.

*Ociannullus amet, nisi sint conjuncta labori,
Nam nimia requie mortificatur homo.*

12. Is ordo in cibus ingerendis servetur, ut liquida ac mollia solidis ac siccis præmittantur.

13. Inter unam & alteram mensam, ne quid cibi aut potus ingeratur.

14. Alvus quotidie sit mollis aut natura, aut arte.

15. Extreme calida in cibo, potu ac aëre vitentur, itidem frigida.

16. Somnus nec brevior sit sex horis, nec octo prolixior.

17. A cibo statim, ac pleno ventriculo legere, scribere, ac gravioribus cogitationibus

bus

bus, operam dare perniciosum est.

18. Violentus motus à cibo statim omnino fugiendus.

19. Mane refoto corpore membra omnia fortiter extendantur.

2. Nunquam potus assumendus jejuno ventriculo, quoniam talis potus valde nocivus est, & habet potentiam percutiendi nervos & eis nocendi Gallenus secundo Aphoril.

21. dixit: *si quis famelicus ante cibum vinum acceperit, cito in spasmodum & mentis alienationem incidit*: Neque post cibum vinum assumendum est, quoniam digerit velociter & penetrat, & penetrare facit cibum, qui nondum sit digestus, & facit hæreditare oppilationes, & putrefactionem.

21. A notabili quantitate vini abstinendum est, & quantum potest fieri ab omni quia nocumentum adfert cerebro: & ex ipso, nemo debile cerebrum habens, nisi parum & admixtum bibat, & Serapio dixit. Vinum replet caput vaporibus multis.

22. Panis fit optimus ac mollis, cum paucis sale mixtus.

23. Caseus ac lacticia omnia vitanda: lac integrum utile est in æstate cum saccharo, Aqua lactis vel serum lactis semper utile est.

24. Piseium rarus fit usus, soli friobiles admittantur adhibito aceto atque arometis atque fassamenta.

25. Conchyilia ostrea ac testacea omnia,
L ij quod

quod frigidum, lentum ac hærens alimentum
gignant declinanda.

• P R O P H E T I A .
M I R A B I L I S .

A D
A N N U D O M I N I

Millesimum Sexcentefimum

34. futurum.

A *lmachius artium Magister Parisiensis*, diligens lustrator universi hæc infrascripta cunctis notificat, diligenti indagine, antiquissimo codice, in bibliotheca communi, totius regni Franciæ reperta, quod anno Domini 34. in mense Ianuario & sequentibus; *Consurgent ossa mortuorum* (A) quæ quidem plena erunt oculis, sed non videbunt, virtutem tamen habebunt cæcos illuminandi, quæ per plana discurrent vestitos quidem nudabunt, habentes spoliabunt, non habentibus dabunt, & inter homines discordiam concitabunt, furore dominante.

Insurget enim gens belli colissima, non utens bombardis aut tormentis ferreis vel æneis (hoc enim vulgatum est) sed sagittis *Peste infectis* (B) tum venenatis, ut si unum

ex militibus tetigerint non solum ipse, sed & totus exercitus quantus quantus est, moriatur

E contrario erit miles admodum benignus, (cui militiae nomen dant non solum rustici sed & cives, nobiles, *principes*, imo *Reges* (C) qui multos quidem prosternet, jacentes quasi semimortuos: sed tamen iterum reviviscunt, in hoc bello qui primus aufugerit, praemium auferet, qui constanter in finem usque pugnaverit & permanserit, non solum risu sed etiam poena *pecuniae praesentariae* mulabitur. (D)

Interea ex regibus *consurgent quatuor* (E) cum suis exercitibus mirabilibus & monstris, qui pedes habent sed non ambulant, aures nec tamen audiunt, oculos nec vident, vosque similes illis, & in medio exercitus erit *Heros quidam Diabolo*. Tunc consurgens contra gentem, & pugnabit frater contra fratrem, servus contra Dominum, & erit admiratio universis: nam minor superabit majorem, multitudo cedit paucitati, & quod terribilius est contra nequissimum *belial*; non erit victoria in hoc praelio, nec contra illum Heroa nisi unica non quidem magno, sed parvo & modico pygmaeo pannofo. Et erit finaliter talis persecutio, qualis ab initio non fuit, & beatus, qui illaesus in tali pugna fuerit.

Præterea supervenient alia larvata, quæ potius monstra vocabuntur, sed nondum statim finis, & nisi abbreviati fuerint dies: omnes depauperabuntur: sitiunt enim sangui-

nem iustorum, & de sudoribus pauperum vivere concupiscunt: Reges namque 4. cum uxoribus (F) senioribus & militibus, ac aliis equitibus suis venientibus quatuor mundi plagis animi relaxandi causa exeuntes in campum planum variis colorum floribus distinctum atque adornatum, incipient alter, alterum provocare & in iram concitare; dicentes vincat qui potest, *vive le Roy*, fortuna nobiscum; hæc audientes qui astant, incipient admirari, non sine parva expectatione eventuum futurorum; Exitus enim acta probabit & in fine videbitur cuius toni. Commisso bello, quod plerumque in seram usque noctem protenditur, omnes tacite in unum se recipiunt locum, neque amplius sunt loquelæ aut sermones, quum priora transierunt. His peractis sequitur pœnitentia multorum, qui converterint ad cor, præ angustia spiritus gementes, & insaniam suam agnoscetes; in qua quidem pœnitentia, stabit contritio, sine confessione & lachrimis & erit gaudium universis super uno peccatore pœnitentiam agente.

Prodibunt quoque *magnates quatuor*, (G) cum suis domicillis, & servis, initur pugna certamine dubio, ille tamen qui primus 31. ceperit & abduxerit non solum ipsos captivos sed & pecuniæ tantum *quantum illis alendis sufficit* (H) auferet.

Sphæra insuper lignea imo hemisphæra à peccatoribus super viventibus remote torque-

tur

tur in novem ligneos jambos seu digitulos (I) quam potius fortunæ globum seu rotam diceres. Et quicumque inimicorum eorundem , plures ex his prostraverit in terram , quanto præconio quantisque donis muneretur , hi scient , quorum interest hæc scire : Nam nullus eorum , qui viriliter dimicaverit , immunis abibit , non curando aspectus torvos atque oppositos suorum sodalium contorquentium. Nam inde capiet , quo novos sibi comparare possit amicos , juxta illud : *Tot amici, quod nummi*. Heu quam inique comparatum est , ut hi qui minus habent , addant ut plurimum aliquid divitioribus , sed hoc ibi fit ubi non rectè vivitur.

Exortis densis tenebris , præ festitudine exurgunt semivivi (K) & dant se requiei , tunc consurget quoddam animal admirabile , habens os de cornu & barbam carneam (L) clamans super semi-vivos , surgite mortui , venite ad judicium. Tunc consurgent semi-vivi , accipientes pelles mortuorum (M) vertentes & revertentes , postea consumunt patrem suum , cujus locus factus est in pace.

Demum facta pace fit oantus celebris , & plurimi ex illis in synagoga reperiuntur , ubi spoliis & oneribus alleviantur , deponentes quæ apportaverant , eaque alienis custodibus committunt , ut & ipsi cantent simul cum illis , non lamentationes Hieremiæ , sed gaudeamus omnes , quoniam filius perditionis

nis inventus est, tanquam ovis, quæ perierat : fit gaudium miseris quorum luctus vertitur in gaudium. Sed domi ibi erit fletus & stridor dentium ; non habentes, quod manducent, quoniam captivi (N) sui eduçti sunt in tenebras exteriores, & quis scit, quando revertentur Dies cum illa dies iræ, dies calamitatis & miseriæ, dies magna & amara valde lugebunt, super se omnes tribus terræ, à qua nos liberet, qui sic vivit & regnat, Amen.

Concertatio muliebris.

Orta rixâ inter Mulieres, cum altera alteri objiceret mendacium, & convitia agitent; Mentiris, inquit una, ut meretrix, ut fur, ut venefica. Huic altera? At tu, inquit, mentiris ut calendarii opifex qui toto anno, & singulis diebus mentitur. Putabat nullum mendacius hominum genus excogitari posse, cui adversariam conferret, quam Astrologos & tempestatum conjectores.

De Modestia civili liçtoris.

Comes Zollerensis, cùm in pago quodam vicino Tubingæ divertisset, & forte illic præfectus Tubingensis negotia istius loci componeret : mox unâ prandere cœperunt, Erat fortè unus ex mensæ administris & pocillatoribus liçtor oppidanus, homo pro popularium suorum more admodum civilis. Hic cùm discum Comiti apponeret, & aliquâ immunditiâ sordidatum adverteret, celeriter ad se redi-

tum

Etum prius femorali ad Nates absterlit, & deinde Comiti apposuit. Putabat enim hac ratione multò mun diorem jam factum esse discum, & comitis ore longe digniorem.

Cujusdam Iudææ mulieris facetum dictum?

Fui olim in oppidulo Hechinga nomine, quod est in ditione Comitum Zollerensum, illuc reperi unam Iudæam, quæ cùm esset conspicua formâ; fuit & perfaceta, cui ego cum persuadere conatus essem fidem Christianam nihil ineptum respondebat. Tandem circumcisionem credidit tantum valere, quantum baptismum quæsitque à me, quanti nos Christiani baptismum faceremus: Respondebam, multi, & sine eo claudi portas regni cælorum: ipsa verò subjunxit: At nos Iudææ mulieres parum tenemus de circumcisione. Quod cùm causam inquisivissem, dixit: Quoniam mallemus addi virorum nostrum virilibus portionem, quam adimi. Vnde cunctis adstantibus maximum risum commovit.

De quodam Rustico.

Ego nosco rusticum, qui cum esset factus Prætor pagi sui, venit non longo post tempore ad balneum in Minsingenle oppidulum. Cumque ibi invenisset quendam, quo cum olim equos pavisset, dixit inter cæterea (cùm ille gratulatus esset ei de Prætura adepta) quis æstimasset unquam, bone amice, dum eramus Hypponomi, quod ego indignus Prætor factus aliquando essem? Credens se tam grandi

in Magistratu collocatum, ut singulari etiam augurio & fortuna opus fuerit, quum tamen ultra novem rusticos non haberet sibi subditos.

De Studente lepidum dictum.

Ego habui ante aliquot annos conterraneum Schlecklingensem in studio nostro Tubingenli, qui cum aliquoties ad gradum Baccalaureatus (ut vocant) aspirasset, nec unquam obtinere potuerat, tandem spe omni ablata dixit: Non est necesse ut fiam Baccalaureus; nam & Christus habuit duodecim discipulos, & tamen nullus eorum fuit Baccalaureus.

De quodam Nobili.

Iacuit nuper mecum quidam nobilis Scholasticus, quem cum sæpe adhortatus essem, ut in honorẽ tantæ festivitatis (erat enim natiuitas beatæ virginis) maturius surgeret, atque in fanum properaret. Quæsiuit ille ignarus qualis dies esset) an festum circumcisionis beatæ Virginis celebraretur. Quod tantam præbuit omnibus audientibus ridendi materiam, ut pene in proverbium verteretur.

EXPLICATIO

hujus Prophetiæ.

- A. *Ossa martuorum*) id est , tessera , cubus
Wurffel, dobbelstein.
- B. *Peste infectis*) lusus , vulgo dictus Tic-
Tack , in quo si una rotula tangatur , to-
 tus ludus amittitur.
- C. *Principes imo reges*) ludus aleatorius
 vulgo *Verkehren* , hic lu-
 dus quoniam admodum delectabilis
 est ingeniumque volatile requirit magnati-
 bus quoque allubescit.
- D. *Pecunia præsentaria mulctabitur*) recte,
 nam hic ludus non patitur dilationem de-
 biti , cum sit molestissimus creditor.
- E. *Ex regibus consurgent quatuor*) Ludus
 chartarum , vulgo *coram nobis Karneffel*
Spiel.
- F. *Reges quoque duo cum uxoribus*) Ludus
 turriculæ vulgo dictus *Schacht, Spiel* , in
 quo etiam si appareant species humanæ
 non tamen homines , sed potius nomina
 hominum sunt.
- G. *Magnates quatuor*) Ludus chartarum, vul-
 go *Triumphus* dictus *Trouff.*

H. *Quantum illis alendis sufficit*) Nam si.
cuti oculos habent & non vident, ita os &
non comedunt,

I. *Iambos seu digitulos*) Ludus globi dictus
Kegelen.

K. *Semivivi*) id est, somnolenti.

L. *Animal habens os de cornu*) id est, Gal-
lus gallinaceus, *bahn.*

M. *Pelles mortuorum*) id est, libros oratio-
num.

N. *Captivi sunt nummi in burfis*, id est, te-
nebris.

De Rustico.

Novi rusticum, pinguefacere cupiens por-
cum tantum illi in die cibum bis porrexit: &
cum semper macer maneret, indignatus ille
conquestus est vicino. A quo cum correptus
esset, quod non bis, sed ter vel amplius deberet
pastum porrigere. Respondit rusticus, ter vel
amplius! nullo modo: quoniam ego homo
cum maximis laboribus, contentus sum bis
comedere in die. Credens hominem laborio-
sum plus debere esse, quam porcum.

Fatui cujusdam facetum dictum.

Dicitur mihi de aliquo stupido homine & fa-
tuo, qui cum funus maternum prosequeretur,
cantabat alta voce. Quem cum pater castiga-
ret, dixit Haud esse te sanum credo pater: cum
precio conducas, Sacerdotes, qui canerent,
ego vero gratis concinam.

INDEX.

	Pag.
Q <i>Venam in mundo admiranda?</i>	1
<i>Quid est scholasticus?</i>	Ibid.
<i>Noctis commoda quænam?</i>	2
<i>Mulier quænam pudibunda?</i>	3
<i>Quibus sibi sapiens homo debet carere?</i>	ibid.
<i>Cur odium vatinianum inter Monachos & Ca-</i>	
<i>nonicos?</i>	ibid.
<i>Fæmina formidolosa quænam?</i>	4
<i>Homo cujus partis orationis est?</i>	ibid.
<i>Quotuplices sunt crepitus ventris?</i>	5
<i>Fæmina audax quænam?</i>	ibid.
<i>Quid est Rusticus?</i>	ibid.
<i>Quosnam usus præstat charta?</i>	6
<i>Fæmina meticulosa quænam?</i>	ibid.
<i>Quis sagittarius collimat ad pedes, & tangit</i>	
<i>nares?</i>	ibid.
<i>Bona Eunuchorum quænam?</i>	ibid.
<i>Quatuor occidunt Hominem ante tempus?</i>	7
<i>Vinum à quibus in pretio habitum fuit?</i>	ibid.
<i>Cur asinis sese mutuo fricare licet?</i>	ibid.
<i>Quis usus raparum & brassicæ capitatae?</i>	ibid.
<i>Quid est homo sine barbâ?</i>	8
<i>Mulier nauseabunda quænam?</i>	ibid.
<i>Avarus cui similis?</i>	ibid.
<i>Crepitus ventris estne corporale quid?</i>	ibid.
<i>Cæci quibus rebus minime indigent?</i>	9
<i>Quid remedii pro odoratus amissione?</i>	ibid.
	Papi.

I N D E X.

- Papirus, unde denominationem habet?* ibid.
Quibus in locis publice licet loculos exhaurire?
ibid.
Coitus quid efficit? ibid.
Crepitus ventris estne spiritualis? ibid.
Fœmina superba quænam? 10
Phlegmaticis & Pulmoniacis quomodo succurrendum? ibid.
Quædam est præsentissimum remedium colicæ
II
Quid est honor? ibid.
Mulier Hugenota & Papistica quænam?
ibid.
Velotus avis paradisi quam vim habet? ibid.
Quænam sibi honorifice cedunt? ibid.
Quid est crepitus? ibid.
Ære alieno obærato quid jucundissimum 12
Mendici quam varia nanciscuntur nomina?
ibid.
Quid est fœmina? ibid.
Quare rex rhombuli, trifolii, cordis & ligonis
semper sunt pauperes? 13
Quibus caput facile tumidum sit? ibid.
Quid est Melancholicus? ibid.
Fœmina spiritualis quænam est? Ibid.
Crepitus ventris estne bonus? ibid.
Filii prodigi quænam? 15
Quomodo efferres uno vocabulo latino quinque
animalia eaque pilosa? ibid.
Mulier debilis quænam est? ibid.
Quænam est differentia inter pediculum forma-
liter

INDEX

litter sic dictum, & pediculus planum?
ibid.

<i>Rapae quomodo profunt?</i>	16
<i>Quis est autor ventorum?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Bona domestica quanam est?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quid sunt Bohemi?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quinam sunt excommunicati?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quam quisque novit artem, in hac se exer-</i> <i>ceat.</i>	17
<i>Recita laudes Podicis.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Femina curiosa quanam?</i>	18
<i>Qui maxime omnium lucrantur?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Brassicis capitatis quinam delectantur?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Femina gulosa quanam est?</i>	19
<i>Quis nasus est optimus?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quanam est differentia inter sapientem &</i> <i>stultum?</i>	20
<i>Femina frigida quanam est?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Cur data est barba viris?</i>	
<i>An viri cornigeri sint infames?</i>	21
<i>Epitaphium cujusdam studiosi</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quid est barba?</i>	22
<i>Quinam sunt omnium maxime gulosi?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quae est differentia inter barbam & crinem?</i> <i>ibid.</i>	
<i>Narra lepidam Thraasonis irrisionem?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Femina diligens quanam est?</i>	23
<i>Quomodo pronunciabis uno verbo, radices escu-</i> <i>lentas, carnem & pisces?</i>	<i>ibid.</i>
<i>An pecuniae obediunt omnia?</i>	<i>ibid.</i>
<i>Quanam sunt privilegia scabiosorum.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Cur</i>	

I N D E X.

Cur crepitus est generis masculini cum perti- neat potius ad fœminas, & mentula generis fa- minini, cum pertineat ad masculos?	24
Quenam est supellex mobilis maxime necessaria de nocte?	ibid.
Mulier liberalis quanam?	25
Estne mendicus preferendus diviti?	ibid.
Qualis futurus est Antichristus?	27
Mulieres cur potius nubunt Iurisperito, quam Medicis & Theologis?	ibid.
Meretrix quid & unde?	ibid.
Mendacia adferuntne quid utilitatis?	28
Charitativa quanam est.	29
Quodnam est maxime mecessarium & speculati- vum in domo?	30
Cur Helvetii in braccis suis gerunt vaginas, &c.	31
Recita verba ridiculi cujusdam Oratoris.	ibid.
Quibus non licet curare cuticulam?	32
Quare fœminæ non sunt caudatæ?	ibid.
Porci in quibus homines superant?	ibid.
Quinam sunt infortunati?	ibid.
Quenam non saturantur?	ibid.
Quid est Hypocrita?	33
Quinam sunt ejusdem farine homines?	ibid.

INDEX

Problematum Ludicrorum.

- Q** *Vanam sunt rato contingentia & fere contra naturæ cursum?* Pap. 33
Quis vulgo dicitur Calcearius Dei? ibid.
Quis præfertur Nobilibus sine servis incedentibus 34
Cur mendici numerosam habent prolem. ibid.
Ridicula cujusdam ægroti responsio. ibid.
Iocus nautæ in ebrium. ibid.
De nasuto Adolescente. 35
Quinam sunt omnium lætissimi. ibid.
Quisnam Cauponem egregie decepit. ibid.
Quinam sunt omnium liberrimi. ibid.
Quænam utilitates nasi. ibid.
Quæ res periculo non vacat. 36
Quem universus mundus vocat nepotem. ibid.
Mira descriptio hominis Pigmæi. ibid.
Familia omnium inutilissima & tristissima quæ prædicatur. 38
Recita lætitiæ gradus. ibid.
Quinam sunt insignes fatui. ibid.
Quomodo quidam vicinum suum ad prandium invitavit? ibid.
Quinam sunt omnium probissimi? ibid.
Cur pulices plus mulieres quam viros infestent, ibid.
Recita cujusdam ridiculum testimonium.

INDEX

De Paulo Wust.	ibid.
De Nobili amplexatore.	ibid.
Fatui cur mulieribus grati.	ibid.
Amor quare api comparatur.	40
Obsequium Amicos, veritas odium pa- rit.	ibid.
Facetum rustice puellae dictum.	ibid.
Quinam nasi preciosissimi.	ibid.
Scientiae sintne inutiles.	41
Recita testamentum porci.	ibid.
Practica vera.	42
De dominis hujus anni.	42
De anni qualitate.	ibid.
De morbis hujus anni.	43
De frugibus.	44
De communi plebe.	ibid.
De mulieribus & virginibus.	45
De cantatoribus, amatoribus, &c.	ibid.
De populi seditionibus.	46
De quorundam hominum penuria.	ibid.
De vino & cerevisia.	ibid.
De mulierum infirmitate.	46
De rebus quibusdam nocivis.	ibid.
De ventis	ibid.
De quibusdam futuris effectibus hujus anni.	ibid.
Brevissima concio cujusdam Parochi.	48
Quare in piscibus ova rotunda sunt involatilibus oblonga.	ibid.
Principum quenam prerogativae.	49
	in

PROB. LUDICR.

- In Germania cur tanta copia mendicorum vagatur?* ibid.
- Recita ridiculum cuiusdam Parochi factum.* ibid.
- De unuculo.* ibid.
- Versus Leonicus de Amore.* 33
- Cur in mundo monstra monstrosiora inveniuntur*
Theologus ebrius, Iurisperitus injustus,
& Medicus valetudinarius. ibid.
- Puella interrogata utrum vellet in anserem muta-*
ri an in gallinam, quid dixit. ibid.
- Quenam est differentia inter fures privatos &*
publicos? ibid.
- Pulchra Etymologia nominis Philippi.* ibid.
- Recita historiam ridiculam cuiusdam Itali mo-*
rituri. 51
- Quenam est interpretatio harum literarum*
S. P. Q. R? ibid.
- Quare fatui flent splendente sole, & ridem*
quando pluit? 52
- Focus Ciceronis.* ibid.
- Milites cui sunt similes?* ibid.
- Synonima quanam sunt?* 53
- Pueri cuiusdam lepidum dictum.* ibid.
- Quot sunt genera stultorum.* ibid.
- Narra lepidam historiam de duobus sacrificulis.*
ibid.
- De impari conjugio.* 54
- Insulsum dictum rustici cuiusdam.* ibid.
- In medicum qui se pro Medico gesserat.* ibid.
- Vtrum qui consuevit multos cibos accipere, plus*
susti-

INDEX

<i>sustineat jejunium, quam solitus parum comedere?</i>	ibid.
<i>Iocus Ciceronis in Vannium.</i>	55
<i>Quare avidius vorantes citius satiantur?</i>	ibid.
<i>De tribus studiosis Theologiae historia lepida.</i>	ibid.
<i>Raphani marini vires.</i>	ibid.
<i>An senes possint rejuvenescere?</i>	56
<i>Lepidum dictum Augusti Caesaris.</i>	57
<i>Vivere nostrum quid.</i>	ibid.
<i>Iocus Ciceronis.</i>	ibid.
<i>Nigredo Aethiophum unde?</i>	ibid.
<i>Fucunda historia de Rege Franciae.</i>	58
<i>Crepitus ventris excusatus.</i>	ibid.
<i>De puella Straubingensi.</i>	59
<i>Diogenis Cynici Jocus.</i>	60
<i>Cur sternutantes salutantur.</i>	ibid.
<i>Senes, cur suspiciosi.</i>	61
<i>Cibus rusticorum qualis?</i>	ibid.
<i>Ebrietas varia.</i>	ibid.
<i>Homo qua in re maxime indiget.</i>	ibid.
<i>Quando lupo fuit mansuetus?</i>	62
<i>Quinam sunt stulto stultiores?</i>	ibid.
<i>Anhelitus felium veneficium.</i>	63
<i>Cum mulieribus infœcundis quid agendum.</i>	ibid.
<i>Præscribe mihi aureum dogma.</i>	64
<i>Vbi risuuntur quam plurimi cornuti.</i>	ibid.
<i>Scitum Demadæ dictum.</i>	66
<i>Estne ducenda Aulica.</i>	ibid.
<i>Cur canes sublato altero pede posteriori min- gunt?</i>	

PROB. LUDICR.

	<i>gunt?</i>	61
	<i>Historia jucunda de quodam Italo.</i>	69
	<i>An Alterius uxoris custodienda absente marito causa, nos solum de die, sed etiam de nocte adesse cogitur.</i>	ibid.
	<i>Focus de quodam Helvetio.</i>	70
	<i>Historia de Rege Philippo.</i>	ibid.
	<i>Queritur, an quis cum sponsa nondum ad marito deducta banreitatem committere dicatur?</i>	71
	<i>Focus Diogenis in Aristhenem.</i>	ibid.
	<i>Pæna banreitatis quænam.</i>	72
	<i>Mulieres & virgines qui illibatas conservare velint, quid faciendum.</i>	ibid.
	<i>De Puella quadam.</i>	78
	<i>Factum cujusdam Francigenæ.</i>	ibid.
	<i>De eo qui uxorem in flumine peremptam querebat.</i>	ibid.
	<i>Medicina ad tollendos fætores anhelitus provenientes à cibis quibusdam.</i>	79
	<i>Quinam sunt nimium audaces?</i>	ibid.
	<i>Vir bonus à quibus libris uxorem arcere debet.</i>	ibid.
	<i>Cur posteriora hominis tam turpes habent fætores.</i>	80
	<i>Cujusdam terribile factum.</i>	ibid.
	<i>De quodam suspensio qui sibi ante mortem tumulum construxerat.</i>	81
	<i>An possit uxorem repudiare Maritus, si forsam amatorem cum ea ludentem inuenit.</i>	ibid.

Quænam

I N D E X

Quenam optime viros fallunt?	83
De eo qui multas cunas emerat?	ibid.
De quodam Helluone?	ibid.
Ebrii cuiusdam dictum jocosum?	ibid.
De caupone & viatore?	ibid.
Hanreium faciens quo nomine est indigitandus?	84:
Scorta cur alicubi per convitium pulmones ap- pellantur?	85
Vxores hanreizantes quomodo debent appellari?	ibid.
Hanreitas quid est?	16
Cur feminae amant brassicas?	87
An non omnis mutatio bona?	ibid.
Quid est vetula?	88
Quid est Pædagogus?	ibid.
Quid est Advocatus?	ibid.
De quodam Advocato?	89
Musca culinaria quenam?	ibid.
Historia jucunda de quodam sacerdote?	ibid.
Pueri quomodo sapientes efficiendi?	90
Supellex Pædagogi quenam?	ibid.
Virgines cur libenter nubunt Iurisperitis?	ibid.
Quonam in loco pluris venditur aqua?	ibid.
Cerevisia unde dicitur?	ibid.
De Potatione?	91
De scorto?	ibid.
Dies macilenti quanam?	ibid.
Hymnus in quo omnes notæ musicae comprehen- duntur?	ibid.
	Ignia-

PROB. LUDICR.

	<i>Igniaria & sulphurata quibus odio sunt,</i>	
	<i>ibid.</i>	
83	<i>Hercules in quo peccavit.</i>	92
bid.	<i>Historia jucunda de Parocho.</i>	ibid.
bid.	<i>De quibusdam simplicibus Rusticis.</i>	ibid.
us	<i>De Nobili & Monacho.</i>	93
	<i>Christiani & Iudæi disputatio.</i>	94
44-	<i>De Maltino.</i>	ibid.
85	<i>Secreta quinam aperiunt.</i>	ibid.
ari.	<i>Epitaphium insigne.</i>	95
	<i>Incerti Autoris.</i>	ibid.
16	<i>Quare multi ad magnos honores mundanos</i>	
87	<i>perveniant.</i>	ibid.
bid.	<i>De quodam consule Vlmensi.</i>	96
88	<i>Possuntne mulieres peregrinari. illæsa pu-</i>	
bid.	<i>dicitia.</i>	ibid.
bid.	<i>Carmina in quibus omnes primæ literæ incipiunt</i>	
89	<i>ab F.</i>	97
bid.	<i>Carmen jucundum.</i>	ibid.
bid.	<i>De Anu per crepitum animam exhalante</i>	
90	<i>ibid.</i>	
bid.	<i>Comparatio mulieris & canis.</i>	ibid.
bid.	<i>De rixosa Muliere.</i>	ibid.

THESES.

	<i>De Hastione & hafibili qualitate.</i>	99
	<i>Disputationis de Hafibilitate cursus secundus.</i>	
	<i>108.</i>	

INDEX

<i>Floia cortum versicale.</i>	118
<i>Disputatio Physiologica de Iure & natura Pen- narium.</i>	127
<i>Disputatio de Cornelio & ejusdem Natura.</i>	152
<i>Themata Medica de Beanorum, Archibeanorum Beanulorum & Cornutorum quorumcun- que, affectibus & curatione</i>	168
<i>Theses inaugurales.</i>	191

TRACTATUS PRIMUS.

<i>De Virginibus.</i>	192
<i>Quæst. I. Quid sit Virgo?</i>	ibid.
<i>Quæst. II. Quid sit officium virginis?</i>	193
<i>Quæst. III. Virgo cujus sit generis</i>	195
<i>Quæst. IV. Virginem amabat, quis pes.</i>	196
<i>Quæst. V. Virgo in quo prædicamento ponatur.</i>	ibid.
<i>Quæst. VI. Num virgo distinguatur à studioso.</i>	197.
<i>Quæst. VII. Quæ puella sit maxime amabilis num rubicunda, an pallida?</i>	199
<i>Quæst. VIII. Vtrum uno nixu perdatur virgi- nitas.</i>	

TRACTATUS SECUNDUS.

<i>De Studiosis.</i>	243
<i>Quæst. I. Quid sit studiosus?</i>	ibid.
<i>Quæst. II. Opusne sit studiosis.</i>	204
<i>Quæst. III. In quo prædicamento studiosi po- nantur</i>	205
<i>Quæst. IV. Quare studioso licet ferre gladium?</i>	206.

Quæst.

PROB. LUDICR.

Quæst. V. Cur Studiosorum cohors majorem gratiam apud puellas invenit, quam Ribaldorum, Corydonum & Menalcarum. 207

Quæst. VI. An sit opus deponere studiosum. 210

Quæst. VII. Vtrum abrogari conversatio inter studiosos & puellas possit de Iure, nec ne. 212

Quæst. VIII. Quæ summa quisve finis studiosi & studiosæ? 214

Quæst. IX. Licetne studiosum incarceratione? 215

Quæst. X. Beanusne in depositum agere potest? 216

TRACTUS TERTIUS.

De Hospitiis. 217

Quæst. I. Quid sit Hospitium. ibid.

Quæst. II. An Iure Hospitii utiliceat studioso? 219

Quæst. III. Cur rara inter hospites & uxores presentibus studiosis est concordia? 223

Quæst. IV. Si Hospita riserit cum studioso, culpabiturne? 222

Quæst. V. Detrahaturne authoritati studiosi, si hospitii prolem juniorem scilicet, ulnis in hospitio gestet & deosculetur? 223

Quæst. VI. Quid si hospes nimis importunus sit, licetne verbera admiscere? 224

Quæst. VII. Segregabirne hospes merito filias a studiosis? 225

TRACTATUS QUARTUS.

De Potatione 226

Quæst. I. Quid sit Potatio? ibid.

M

Quæst.

INDEX

Quæst. II. *Verum ultra Raufferum (ut vocant)*
bibere liceat? 227

Quæst. III. *An liceat in potatione adhibere al-*
veolum aleæ cum tesseriis & orbiculis? 228

TRACTATUS QUINTUS.

De Mœcænate. 232

Quæst. unica. *Quid sit Mœcenas?* *ibid.*

TRACTATUS SEXTUS.

De Opificibus. 233

Quæst. I. *Quid sit opifex?* *ibid.*

Quæst. II. *Quodnam sit sordidissimum opificium?*

234

TRACTATUS SEPTIMUS.

De Medicis & Medicina. 235

Quæst. I. *Quid sit Medicus?* *ibid.*

Quæst. II. *Quare hæc disputatio in antepenul-*
timo loco posita, cum nobilissima sit? 236

Quæst. III. *Verum Medicus Iuvenis salvâ con-*
scientiâ puellam denudatam videre possit? 237

Quæst. IV. *Quid sit Medicina culinaria?* 239

Quæst. V. De Diæta. *Qua ratione quis vitam*
quam longissimè prorogare potest? 241

Prophetia Mirabilis. 244

Concertatio muliebris. 248

De Mode stia civili lictoris. *ibid.*

Cujusdam Iudaicæ mulieris facetum dictum. 249

De quodam Rustico. *ibid.*

De Studente lepidum dictum. 256

Explicatio hujus Prophetiæ. 251

